உ

கடவுள் துணை

க்ஷத்திரியர்களாகிய

வன்னிய பூபதிகள் பேரில்

மகாகவியாகிய கம்பர் பாடிய

சிலையெழுபது மூலமும்

பேழைக்குடி ம. துரைசாமி நாயகரவர்கள்

இயற்றிய தெளிவுரையும்.

வன்னிகுலமித்திரன் பத்திராதிபர்

ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகரவர்களால்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1915

விலை அணா 6.] [தபாற் கூலி 2.

சென்னை வேப்பேரி மதுகரவேணிவிலாசம் பிரஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

கம்பர் வரலாறு.

பூமணக்கும் பொழில் மலிந்த தமிழ் நாட்டிலே "சோழவளநாடு சோறுடைத்து" என்றபடி நீர்நில வளங்களாற்சிறந்த சோழமண்டலத்திலே, தஞ்சையை யடுத்த தேரழுந்தூர் எனவழங்கும் திருவழுந்தூரிலே கம்பர் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பர். கம்பர்வீட்டில் நாடோறும் புதுமட்பாண்டங்களில் சமையல் செய்வது வழக்கமாகையால் பிரதிதினமும் சமையல்செய்தபாண்டங்களைக் கொல்லையில் ஓர் புறத்தில் எறிந்துவந்ததால் நாளடைவில் அவையோர் மேடாயின. கம்பருடைய வாழ்க்கைக்கு அறிகுறியாமாறு இம்மேட்டைஎவரும் அழிக்காமல்விட்டதனால் நாளதுகாறும் அதுகெடாது "கம்பர்மேடு" எனவழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவரை கம்பநாடென்னும்ஒருசிறுநாட்டையாண்டுவந்தசிற்றரசனுடைய புதல்வர் என்றும், ஒச்சன்வீட்டில் வளர்ந்தவர்என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இவர் தன்மகன் அம்பிகாபதி இராசகுமாரத்தியை இச்சித்ததனால் அரசன்சினந்து அவனைக்கொன்ற காரணம்பற்றிப் பழிக்குப்பழிவாங்சத்தருணம் பார்த்திருந்தஇவர் வேட்டையாடும்போது ஒருயானையால் துரத்திவரப்பட்டஅவ்வரசகுமாரனை "காட்டானைவிட்டாலும் கவியானை விடுமா" என்று ஈட்டியால் குத்திக்கொன்றனர்; என்றதொரு கதையைக்கொண்டு இவர் க்ஷத்திரியரல்லராயின் அங்ஙனஞ் செய்பத் துணியாரெனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

"ஈடார்தருஞ்சோழ நாட்டிலுறந்திரு வழுந்தூரினில்
பீடாருமோச்சக்குலத்தொருவனவ்வூர்ப் பெருங்கோயில்வாய்
நாடாறுதிக்குந் தொறுஞ்சென்று சங்கூதுநல்வேலையான்
கோடாமலதுசெய்து வருநாளுளொருநாளிற் கூறுயிடை.

கம்பத்தினருகோர் சிசுக்கண்டுபெருகுங் களிப்போடெடுத்
தம்பத்தனையும்வென்றவிழியுற்றமனையாள்கை யதைநல்கினுன்
கொம்பத்தவவண்மார்பிலமுதூறண்முதலாயகுணமெய்தலால்
நம்பத்திகண்டீசனருள்செல்வமிதுவென்னனனியெண்ணினர்.

கம்பத்தினடியிற்கிடந்திட்டதாற் கம்பனென்னப்பெயர்
உம்பர்க்குமெய்தாதபேருன பிள்ளைக்குவந்தோதினர்."

எனக்கூறும் புலவர் புராணத்தால் இவர் திருவழுந்தூர் ஒச்சன்வீட்டில் சிலகாலம் வளர்ந்தவர் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

கம்பத்தினடியிற்கண்டெடுக்கப்பட்டவராதலால் கம்பர் எனபெயர்பெற்றாரென்றும், காளிவரம்பெற்றுக் கவிபாடுமுன்னரே அறிவிலாச்சிறியராய்க்கம்பம்போல் இருந்தவராதலின் மற்றச்சிறுவர்கள் இவரைக் கம்பன் என்றழைத்த காரணத்தால் கம்பர்எனப்பட்டார் என்றும், இவர் ஒச்சன்வீட்டில் வளர்ந்து வருங்கால், திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப முதலியார் இவரைத் தம்மில்லறத்திற்கழைத்துவந்து தம்மைந்தரோடு இவரையுங்கூட்டி ஓர்கணக்காயரிடத்தில் அநுப்பி கல்வியயில்விக்க அவ்வுபாத்தியாயாது கம்பங்கொல்லையைக்காத்திருந்த காரணம்பற்றி கம்பர்எனவாயிற்றென்றும்,அவ்வாறு கம்பங்கொல்லையைக் காத்துவரும் நாட்களில்ஓர்நாள்நடுப்பகலில் நித்திரைவர அங்கிருந்த காளிகோயிலிற் படுத்து தூங்கிவிடவும் ஒருகுதிரைவந்து கொல்லையை யழிப்பதாகக் கனவுகண்டு திடுக்கிட்டெழுந்து பார்க்க அவ்வாறே அவ்வூர் அதிகாரியாகிய காளிங்கராயனது குதிரைவந்து கொல்லையை அழித்தலைக் கண்டு அதனைஎவ்வளவு ஓட்டியும்ஓடாமல்மேயக்

கண்டு தமதுஉபாத்தியாயருக் கஞ்சி "கோ" என்றழு தனர். அங்ஙனம் அழுகின்ற அச்சிறுவர் முன்பாகக் காளிகாதேவி தோன்றி "நல்லிளஞ்சிறுவ! அழாதே நின்னாவைநீட்டு" எனவும் அவ்வாறேதம்நாவைநீட்ட அத்தேவி அவர்நாவில் கலைமகளாரது பீஜாக்ஷரத்தை எழுதிவிட்டுமறைந்துபோயினள். உடனே அம்மைந்தர்

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மைகேள்
காய்த்ததினைப்புனத்திற் காலைவைத்துச்—சாய்த்துக்
கதிரைமாளத்தின்ற காளிங்கராயன்
குதிரைமாளக் கொண்டுபோ.

என்றொரு வெண்பாபாடவும் குதிரைத்துள்ளி விழுந்துஇறந்துவிட இதுசங்கதிஉபாத்தியாயருக்குத்தெரிந்து காளிங்கராயன் இதனைக்கேட்டால் என்னசெய்வானோ என்று அஞ்சி நடுங்குவதைப் பார்த்து அவர் மகிழும்படி "குதிரைமீளக் கொண்டுவா" என்றகடைசியடியை மாற்றிப்பாடவும் உடனே அப்பரியுயிர்த்தெழுந்தது. இதனைக்கேள்வியுற்ற காளிங்கராயன்இவரைவரவழைக்க இவரும் கப்பங்கொல்லையைக் காத்திருந்த கம்பத்துடனே சென்றாராதலின் இவரைக் கண்ட அரசன் "இந்தகம்பனா அதுசெய்தவன்" எனக் கேட்டதனால் வந்தபெயரென்றும் பல்வாறு கூறுகின்றனர்.

மகாகவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய இவர் இராமபக்தியிலும் ஆழ்வார்பக்தியிலும் ஈடுபட்டிருப்பதைக்கண்டு வியந்த ஸ்ரீரங்கத்து வித்வாமிசர்கள் இவரைக் கம்பநாட்டாழ்வார் எனப்புகழ்ந்தனர். இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள்புகழேந்திப்புலவர், ஒட்டக்கூத்தர், ஔவையார் முதலியவர்கள்.

கம்பர் இயற்றியநூல்கள் சரஸ்வதியந்தாதி, சிலையெழுபது,இராமாயணம், சடகோபரந்தாதி ஏரெழுபதுமுதலியன, இவற்றுள்;

சரஸ்வதியந்தாதி:—காளி அநுக்கிரகம்பெற்றசிறு பிராயத்திலேயே தமக்குமேன்மை யுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய சரஸ்வதி தேவியை முப்பது பாட்டுகளைக்கொண்ட ஓரந்தாதியினுற் பாடித்துதித்தனர். கலைமகளும் இவருக்கு அருள்புரிந்து சமயாசமயங்களில் கிருபை பாலித்து வந்ததை கம்பர் இராமாயணம்பாடி அரங்கேற்றியது முதலிய சரிதங்களாலறியலாம்.

சிலையெழுபது:—வேந்தர்மதிக்கும்வீரக்கவியாகிய இவர்அக்கினிகுலத்தரசர்கள்புகழ்ப்பொருள்விளங்கும் வண்ணம் க்ஷத்ரியர்களுக்குரிய அரசியலைத்தொகுத்து சிலையெழுபது என்னும் இப்பிரபந்தத்தைப்பாடி அக்காலத்தில் காஞ்சியில் அரசுபுரிந்த கருணுகரச் சோழனது சபையிற் கொண்டுபோய் அவனனுமதியால் மூதறிவோர் கேட்டுமகிழும்படி அரங்கேற்றுதல் செய்து, அம்மன்னனுல் மகிழ்ந்து கொடுக்கப்பட்ட எழுபத்தொன்பதினுயிரம்பொன், தண்டிகை ஆபரணமுதலிய பூஷணங்களைப்பெற்றதோடு தாமனுபவம்பண்ணிவந்த நிலத்துக்குஅரசிறை கொடுக்கவேண்டியதில் வருஷம் ஆயிரம்பொன்தள்ளிக் கொடுக்கும்படியும் செய்து கொண்டனர். கருணுகரச் சோழன் தொண்டை மண்டலம் ஆண்ட சோழவரசனென்பதும், அவன் சமுகம் இதனைப்பாடிப் பரிசுபெற்றதென்பதும் இந்நூலின் 68-வது கவியில்விரிவாய்க் கண்டுகொள்ளலாம்.

இராமாயணம்:—மேற்கண்ட இருநூற்களையும் இயற்றிய சிலவருடங்களுக்குப்பின்னர் இரண்டாவது குலோத்துங்கச் சோழனனுமதியின் பேரில் இக்கவிச் சக்ரவர்த்தி இராமாயணத்தைப்பாடினுராகையால்இவருடைய கவித்திறமை எல்லாம் ராமாயணத்தில் முற்றும் விளங்கிநிற்கின்றது.

சடகோபரந்தாதி:—இராமாயணத்தை ஸ்ரீரங்கத்திற்கொண்டுபோ யரங்கேற்ற யத்தனிக்கையில் ஸ்ரீமங்

நாதமுனிகள் கம்பநாட்டாழ்வாரை நோக்கி "நீ நஞ்சடகோபனைப்பாடினால்தான் நாம் உமது இராமாயணத்தைத் திருவுளம்பற்றுவோமென", அவ்வாறே நூறு கட்டளைக்கலித்துறையில் சடகோபரந்தாதியைப் பாடிமுடித்தார்.

ஏரெழுபது:—கம்பர் பெரும்புகழும் எய்திய பின்னரே தன்னை வளர்த்த திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்பமுதலியார் செஞ்சோற்றுக்கடனைத்தீர்க்கும் வண்ணம் வேளாளர்பேரில் ஏரெழுபதைப்பாடினர்.

சிலையெழுபதைப் பாடியகாலம்:-ராஜேந்திர பல்லவராயன், கோவிராஜகேசரிவர்மன், கோவிராஜசக்ரவர்த்திகள் என்று சாசனங்களாலும், ஜயதரன், ஜயதுங்கன், குலோத்தமன், அபயன் எனக்கலிங்கத்துப் பரணியாதிகளாலும், அநபாயச் சோழனெனப்பெரிய புராணத்தாலும், வழங்கப்படுபவனாகிய முதலாவது குலோத்துங்க சோழனிடம் கருணாகரத் தொண்டனென்பவன் மந்திரியாகவும் சேனைத் தலைவனாகவும் இருந்து கலிங்கதேசத்தின் பேரிற் போருக்குச்சென்று அந்நாட்டைச்செயித்துத் திரும்பியவனென்று ஜெயங்கொண்டான் பாடிய கலிங்கத்துப் பரணியில் நன்கு உணரக் கிடக்கின்றது. முதலாவது குலோத்துங்கன் கி. பி. 1070 முதல், கி. பி. 1118 வரையில், அரசாண்டவனென்று சரித்திர ஆராய்ச்சியில் வல்லோர் பலர்முடிவுகட்டி யிருக்கின்றனர். முதலாவது குலோத்துங்கனுக்குப்பிறகு சிலகாலம்கருணாகரன் காஞ்சியில் அரசு புரியும் சமயத்தே கம்பர்இந்நூலை அவனது சமுகத்தேஅரங்கேற்றினரென்பதுஉறுதிப்படுகிறதால் சுமார்800-வருடங்களுக்கு முன்னென்று ஏற்படுகிறது.

இனி இராமாயணத்தை எக்காலத்தில் இயற்றினரென ஆராயப் புகுவோமானல், நாம் மேலே கூறிய முதலாவது குலோத்துங்க சோழனது குமாரனாகிய

விக்கிரமச் சோழன் கி. பி. 1118 முதல், கி. பி. 1128 வரையில் அரசியற்றியவனென்றும், அவனது சமூகத்திலேயே ஒட்டக்கூத்தர் சமஸ்தான வித்வானுயிருந்து அவன்பேரில் விக்கிரமச் சோழனுலாபாடினுரென்றும் புலப்படுகின்றது; நிற்க,

ஷை விக்கிரமச் சோழனது குமாரனே இரண்டாவது குலோத்துங்கச் சோழனெனப்பெயர்பெற்றுகி.பி. 1128 முதல், கி. பி. 1158 வரையில் அரசியற்றியவன். அச்சோழனுக்கே ஒட்டக்கூத்தர் உபாத்தியாயராகவிருந்து கல்விபயிற்றி வந்ததனுல்

"பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்பதாம்புயத்தை,சூடுங்
குலோத்துங்க சோழனென்றே யென்னைச் சொல்லுவரே"

என்றும் அம்மன்னனே கூறியிருத்தலானும், கம்பரையுங், கூத்தரையுங் கொண்டு இராமாயணத்தைப் பாடும்படி செய்தவன் இரண்டாவது குலோத்துங்கச்சோழனே என்பதும் வெள்ளிடைமலை போல் விளங்குகின்றது.

இத்தகைய ஆதாரங்களை நாம் உற்று நோக்குவோமாகில் கி. பி. 1090 க்குமேல் கி. பி. 1170 வரையில் சுமார் 80-வருடகாலங் கம்பர் ஜீவித்திருந்தவரென்பதும், தமது ஜீவதிசையின் முற்பகுதியில் சிலவெழுபதைப் பாடினுரென்பதும் மறுக்கமுடியாத விஷயமாகும். இவரது சரிதையை ஆராயப்புகுவோர்சிலர் முதலாவது குலோத்துங்கன், இரண்டாவது குலோத்துங்கன் என்பவர்களது காலவரையும் இவர்கள் மெய்க்கீர்த்தியையும் அறியாது மயங்குவர். முதலாவது குலோத்துங்கச் சோழன், ஏகசக்ராதிபதியாயரசியற்றியவன்; கலிங்கத்துப்பரணி கொண்டவன். சேக்கிழார் பெருமானுக்கு உத்தமச்சோழப்பல்லவன் என்றஉயர்பட்ட மளித்து அவருக்கு வேண்டிய உதவிபுரிந்து பெரியபுராணத்தைப் பாடும்படி செய்தவன்;

பொன்னம்பலத்தில் பொன்வேடு மேய்ந்து அச்சுப தினத்தைக் குறித்து,

"நானிலத்தை முழுதாண்ட ஜயதரர்க்கு நாற்பது நாலாண்டில், மீனணிகழ் நாயற்று வெள்ளிபெற்ற உரோசணி நாளிடபம் போதல், தேனிலவு பொழிற்றில்லை நாயகர்தங் கோயிலெலாம் செம்பொன் மேய்ந்தா, ளானவருந் தொழுதேத்தும் ராஜராஜன் குந்தவைபூ விந்தையாளே"

என்ற விருத்தப்பாவால் தில்லைநடராஜர் கோயில் உள்பிரகாரத்து வடசுவரில் கண்ட சாசனத்தை நாட்டியவனுமாவன். இவன் மகாசிவபக்தனென்று உமாபதி சிவாசாரியார் ஸ்ரீகோயிற்புராணத்தில் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். இம்மன்னனதுகாலத்தில் கம்பர் இராமாயணம் பாடினாரென்று கொள்வது முரண்படும். இவனது காலத்திற்குப்பிறகே கம்பர் இரண்டாவது குலோத்துங்கன் காலத்துஇராமாயணத்தைப் பாடிமுடித்தார்.

சிலையெழுபதென்னும் இப்பிரபந்தத்தின் கருத்து:- "சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவர்களாகிய வன்னியர்கள் முதலில் தெய்வத்தை வணங்கி குரவர்களைப் புகழ்ந்து, வேதசாஸ்திரவிதி வழுவாவகையாக சுபதினத்தில் வில்லையெடுத்துப் பயின்று பகையை அழித்துச் சயமடைந்து, நால்வகைச்சேனைகளோடும் அரண்களையுடையவர்களாகி, துவசத்தை நாட்டி, அரசாக்ஷி மண்டபத்துள் சிங்காசனத்தின் மேலமர்ந்து, முடிசூடி, மகரகேயூர கிரீடந்தரித்து, சந்திரவட்டக் குடை நிழல் செய்யும்படி செங்கோல் நடையினால் ஆக்கினைச்சக்கிரத்தைச் செலுத்தி, தொழிலெனறி பிறழாது முத்திரை மோதிர மணிந்து, துஷ்ட நிக்கிரகஞ் செய்து, காவல் புரிந்து, யாவரும் தொழுதன் முதலியவை செய்ய செல்வாக்கினால் புகழையடைந்து, சூற்றஞ்சடிந்து, பெருந்தன்மையோடும் இதய வண்மையுடையவராகி, தேவர்களும் பிராமணர்களும் இலக்குமியும் மன்னவர்களும் பெண்களும் வித்வான்களும்

பகைவர்களும் முறையே வியக்கவும், வாழ்த்தவும், வசிக்கவும், திறையளக்கவும், நடிக்கவும் துதிக்கவும், வணங்கவும், ஏற்றதாய இராஜ சமூகத்தோடும் பெரும்பதி இருந்து; அரசர்கள் புடைசூழ நெறி தவறாது, சாந்த முதலிய குணங்களோடு நிறைந்து, ஈதல் வள்ளற்றன்மையுயர்ந்து, அடுத்தவர்களுக்குத் தாழ்வைத்தராது, உமையரும்ளாடும் அகண்ட ஐசுவரியத்தையும் தசாங்கத்தையும் உடையவர்களாகி, தமது குல ஒழுக்கப்படி மனுமுறை வழுவாது அரசு புரிந்து வருகின்ற இவர்களது வில்லைத் தேவரும், மூவரும், அகத்தியனும், அனந்தனும் கூறல் வேண்டுமே யொழிய எம்போல்பவராற் புகழுந் தகமையதோ சொல்வீர்களாக வென" கருணாகரன் கேட்டு பரிசுகொடுக்க கம்பர் பெற்றுக்கொண்டு துதித்தது என்பதாம்.

இந்நூல் உரையெழுதுவதற்காக முயற்சியெடுத்துக்கொண்ட குலாபிமான சனவான்களாகிய இராஜ வன்னியராஜஸ்ரீ, பூந்தோட்டய வன்னிகுலசேகர, வி. குருசாமி ராயர், காரைக்கால், வ. இராமலிங்க படையாட்சியார், நாகப்பட்டினம், அரங்க இராமசாமி நாயகர், காரைக்கால் சாஸ்திரஆராய்ச்சி வி. குருசாமிபடையாட்சியார்முதலியவர்களுக்கும், சிரமம்பாராதுஉரையெழுதிமுடித்த பேழைக்குடி, ம. துரைசாமி நாயகர் அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலை ஸ்ரீமான், வன்னி குலோத்தாரணர் கா. கோபால் நாயகரவர்கள் தாம் வெளியிடவேண்டுமெனக் கருதியிருந்தனர். அவர் காலஞ்சென்றுவிட்டமையின் அவரது ஞாபகார்த்தமாசயான் இப்போது இதனைப் பிரகடனஞ் செய்துள்ளேன். இந் நூல் நிலவுலகின் கண் நின்று நிலவுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனருளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

வன்னிகுல மித்திரன்,
பெரம்பூர் பாரக்ஸ்
மதராஸ், 1915.

ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகர்.

சாத்துக்கவிகள்.

கும்பகோணத்தில் விளங்காநின்ற
ஜகத்குரு: ஸ்ரீசங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள்
ஸ்ரீமடத்தின் ஸன்னிதான சபையின்
ஜ்யோதிஸ் தந்திர ஸூக்ஷ்ம தர்சிகளான
பிரம்மஸ்ரீ சுந்தரேசுவர சிரௌதிகள் குமாரரும்
பண்ருட்டி ஸப் ரிஜிஸ்தராருமாகிய
T. S. விசுவநாத சிரௌதிகள். பி. ஏ.,
அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

அலைகடற் புவியை யாண்ட வங்கி மன்னவரை யேற்றி
கலைவள மிகுந்த கம்பன் கழறிய காமர் நூலாஞ்
சிலையெழு பதினை யேற்ற தெளிவுரை யொன்றுசேர்த்தி
நலமிகு சுப்ர மண்ய நாயக னச்சிட் டானே.

சேலம்ஜில்லா ஓமலூர் தாலூக்கா
வெள்ளாளப்பட்டி, பண்டித பரம்பரை
பிரம்மஸ்ரீ, சாமய்யர் அவர்கள் குமாரர்
S. கிருஷ்ணசாமி அய்யரவர்கள்,
இயற்றிய விருத்தம்.

பொன்னறம் பொதியு மேனிப் பூவையாட் சுமந்த பேற்றை
யின்னறை யிளகுங் கையா லேந்தியிப் படியை யோச்சும்
மன்னறங் கொண்ட கோசேர் வன்னியர் புகழை மேனாள்
நன்னெறி யாக வன்றே நவின்றனன் கம்ப நாடன்.

வேறு.

காவிருக்குங் கனகமணி யிருநிதிய மமுதமிருங்
கடவு ளூட்டின்
கோவிருக்கும் பதியயனுங் கோவிந்தன் முதலாயோர்
கொள்ளும் பெற்றி
மாவிருக்கும் பண்ணுலகாள் வன்னியரின் மாக்ஷியுமிந்
வசத்த தென்றே
நாவிருக்கு நாக்கம்ப நாடனருஞ் சிலையுலகி
னூட்டி னானே.

நாட்டியசெம் பொற்சிலையா மெழுபதனை வரைந்து
நாடன் சொன்ன [கம்ப
பாட்டியலின் பொருளனைத்தும் பாவகர்க்கும் பாரோ
பார்த்துத் தீந்தேன் [ர்க்கும்
ஊட்டிநிலை நிறுத்தவெனப் பதத்தியலை யனுசரித்தின்
னுரையை யோங்கித்
தீட்டியளித் தானுலகில் துரைசாமி வர்மனெனுஞ்
செவ்வி யோனே.

பொன்மணக்கும் மானுடைய பூமணக்கும் பதிமணக்
புத்தே ளாய [கும்
மன்மணக்கும் மகிமணக்கும் மன்பதைக ளேமணக்கும்
வன்னி யோர்கை
வின்மணக்குங் குலமணக்கும் மேன்மேலும் விதிமணக்
விளக்க மாகச் [கும்
சொன்மணக்கும் பனுவல்களின் சுவைமணக்கு மொரு
சொல்லுங் காலே [ரையைச்

வேறு.

இக்குவல யத்துளுபர் வுற்றிடுசெம் பொற்சிலையி
லட்சணச் விர்த்தி யுரையாய்ந்
தெக்குல முதித்தவரு மொப்பிடு மருத்துவ
மிதற்குள தெனக் கருதியே
பக்குவ மிகுத்தவா னக்கினி குலத்திலகன்
பட்சமிகு சுப்ரமணியன்
மிக்கபொரு ளைச்செல விடுத்திதனை யச்சுதவி
மெய்ப்புகழ் படைத்தனனரோ.

வேறு.

முற்காலத் தங்கிகுல முறைமை விளைக்கியகம்பர்
முதன்மை யென்கோ
பிற்காலத் ததனைமொழி பெயர்த்தவரைப் பெரிதென்
பின்பு பேணும் [கோ
நற்காலம் வாய்த்திகத்தி னுட்டியசுப் பிரமண்ய
நாயகப் பேர்
தற்காலம் பெரிதென்கோ தாரணியில் நாமுறைக்குத்
தகைமை யென்னே.

மதுராந்தகந்தாலூகா மலைவையாவூர்,
கோயில் துமாண்டூர் இளையவல்லி,
பிரம்மஸ்ரீ வரதாச்சாரியாரவர்கள்
அபிப்பிராயம்.

சிலை யெழுபது என்னும் பிரபந்தம் வரப்பெற்
றேன். ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினது திவ்ய சரி
தையை செந்தமிழிற் புனைந்த கவிச்சக்கரவர்த்தி யா

கிய கம்பநாட்டாழ்வார், அலைகடற் புவியை யாண்ட அக்கினிகுலத் தரசர்களின் குலவுற்பவம் குலமாட்சிமை அரசின் சிறப்பு முதலியவைகளை எழுபத்தொன்பது செய்யுட்களால் சொன்னயம் பொருணயம் விளங்கக் கூறியிருக்கின்றார்.

இலக்கண இலக்கிய சங்க நூற்கள் யாவையும் ஒருங்கே கற்றுணர்ந்த பேழைக்குடி ம-ா-ா-ஸ்ரீ, துரைசாமி நாயகரவர்கள் நூலாசிரியரின் கருத்தைத்தழுவி ஆங்காங்கு ராமாயண முதலிய நூற்களின் மேற்கோள்களுடன் உரையெழுதியிருப்பது பெரிதும் புகழ்தற்பாலதே.

"வன்னிகுல மித்திரன்" பத்திராதிபர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகரவர்கள், கம்பர் வரலாறென முதலில் எழுதி சேர்த்திருக்கும் விஷயத்தில், கம்பர் எனப் பெயர்வந்ததற்கு காரணங்களும், அவரியற்றிய நூற்களும், அவரது காலத்தினை நிலை நாட்டியதும் தற்கால சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்வோர் அனைவரும் கொண்டாடத் தக்கதே. பழைமையும், பெருமையும் வாய்ந்த இந்நூல் வெளிவந்ததற்கு அத்யந்த சந்தோஷப் படுகிறேன். குலாபிமான மேலிட்டால் தம்மரபோரனைவரும் இப்பிரபந்தத்திற் கூறும் அருமை பெருமையினை யுணர்ந்து கடைத்தேறுவார்களென இதனை வெளிப் படுத்திய நாயகரவர்கட்கு எம்பெருமான் கிருபை பாலிப்பாராக.

காஞ்சிபுரம், மஹா வித்வான்,

ஸ்ரீமான். இராமசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

சீரேறு கவிச்சக்ர வர்த்தியெனத்
        திகழ்பெயராற் சிறந்த கம்பன்
போரேறு வன்னியர்தம் புகழ்புவியி
        லெஞ்ஞான்றும் பொலிந்து தோன்றப்
பாரேறு தமிழறிஞர் யாவருமேத்
        தெடுப்பமுன்னாள் பகர்ந்த வின்சொற்
பேரேறு சிலையெழுப தெனுநூலோன்
        றெழில்மிக்கு பிறங்கு மன்றே.

அன்னதனுக் குரையில்குறை யகத்துனிப்பே
        ழைக்குடிவா ழருந்தமிழ்க் கோன்
பன்னரிய துரைசாமி நாயகப்பேர்ப்
        பருணிதன்வற் பலவும் வாய்ப்பச்
சொன்னயம்பற் பலவுமிக்குத் தோன்றவுரை
        யொன்றளித்துத் துகளில் சீர்த்திக்
கொன்னுறுசுப் பிரமணியக் குரிசிலச்சிட்
        டெகரித்தான் குவல யர்க்கோ.

சித்தாந்தப் பத்திராசிரியர் அஷ்டாவதானம் பூவை,

சிவஸ்ரீ, கலியாணசுந்தர யதீந்திரர்

அவர்களியற்றிய - விருத்தம்.

கவிச்சக்ர வர்த்தியெனுங் கம்பன்முன்
ஞளதனிற் கழறி வைத்த
கவினிறையுஞ் சிலேயெழுப தெனுநாலுக்
கோருரையைக் கனிவ தாகப்
புவிமகிழ்பே ழைக்குடிவாழ் துரைசாமி
நாயகநற் புலவன் றீட்ட
அவிரச்சி லேற்றியுத வினன்சுப்ர
மணியனெனு மறிஞ ரேறே.

திருவோத்தூர் திருநாவுக்கரசு மடம்

மஹாவித்வான் முத்தமிழ்ரத்னகரம்

சைவஸ்ரீ, ம. தி, பானுகவியவர்கள்

இயற்றிய,

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேவருரும்புகழு மாண்புளார் கம்பர்
சிலேயெழு பஃதென வனியர்
மேவரும் புகழை விளக்கின ரதனுண்
மேவிய பொருண்முழை யனைத்து
மேவரு முணரப் பேழையங் குடிவா
ழெழிற்றுரை சாமிநா யகப்பேர்க்
காவருங் காத்தா னுரையிட வதனைக்
கைத்தலத் தேவரு மேந்த.

அச்சுவா கனத்தி லமைத்துயர் முறையா
யாக்கின னரசரும் பிறரு
நச்சுவா கதத்தி னேற்றிடும் குணக்தா
நல்லெழின் மதனினுஞ் சிறந்தோன்
மெச்சுவா கதத்தின் மாறிலாப் புகழான்
மிகுதிறல் வன்னியர் திலகன்
எச்சுவா கசமுந் தருவனி மித்திர
னிலங்கிடப் புரிதரு வள்ளல்.

சூரனை வதைத்த வீரவே லுடைய
சுப்பிர மணியநற் பெயரை
யாரநல் லதிட்டம் பெறுபுக ழாள
னருந்தமிழ்க் கலைமகட் புணர்வாற்
சீரிய பன்னூன் மகாருட னிலங்குஞ்
சிறப்பின னிவன்புக ழென்றுந்
தாரணி யுள்ள நாளள வினுமே
தணிவற விளங்குக மாதோ.

சென்னை ஹிந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்
பண்டிதரும், லோகோபகாரி பத்திராதிபரும்
வேதாந்த வித்வசிரோமணியுமாகிய
ஸ்ரீமத். கோ. வடிவேலு செட்டியார்
அவர்கள் இயற்றிய,
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திண்மையமை வன்னியர்மேற் றிட்பநுட்பஞ்
செறிந்தழகு செவ்வே தோன்ற
வண்மையெலாம் பெறுகம்பர் வகுத்தசிலை
யெழுபதிற்கு வளப்ப மாகத்

தண்மைநிறைந் திடும்பேழைக் குடிவாழுந்
துரைசாமி தக்கோ ரேற்க
ஒண்மையாப் பன்னூலாய்ந் துரையெழுதி
யுலாவச்சீ ருற்றுன் மாதோ.

சென்னை துரைத்தன மாதர்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம-௱-௱-ஸ்ரீ. கா. நமச்சிவாய முதலியார்
அவர்கள் பாடிய வெண்பா.

கலைமகளைக் கண்கண்ட கம்ப னளித்த
சிலையெழுப துக்குரையைச் செய்தான்—கலைதேர்
உரைசாமி யென்ன உலகோ ருரைப்பத்
துரைசாமி யாம்புலவன் சூழ்ந்து.

சென்னை காமைசிஸ்காலேஜ் தலைவர் ம-௱-௱-ஸ்ரீ,
M. S. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. எ. எல். டி.,
அவர்கள்

அபிப்பிராயம்.

சிலை எழுபது என்ற அருமையான நூலும் உரையும் பார்த்தேன். உரை பழைய வுரைகளைப் போன்று நன்னடையில் ஆழ்ந்த கருத்துக்களைத் தெள்ளிதில் விளக்குகின்றது. முகவுரையில் கம்பருடைய காலநிர்ணயம் கூடியவரை சரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வன்னியர்குல மகிமையை விளக்குவதுடன் பொதுநீதியும் பற்பல விடங்களில் போதிக்கப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். உரையில் எடுத்துக்காட்டியுள்ள மேற்கோள்கள் அருமையுள்ளன; பாராட்டத்

தக்கன. இதைப்பதிப்பித்த நாயகரவர்களின் அரிய உழைப்பை எவரும் நன்குமதிப்ப ரென்பதில் ஐய மில்லை. அடுத்தபதிப்பில் நூல்தனியாகவும் உரை பின் பாகமாகவும் பிழையின்றிபிரசுரஞ் செய்யப்படவேண்டு மென்ற என் அபிப்பிராயத்தை இவண் தந்துளேன்.

சென்னை பச்சையப்பன் கலாசாலைத்
தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்கள்
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பேரார் கம்ப நாடரெனும்
　　பெரிய ரளித்த நற்றமிழின்
ஈரார் பொருளேய் சிலையெழுப
　　தென்னு நூலி னுட்பொருளைப்
பாரோ ருணர்ந்து மனங்களிக்கப்
　　பரிவார் வன்னி குலமன்னர்
சீரார் பெருமை யுலகறியச்
　　சிறந்த வுரைதான் வகுத்தனனால்.

ஏழைக் குடியாங் கிலையென்ன
　　வேந்து செங்கோல் வன்னியர்தம்
ஆழிக் கிணையாங் குலமதனி
　　லழகார் மணிபி னினிதுதித்தோன்
பேழைக் குடியான் கலைநலந்தேர்
　　பிறங்கு மறிஞன் றுரைசாமி
வாழி வளஞ்சா ரிவ்வுரையை
　　வாய்ந்து புலவோர் களிப்பாரே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான்
செங்கல்பட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
அரங்கசாமி நாயகரவர்கள் இயற்றிய
விருத்தம்.

முக்குலமன் னரில்முதன்மை பெற்றிடுவன்
னியர்புகழ்ச்சி முழுது மன்ன
இக்குமொழிக் கம்பன்செய் சிலையெழுப
தெனுநூ லுக் கிசைவ தாகத்
தக்கவுரை யியற்றினன்பே ழைக்குடிநந்
துரைசாமித் தமிழ்நா வல்லோன்
மிக்கவச்சி லதைப்பதித்துச் சுப்ரமண்யக்
குரிசிலிசை மேவி னுனல்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்னிய கிரந்தகர்த்தாவும், இராமநிலய
விவேகானந்த அச்சுக்கூடத்தலைவருமாகிய ஸ்ரீமாந்,
T. பக்தவத்சலம் பிள்ளை பி. எ ; M. B. P. I.
அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

சிலையெழு ப தெனுநூற்குச் சீருரையொன் றியற்றினனல்
மலையெழுநல் விளக்கென்ன பாதுரைசா மிப்பெரியோன்
கலையெழுநுண் பொருளிதனைக் காசினியோர் தாமறிய
விலையெழுதற் புத்தகமாய் வித்தகசுப் பிரமணியன்.

வீறுபுகழ் நிலைத்தோங்க வீணறெல்லாம் பெயர்நிலவ
மாறுபடு மறக்கொள்கை யூறுபட வண்டமிழி
னேறுபடு நன்னிலைமை யிசைந்தொளிர வச்சியற்றி
ஆறுபடு மேலொழுக்க மறைவித்தா னற்புதனே.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

வ. சு. செங்கல்வராயப்பிள்ளை எம். ஏ.,

அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

சந்த விருத்தம்.

கலைவல கவிமுத லுரைமுழு வதுநாடிச்
சொலவல பெரியவர் துதிபெறு துரைசாமி
சிலையெழு பதினுரை யெழுதிய திறமீதே
இலையிரு ளெனஎழு பரிதியி னியனேரும்.

கோமளேசுவரன் பேட்டை ம-ள-ள-ஸ்ரீ, வித்வான்

ம. இராஜகோபால பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வரம்பிசைக்கேகந் தியதெய்வ மாண்புலமை
வளர்கம்பர் மகிழ்வி னோங்கிச்
சிரம்பிசைக்கேகந் திபமீதவிற் செறுநர்வலி
தெறுங்கனலித் திருக்குலத்தார்
நிறம்பிசைக்கேகந் திடவுதவு நெடியசிலை
யெழுபதிற்கு நெறிவ ழாது
பரம்பிசைக்கேள் விபர்வியக்கப் பருவுரையொன்
றியற்றினனாற் பாரீர் பாரீர்.

உரைசாரு மொழுங்கினறு மிசைதளிந்த வுத்தமன்பே
ருரைப்பக் கேளீர்
வரைசாருந் தீபிகையில் வளம்படைத்த மதியாளன்
மருவும் பேழைத்
துரைசாமி யெனுநாமன் றொல்லுலகி லச்சிட்டுத்
துலங்க வைத்தோன்
பரைசாரும் பாகத்தாற் குகப்புறுசுப் பிரமணிய
பாவல் லோனே.

ஓமலூர்தாலூக்கா தோரமங்கலம் கர்ணம் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ
வித்வான், அ. வரதநஞ்சையப் பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

புவிக்கணியா யான்றபொருள் பயக்குநல்லோர்
கவியென்று புகன்று காட்டும்
கவிச்சக்ர வர்த்தியாங் கம்பனது
தமிழ்மணக்குங் கனிவா யானே
செவிக்கினிமை பெறவமைத்த தெள்ளமுதாம்
சிலையெழுப தென்னு மிந்நூல்
உவக்கமுன முபர்கருணா கரச்சோழ
னவையினிடை யுரைத்த தாமால்.

பாட்டொன்றுக் காயிரம்பொன் பரிசுபெற்று
வன்னியராம் பாராள் மன்னர்
தோட்டுன்று நெடுஞ்சிலையின் பெருவீரம்
புகலுமிந்நூல் சுசனர்க் கெல்லாங்
காட்டொன்று நல்வழியில் மீட்கவென
வுரைதீட்டிக் கடமை செய்தான்
பாட்டளிசேர் பொழிற்பேழைக் குடித்துரைசா
மிப்பெயர்கொள் பாவலோனே.

அன்னதனைத் தன்னதச்சு விமானமிசை
யேற்றியுல கணைத்து மேற்றும்
வன்னிகுல மித்திரன்பத் ராதிபனுஞ்
சுப்ரமண்ய வள்ளல் செய்த
மன்னுமுப காரமிதற் கென்னேனைகம்
மாறென்று வானை நோக்கி
யுன்னுவதல் லாற்பிறிதென் னன்னவர்தம்
வழிசிறப்புற் றோங்க வென்றே.

விஷ்ணுபாத சேகரரென்னும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
வித்வான் ஜா. பசுபதி நாயகரவர்கள்
இயற்றிய
நேரிசை வெண்பா.

வாழையிளந் தாறொடிய மந்திகள்பாய்ந் தாங்கயலேய்
தாழையிள நீர்குடித்துத் தண்டலைசேர்—பேழைநகர்
நங்கள்துரை சாமிமால் நற்செயலொன் றோதுகிறேன்
இங்கெவருங் கேட்டுணர யான்.

இம்பர் தனிப்புரந்த ஏற்றமிகும் வன்னியர்க்கோர்
கம்ப ரெனும்பெரியர் கண்டளித்த—செம்பொற்
சிலையெழுப தாநூற்குத் தெள்ளுரைசெய் தீந்தான்
இலைநிகரென் றோத இவன்.

அத்தகைய நூலதனை யச்சிட்டான் வன்னிகுல
மித்திரனை யெங்கெங்கும் மேவிவர—வைத்துளனும்
நற்சுப் பிரமணிய நாயகன்றன் வாழுகின்ற
இற்குயப் பேட்டை யெனல்.

ஸதாவதானம், யாழ்ப்பாணம்,
ஸ்ரீமான். நா. கதிரைவேற்பிள்ளை யவர்கள்
மாணாக்கர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
புரசை, மு. பாலசுந்தர நாயகர் அவர்கள்
இயற்றிய விருத்தம்.

முத்தியின் வழிவந்த முக்குலத்தா ராயவன்னி
முதல்வர் சீர்த்தி
பத்தேழு பாவினத்தாற் சிலையெழுப தெனுநூலைப்
பரிவி னாலே

பித்தேறிப் பிதற்றுநர்நா வடங்கியிடப் பெரும்புல
கம்பன் டென்மேல் [மைக்
சத்துா வியற்றினதற் கோருரைதா னிஞ்ஞான்று
சாற்றி னுல்

அன்னவன்யா ரென்புழிஇ யரியகலை நனிதெரிந்தா
னறிவோர் சாற்றும்
மன்னவர்பே ழைக்குடிவாழ் துரைசாமிப் பெயரு
மகிப னின்று [டைய
வன்னிகுல மித்திரன்பத் திராதிபனுஞ் சுப்பிரமண்ய
நாய்க னச்சில்
முன்னுறவைத் தேவிடுத்தா னவைகாணவுளமகிழ்ந்தே
புலகுக் காமால்.

சென்னை கலியுகவர்த்தமானி பத்திராதிபர்
ஸ்ரீமத் கந்தஸாமி பிள்ளை மாணுக்கரி லொருவரும்,
இலவை. ஜோதிட வைத்திய சித்தாந்தி
ஸ்ரீமத் சங்காலிங்கம் பிள்ளை குமாரரும்,
தென்காசி ஸ்ரீராமாநுஜம் பிரஸ் மானேஜருமான,

ஸ்ரீமான், E. S. சிவராமலிங்கம் பிள்ளை

அவர்கள் இற்றிய,

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பதியுறைவோர் புறவிழிப்பா லவர்தன்குறை
தீர்க்கமலர்ப் பதியன் றெய்வ
நிதியெனவே முதற்படைத்த நிருபர்வன்னி
குலக்கரும்பின் நிறையைக் கம்பன்
துதியுளசெஞ் சிலையெழுப தெனக்கவிசற்
கரைவட்டாய் தொகுத்தான் யார்க்கு
மதியுளநற் றுரைசாமி வள்ளலுமை
வெனும்பாகாய் வழங்கி னுல்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்வான்
காங்கயம் - அஷ்டாவதானம், ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
சிட்டா, V. சேஷாசல நாயுடு அவர்கள்
இயற்றிய விருத்தம்.

மணிசேர்மகுட மன்னவர்கள் வணங்குங் கம்பநாடர்மிக
அணிசேர்ஔவ்வோர் கவிக்குமொவ்வோ ராயிரம்பொன்பரிசுட
திணிசேர்நரவாகனமடைந்து திகழுங்கருணைகரவணியன் [னே
பணிசேர் அவையிலரங்கேற்றம் பண்ணும்செம்பொற்சிலைகவி
[க்கு

வாழைக்குடிகள்நறுந்தேறல் மணித்தாலடைந்து தங்கணிற
மாழைக்குடியராஞ்சுரும்பர் மாநதிமுரலுஞ் சோலையடர்
ஏழைக்குடிகளில்லாம லெங்குமணிமா ளிகைசூழும்
பேழைக்குடிவாழ் கலைவல்லான் பிறங்குந்துரைசா மிப்பெய
[ரான்

கலைஞர்மதிக்குமேற்கோள்கள் காட்டிவிரிவாயோருரையைத்
தலைமையெனவே தந்தருளத் தழைவன்னிகுலமித்திரனை
உலகிலீன்றபேரிசையா றுசிதசுப்ர மண்ணியவேள்
நிலவவச்சிற்பிரசுரித்து நேர்ந்தாணியாவும் தேர்ந்தானே.

கோயமுத்தூர் வித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் குமாரரும்,
பண்டிதர் ச. திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை அவர்கள்மாணக்கரும்
டிஸ்ட்ரிக்ட்கோர்ட்டு வக்கீலுமாகிய ஸ்ரீமான்
C. K. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள், பி.எ.
இயற்றிய
அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வன்னிகுல பூபதிகள் மேற்கம்பர் திருவாக்காய்
வையம் போற்று
மன்னுசிலை யெழுபதெனும் மாக்கவியைத் துரைசாமி
மகிபன் செய்யும்

பண்ணுதெளி வுரையுடனே பசிசியற்றிக் குலம்வளரும்
பண்பு செய்து
நன்னயவான் சுப்ரமண்ய நாயகரேவர் நிலவுபுகழ்
நலம் பெற்றுனே.

போர்வேந்தர் படைச்சிறப்பு முலகமெலா மதனாலே
புகழ்பெற் றோங்கி
ஏர்பெறவே தழைத்துயரு மியல்பெல்லா மொவ்வொ
யியம்பு மிந்நூல் [ன்று
பார்பெறவே யுலகினர்க்கு விளக்கியுப கரித்ததவும்
பண்பா லிந்த
பேர்பரவு மிருவர்களு மழியாத புகழ் பெற்று
பிறங்கு வாரே.

சென்னை இராயப்பேட்டை,
வெஸ்லிகாலேஜ் தர்க்கபோதகர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
S. சச்சிதாநந்தம்பிள்ளை பி. எ. எல். டி,
அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட
அபிப்பிராயம்.

சிலை யெழுபது என்னும் இந்நூல் முற்காலத்துத் தமிழகத்தில் அரசுபுரிந்த அக்கினிகுல மன்னர்களது அரசியலின் உறுப்புகளைப் பெரிதும் புகழ்ந்து கூறுவதாகும். இதனைஇயற்றினோர் கம்பநாடர் என்று இதிற் காணக் கிடக்கின்றது. இந்நூலின் முகவுரையில் கம்பரது கால வரையறையைப் பற்றி ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆ. சுப்பிரமணியநாயகர் அவர்கள் எழுதியுள்ள விஷயங்கள் நம்மனோர் நன்மதிப்பிற் குரியன. இதற்கு வரையப்பட்டுள்ள உரையும் சாலச் சிறப்புடையதே.

திருச்சி எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
"செந்தமிழ்ச்செல்வம்" பத்திராதிபருமாகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ. சுந்தரநாதம் பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றிய.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

முந்துநான் மறைகட் கெட்டா முழுமுதல்
வழுதி நாட்டில்
வந்துதா னமர்ந்து சங்கம் வளர்தா
வமைய வாய்ந்த
நந்துறுத் தமிழில் வல்ல நயதிருக்
கம்ப நாடன்
சிந்துரு துரைத்தா னேங்குஞ் சிலையெழு
பதாநன் னூலே.

சிலையெழு பதிலே மன்னர் திருக்குலத்
தவரே யாகும்
நிலையுறு வன்னி யர்தம் நிறைபுகழ்
விளங்கு மாலோ
உலைவறு மதனுட் சொற்ற வுயர்பொரு
ளனைத்து மாய்ந்து
கலைவலர் களிக்கச் செய்தான் கருதுரை
யொருவ னம்மா.

அன்னவன் யாரே யென்னி லரசவர்
குலத்தில் வந்த
மன்னிய குணத்து மிக்கான் மகிழ்தமிழ்க்
கலையில் வல்லான்
கொன்னுபர் செல்வப் பேழைக் குடியினில்
வாழுங் கோமான்
நன்னயத் துரைசா மிப்பேர் நாயக
னாகு மாதோ.

இத்தனி நூலின் சீரு மெழிலுரை
வளமுங் கண்டு
சித்தமன் களியே பொங்கச் செவ்விய
அச்சி லேற்றி
இத்தரை முழுது நாளு மினிதினி
னுலாவச் செய்தான்
நத்துசுப் பிரமண் யப்பேர் நாயகன்
நலத்தாற் றானே.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்,
ஸ்ரீ கம்பர் கலாமிர்த சங்க காரியதரிசி
ஸ்ரீமான், தி. வடிவேலுமுதலியா ரவர்கள்
இயற்றிய விருத்தம்.

கலைவளர்க்குங் கவிபுனைந்த கம்பநாட்
டடிகள்புவி காவலோர் தஞ்
சிலைவளைக்கும் பெருமைதனைச் சிலையெழுப
தெனுநூலாற் சிறக்கச் சொற்று
ரலைவளைக்கும் புவனியுளோ ரறியவுரை
விரித்துரைத்தா னழகாய்த் தெங்கு
குலைபழுக்கும் பேழைகுடி துரைசாமி
நாயகனுங் குணவா னம்மா.

அப்பெரிய காவியத்திற் கருகரா
மனற்குலத்தோ ரவாவின் வண்ண
மெப்புலவ ருங்கண்டு கும்பனுரை
யிதுவோவென் றேத் தெடுப்ப
சுப்பிரம ணியக்குரிசிற் செப்பமுட
னச்சிட்டுத் துலங்க வைத்தா
ரிப்புவியோர் செந்தமிழி னின்பநலந்
துய்ப்பரென விசைவு கொண்டே.

காரைக்கால், சாஸ்திரி ஆராய்ச்சி ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

V. குருசாமி படையாக்ஷியாரவர்கள்

இயற்றிய வெண்பா.

கற்றோறிற் கம்பனென்போன் காசினியி னூனகையை
யுற்றோர்க்குச் செஞ்சிலையை யோதினன்—மற்றுந்
துரைசாமி நாவலனுஞ் சொன்னா னுரையுங்
குருசாமி யுள்ளங் கொள.

மதுரைஜில்லா மேம்பூர் வித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

வீ. ஆறுமுகஞ்சேர்வை யவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வன்னியரின் புகழ்விளங்கப் புலவர்சிகா
மணிகம்பன் மகிழ்மிக் கோங்கி
முன்னுரைற்றி வைத்தசிலை யெழுபதெனும்
பநுவல்தனை முழுது மோர்ந்து
மன்னுதிரு மிகுமேழைக் குடிவாழுந்
துரைசாமி மதியில் வல்லோன்
நனனலஞ்சா னுரைவகுத்து நாவலின்
புறவளித்தா னதனை நாளும்.

மண்டலத்திற் சிறந்ததமிழ் நாட்டிலுள்ளா
ராய்ந்துபொருள் வளங்க ளெல்லாங்
கொண்டுவகைக் கடல்குளித்தின் புறவன்னி
குலமித்திர னதிப னான
தண்டமிழ்ச்சுப் பிரமணிய நாயகனு
மிசையுடையான் தகுதி யாக
விண்டலத்தோர் வியக்குமச்சிற் பதித்துதவி
மிகுகீர்த்தி மேவி னானல்.

கோயமுத்தூர் லண்டன் மிஷன் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

C. S. சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய,

கொச்சகக் கலிப்பா.

வன்னியபூ பதிகளின்மேன் மகாகவியாங் கம்பர்செய்த
வின்னிசைசேர்சிலையெழுப தெனுநூற்கோ ரினியவுரை
நன்னருறச் செய்தளித்தா னுனிலமெ லாம்புகழும்
மன்னுபே ழைக்குடியில் வந்ததுரை சாமியென்போன்.

அந்தவுரை யிணையவனி யதனிலுள மக்களெலா
முந்துமன்பொ டினிதோதி யுணர்வடைந்த லேகருதிச்
சந்தமுற வச்சேற்றித் தாரணியிற் பிரசுரித்தான்
சந்ததம்க்ஷத் திரியகுலஞ் சாரபிமா னந்தரித்தான்;

வன்னிகுல மித்திரனும் மாண்புபெறு பத்திரிகை
சென்னையினி னடாத்திவரு செந்தமிழ்மீதார்வமுளான்
என்னனைய நண்பர்கள்பா லென்றென்று மாறாது
மன்னியிடும் விசுவாசன் வறியவர்கட் குயர்போசன்;

கங்கைநதி சடைக்கரந்த கண்ணுதலார்க் கெழிற்றுசன்
சங்கைபெறு மறிஞர்கட்குச் சாதுரிய முறுநேசன்
மங்குதலில் புகழ்ச்சுப்ர மணியநா யகனென்னு
மங்கிகுலத் தோன்றலென வனைவருஞ்சொல்தூயவனே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவானும்,
கோயம்புத்தூர் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

நமது செந்தமிழில் அளவினாற் பெயர்கொள்
நயப்புறு நூல்களி லொன்றாய்
அமைவுறும் சுவைசால் சிலையெழு பஃதென்
றரைந்திடும் அரிய நூல் தன்னை
யெமைநிகர் வாரும் எளிதினி லுணர
வியற்றின னல்லுரை யன்னோன்
கமைமுதற் குணங்கட் கிருப்பிட மாய
கனதுரை சாமிநா யகனே.

அத்தகு நூலை யச்சினி லேற்றி
யாவர்க்கும் பெரிதுப கரித்தான்
உத்தமன் சுப்ர மண்யனென் றுரைக்கும்
உயர்குணன் வன்னியர் குலத்து
மித்திர னென்னும் பத்திரா திபனுப்
விளங்குவோன் கோவைமா நகர்வாழ்
வித்தகன் பழனி யப்பபூ பதியாம்
மேதகைக் கேய்ந்த நண்பினனால்.

கோயமுத்தூர் பள்ளபாளையம்
மாணவர் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் போதகாசிரியருமாகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ N. வையாபுரி பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய விருத்தம்.

வன்னியபூ பதிகள்குல மிகவிளங்க வளம்பெறுநற்
கவியாற் கம்பன்
பன்னுசிலை யெழுபதினுக் கழகுமிகுந் தெளிவுரையைப்
பாரோர் மெச்சும்

நன்னயஞ்சால் துரைசாமி நாயகனன் பானியற்றி
நல்கி நன்கு
தன்னுறும்பே ழைக்குடிக்கோர் பெரும்புகழ்தந் தான்
சால நன்றே. [காண்பீர்

அன்னதொரு நூலினைநன் றெனவறிஞர் கண்டேத்த
வழகான் மேவுஞ்
சென்னைவேப் பேரிமது கரவிலா சப்பிரசிற்
சேர்த்து நாளும்
வன்னிகுல மித்திரன்பத் திரவதிப னெனும்பெயரை
வழங்கப் பெற்றே
மன்னுறுமா சுப்ரமண்ய நாயகன்றந் தானுலகோர்
மகிழ மாதோ.

கோயமுத்தூர் டவுன் பள்ளபாளயம்
மாணவர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியதரிசியாகிய,
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, S. சுவாமிநாத முதலியார்
அவர்கள் இயற்றிய,
வெண்பா.

சீர்மணக்கும் பேற்றானெனஞ் செல்வக் கவிகம்பன்
நார்மணக்கும் வன்னிகுல நன்குறவே—தார்மணக்கப்
பூட்டுஞ் சிலையெழுப தென்றொருநூற் பொற்பேற
நாட்டினு னிவ்வுலகில் நன்கு.

உவந்தளித்த விந்நூலுக் கோருரையை வன்னி
குலந்தழைப்பச் செய்தளிப்பீரென்னத்--தவந்தவமென்
றூர்க்குந் துரைசாமி யாய்ந்துரையைத் தந்துலகோர்
பார்க்கும் படிபுரிந்தான் பார்.

பரிந்துரைத்த விந்நூலின் பண்புரையைப் பாரில்
விருந்தளிப்பான் வேண்டியே யச்சில்—அருந்தமிழோர்
பார்க்கப் புரிந்ததனுற் பண்புறுமா சுப்ரமண்யன்
பார்க்குள் உயர்ந்தான் பரிந்து.

கோவை அக்நிகுலக்ஷத்ரிய ஜில்லாசங்க காரியதரிசி
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, R. பூபதிபழனியப்ப நாயகர்
அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

புலவர்புகழ் கலிங்கத்துப் பரணியினுன் ஜயங்கொண் [டான்
புகழப் பெற்ற
அலகிலறி ஞன்கருணு கரத்தொண்ட மான்சபையி
லன்று கம்பன்
இலகவுரை சிலையெழுப தெனுநூலை யரங்கேற்றி
யின்சீர் பெற்ருன்
நிலவுலகி லின்னுளுக் குறைதந்தான் துரைசாமி
நேயன் மாதோ.

வெண்பா.

உத்தம குலோத்துங்க சோழன் சரிதையுடன்
வித்தகமா யச்சில் விரைந்தேற்றி—மெச்சும்
சிலையெழுப தாகநஞ் சுப்ரமண்யன் தந்தான்
உலகினிலுள் ளோர்களிப்ப வோர்ந்து.

௳

கடவுள் துணை.

சிலையெழுபது.

சிலையெழுப தென்பது: சிலையை எழுபது செய்யுளால் கூறுவது என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் இந்நூற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. சிலையென்னும் பலபொருளொருசொல் இங்கே வில்லை யுணர்த்தி நின்றது. உணர்த்தவே முடி, கொடி, குடைமுதலிய மற்றைய வங்கங்களையும் பெறுமென்ப தென்னை? "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்றதனாலறிக. * இதனாற் புலப்படுவது யாதெனின், அதற்குரிய வருணத்தை விளக்கும்; அது க்ஷத்திரிய வருணமென்க. அவ் வருணத்திற் கிஃது உரித்தென்ப தென்னை? தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபியல் "படையுங் கொடியுங் குடையு முரசும் - நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேருந்-தாரு முடியு நேர்வன பிறவுந் - தெரிவு கொள் செங்கோ லரசர்க் குரிய" என்னும் எக-வது சூத்திரத்தானும். "வில்லும் வேலுங் கழலுங் கண்ணியுந் - தாரு மாரமுந் தேரும் வாளு - மன்பெறு மரபினே ரோர்க்கு முரிய" என்

* உதாரணம். சோற்றையுண்டா னெனவே, கறிமுதலியவற்றையும், பாக்கைத்தின்றா னெனவே, வெற்றிலை சுண்ணம்பு முதலியவற்றையுங் காட்டு மாறுபோல, வில்லைக் கூறவே மற்றைய முடி, கொடி, குடைமுதலிய அங்கங்களையுங் காட்டிய தென்க.

னும் அ௬-வது, சூத்திரத்தானும், "(அன்ன ராயினு மிழிந்தோர்க் கில்லை" என்னும் அ௪-வது சூத்திரத் தானு) மறிக. (வில்லி யென்பதனால், வேடர் விற்பெற விலையோ வெனின்? பெறினும் அதனால் விஜயத்தைப் பெற்று, மற்றையவங் கங்களோடும் உலகத்தைக் காத்த லவர்கட் கில்லையென மறுக்க.) "முடி முதலிய சிறந்த வுறுப்புகளிருக்க வில்லைக்கூறுவதென்னையோ வெனின்? (நன்று கூறினாய்) க்ஷத்திரியர்களது பிறப்பிடம் பிர மாவின்றோள் அந்த க்ஷத்திரியர்களது தோள் சம்பந் தமாகிய கையினிடமிருந்து அத்தோட்கும் அவர்கட் கும் விஜயத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்க அதனால் மற்றையவங்கங்களையும் அடைகிறபடியால்* வில்லையே கூறலாயிற்று. எழுபதென்பது எண்களின் றொகுதி; செய்யுட்டொகையை யுணர்த்தியது. இந்நூல்செய்ததே தன் பொருட் டெனில்? பரிசுபெறற் பொருட்டென்க. இப்படி நூல்செய்தற்கு விதியாதெனின்? முற்கூறிய தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் புறத்திணை யியல் "கொடுப்போ ரேத்திக் கொடா அர் பழித்தலு - மடுத் தூர்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்துஞ் - சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் - காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை

---

* படைக்கலம் பயிறலில் விற்றொழில் சிறந்தது. அப்படி அரசர்களுக்குரிய தொழில்களி லொன்றாகிய படைக்கலம் பயிறலில் விற்றொழிலே சிறந்ததென்பதை மகாபாரதம் சாந்தி பருவம் வீட்டுமனைக்கண்ட சருக்கம் "சுரு மாமகம் பயிலுதல் சிலைமறை தொடர்தல் - விருதினோடொற் படை களு மளிக்குதன் மேவார்ப்-பொருதழித்தனல் லுயிர்களைப் பொதுமையிற் புரத்தல்-இருநிதிக்குழாமீதன் மன்னவர்குல வியல்பே "என்னும் ௬௯-வது கவியில் சிலைமறை தொடர்தல் என்றதனாலும் ஸ்மிருதி யாதிகளாலுமறிக.

யானுங்-கல்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்-கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்—வேலி னோக்கி விளக்கு நிலையும் - வாயுரை வாழ்த்துஞ் செவிய றிவுஉம்-ஆவை யின் வருஉம் புறநிலை வாழ்த்துங்-கைக்கிளை வகையோ டுளபடத் தொகைஇ-தொக்க நான்கு முளவென மொழிப" என்னும் ௩௬-வது சூத்திரத்தில் இது "அடுத் தூர்ந் தேத்திய வியன் மொழி வாழ்த்து." அதாவது தலைவன் எதிர்சென்று அவன் செய்தியையும், அவன் குலத்தோர் செய்தியையும்எற்றி, முன்னிலை படர்க்கை யென்னும் இரண்டிடத்தினுள் ஒன்றுாற் புகழும்இயன் மொழி வாழ்த்து; அவற்றில் இது படர்க்கையிற் புகழ்ந்த வியன் மொழிவாழ்த் தெனவறிக. சிலையெழு பதென்பதற்குப் பரிசுபெறுவா னொருவன் அப்பரிசு பெறு வண்ணம்ஈவான் முற்சென்று அவனையும், அவன் குலத்தோரையும், அவன் குலத்துக்குரிய வில் முதலிய அங்கங்களை எழுபது செய்யுளாலேற்றிப் படர்க்கையிற் புகழ்ந்த இயன்மொழி வாழ்த்தாகிய நூலெனப் பொருள் கூறுக. *

பாடினோனை பாயிரம். ௨-வது கவியினும், நூல் ௧௭-வது கவியினும், ஈந்தோனை நூல் ௬௪-வது கவியி னும் காண்க.

---

* க்ஷத்திரிய வருணமென்னும் முதற் பொருட்கு வில்முத லியவைகள் சினைப்பொருள். சினைகளிலாது முதலும் முத லிலாது சினைகளும் இல்லை; யாதலால் சினைப் பொருள் களைக் கூறவே முதலே ஆயது. இதை தொல்காப்பியஞ் சொல்லதிகாரம் வேற்றுமையியல் "முதலுஞ் சினையும் பொ ருள் வேறுபடா அ-நுவலுங்காலை சொற்குறிப்பினவே" என் னும் ௬-வது சூத்திரத்தாற் காண்க.

இப்பிரபந்தம் பாயிரம், நூல் ஆகிய இரண்டனுள் "தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையும்" செப்புதலால் பாயிரஞ் சிறத்தலின் பாயிரத்தைக் கடவுள் வணக்கம், குலவுற்பவம, குலமாக்ஷிமை முதலியவற்றுடன் கூறி அக்குலமாக்ஷிமை யானது படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆகிய ஆறு உறுப்பினைக் கொண்ட அரசியலாதலின்; அவ்வாறனுள் படை அரண் இவ்விரண்டும் முன்னும் மற்றைய நான்கும் அரசுறுப்பிலாக அரசெனப் பின்னும், அவை நிலைபயப்பத் துதித்தலாகிய வாழ்த்தை ஈற்றினும் வைத்து, முறையே நூலை படை, அரண், அரசு, வாழ்த்து, என நான் குறுப்பினதாகக் கூறி யிருக்கிறார் எனவறிக.

அரசியலா றென்பதை. திவாகரம்-கஉ-வது பல்பெயர் கூட்டத்தொரு பெயர்த் தொகுதி "படையுங் குடியுங் கூழு மமைச்சு-மரணு நட்பு மரசியலாறே" என்னும் அறு-வது சூத்திரத்தா னுணர்க; நாயனாரும் 'படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு=முடையா னரசருளேறு." என்றாரென்க. சிலை-ஆகுபெயர்.

இந்நூல் சரஸ்வதி அநுக்கிரகம் பெற்ற மஹான் வாக்காதலின் அதற்கு சிற்றறிவுடைய என்னால் எழுதிய உரையில் வழுவிருப்பின் முதறிவோர் யாவரும் ஆய்ந்து களைந்து கனம் பண்ணி உபயோகித்துக்கொள்வார்களென அவர்களது மேலான கனத்தைக்கோருகிறேன்.

பேழைதுடி, ம. துரைசாமி நாயகர்.

உ

கடவுள் துணை.

சிலையெழுபது

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்

பாயிரமென்பது.—வரலாறு. அது நூலுக்கு முன் சொல்வது. முகவுரை யெனினும், பாயிரமெனினும், நூன்முகமெனினும் ஒக்கும். அதை "ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமில்லது பனுவ லன்றே." என்பவாகலின், மாநகர்க்குக் கோபுரமே போலும், இங்கே நூலுக்கு முதலில வைத்து எட்டு கவிகளால் பாயிரங்கூறினர்.

கடவுள் வணக்கம்.

கடவுள் வணக்கமென்பது:—தெய்வத்தை வணங்கிக் கொள்ளுதல். அது, இந்நூல் நிறைவுபெறற் பொருட்டாதலின் இங்கே பாயிரத்துக்கு முதலில் வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

திருவளரும் வன்னியர்செஞ் சிலையெழுப தினைவிளம்ப, மருவளர்பைங் கடுக்கையும்வெண் மதியுமிலைந் தோன்வாமத், துருவள்ரும் வரைமடந்தை யுவந்தளிப்பத் தோன்றிவரந், தருவளஞ்செய் விகடசக்ரத் தந்திமுகன் றுடொழுவாம். (க)

இதன் பதப்பொருள். திருவளரும் வன்னியர்-செல்வம் நிறைந்திருக்கின்ற வன்னியர்களது, செம்சிலை எழுபதினை விளம்ப-(குலத்துக்குரிய) அழகிய சிலை எழுபதென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்ல, மருவளர் பைங்கடுக்கையும் வெண்மதியும் மிலைந்தோன்-வாசனை தங்கிய பசியகொன்றை மாலையையும் வெள்ளிய சந்திரனையும் அணிந்த சிவபெருமானும், வாமத்து உருவளரும் வரை மடந்தை - (அவரது) இடது பாகத்து வடிவமைந்து விளங்கும் பார்வதி தேவியாரும், உவந்து அளிப்பத்தோன்றி களிப்பினோடு-பெறப்பிறந்து, வரந்தரு வளஞ்செய் - (பக்தர்கள் விரும்பும்) வரங்களைத் தரும் வளப்பத்தினைச் செய்யாநின்ற, விகட சக்ரத்தந்தி முகன்றாள் விகடசக்ர விநாயகரது பாதங்களை, தொழுவாம்-யாம் வணங்கு வாம் என்றவாறு.

கருத்து. சிலையெழுபது என்னும் இப்பிரபந்தத்தைச் சொல்ல விகட சக்ரவிநாயகர் பாதத்தை வணங்குவாம். என்பதாம்.

இவ்விநாயகருக்கு விகட சக்ர விநாயகரெனப் பெயர் வந்த காரணத்தை காஞ்சி புராணத்துட் காண்க.

அஷ்டஐசுவரியமு முடையவராகையால், திருவளரும் வன்னியர் என்றார். இதை கூசு-வது கவியிற்காண்க இதுவன்றி சஅ-வது கவியில் மாவகையாப் பெருஞ் செல்வரென்றதனு முணர்க.

இதில் வன்னியரென்பது:—சோம சூரியாக்கினி யென்னும் க்ஷத்திரிய குலத்தோர் மூவரையும் முக்குலத்தோ ருண்டென்பதென்னை, திருவிளையாடல் திருவாலவாய்க் காண்டம் திருவாலவா யானபடலம்.

"வெள்ளநீர் வறப்பவாதி வேதியன் ஞானமுன்போ
லுள்ளவாறுதிப்ப நல்கி யும்பரோ டிம்பரேனைப்
புள்ளொடு விலங்கு நல்கிக் கதிருடற் புத்தேண் மூவர்
தள்ளருமாயின் முன்போற்றமிழ்வேந்தர் தமையுந்தந்தான்'

என்னும் ௨௨-வது கவியில் "கதிருடற் புத்தேளிர் மூவர் தள்ளருமரபின் முன்போற் றமிழ்வேந்தர் தமையுந்தந்தான். என்றதனாலுணர்க. கதிருடற் புத்தேளிர் மூவராவார் முச்சுடரை. என்னை! திவாகரம் ௧௨-வது பல்பெயர் கூட்டத்தொருபெயர்த் தொகுதி "முச்சுட ராதித்தன் சந்திர னங்கி, என்னும் ௧௧-வது சூத்திரத்தால் சூரியன் சந்திரன், அக்கினி என வுணர்க. தமிழ் வேந்தராவார், சேர, சோழ, பாண்டியரை, இவர்களிற் சேரன் அக்கினிகுலமென்க. அம்மூவேந்தருட் சேரன் அக்கினிகுல மென்ப தென்னை! ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூராழ்வார் பாரதம் ஆதிபருவம் திரௌபதி மாலையிட்ட சருக்கம்.

"இவன்சல் லியனென் றுரைசான்ற விகல்வேன் மன்னர்க் கேறனையா, னிவன்றன் பகைவர் யாவரையு மிமையோ ராக்கு மெழினீல, னிவன்றண் டமிழ்சே ரடல்வழுதி யிவன்றே ரிரவி குலவளவ, னிவன்செந் தழலோன் மரபாகி யீரே ழுலகும் புகழ்ச்சேரன்."

"என்னும்." ௫௫ வது கவியில் "இவன் செந்தழலோன் மரபாகி யீரே ழுலகும் புகழ்ச்சேரன்" என்றதனா லுணர்க. திவாகர நிகண்டு முதலிய நூற்களிற் கூறியிருக்குமோ வெனின்; கூறியே யிருக்கின்றது. என்னை! தமிழ்வேந்தர் மூவருக்கும் முறையே பெயர் சொல்லவந்த பொழுது முன்னும் பின்னும் சேரனையும் பாண்டியனையும் இன்னகுல மென்று தோன்றாது வாளாகூறி, மத்தியிற் சோழன் பெயரைக் கூறும்போதுமாத்திரம் சூரியகுலமென்று தோன்ற சூரியனென ஒரு பெயரிருக்கிறது; இருக்கவே சூரியனுக்கு ஒளிகொடுப்பது அக்கினியாதலால், முதலிற் கூறுஞ் சேரன் அக்கினிகுலமென்றும் சூரியனால் ஒளிபெறுவது சந்திரனாதலால் இறுதியிற்கூறும் பாண்டியன் சந்திரகுல மென்றும் தானே குறிப்பா லுணர்ந்ததலா லுணர்க. வன்னி, தழல், அக்கினி, அகிங், கனல், சுசி எனபன ஒருபொருட் சொற்கள். அப்படி யாகுங்கால் சேரன் குலத்தார் சிலையெழுப தென்றே கூறலாமே

யெனின்? அதற்கன்று; சேரன் குலத்தார் சிலையெழுப தென்று கூறின், மற்றைய விரண்டுகுலமுங் குறிப்பாலடங்கி யிருப்பினும் வெளிப்படையிற் பொருந்தா? வன்னியரென்பதோ இயற்கையிற் சேரன் குலமாயினும் மற்றைய இரண்டு குலத்தையுந் தழுவிக்காட்டுமென்னுங் கருத்தால் இந்நூலாசிரியர் வன்னியர் சிலையெழுப தென்றே கூறினரென வுணர்க. மற்றைய விரண்டுகுலமுஞ் சேரன் குலத்தி லடங்குமென்ப தென்னை! குலசேகரப்பெருமாள்* சொன்ன திராவிட வேதமாகிய பெரியதிரு மொழி முதலாயிரத்தில் ௨௬-வது தேட்டந்திறல் அழகிய மணவாளர் விஷயம்.

"அல்லிமாமலர் மங்கைநாத னரங்கன் மெய்யடி யார்கடமெல்லையி லடிமைத் திறத்தினி லென்று மேவுமனத்தனுங், கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன் சொல்லினின்றமிழ் மாலைவல்லவர் தொண்டர் தொண்டர்களாவரே."

"என்னும் ௧0-வது பாசுரத்தில் இவர் அக்கினி குலமாகிய சேரன் குலத்தாராகவிருந்தும் சூரியகுலமென்பது தோன்ற கோழிக்கோனென்றும், சந்திரகுலமுந் தானெனத் தோன்ற கூடல் காவலனென்றுங் கூறியவாற்றா னுணர்க. உருத்ர வன்னியன், இக்ஷ்வாகு, புரூரவா முதலினோர் வம்சங்களையுங் காட்டுமோ வெனின் காட்டுமென்க. என்னை? இந்நூலில்ஆக்னேயக் கருத்தையொட்டி "சம்புகோத்திரவரெனப்" பல விடங்களிற் சொல்லி யிருப்பதால் உருத்ர வன்னியன் முதலியோரையும், மேற்படி குலசேகரப் பெருமாள் சொன்ன கண்ணபுரத்தொளிர் காகுத்தன்றாலாட்டு.

"கொங்குமலி கருங்குழலாள் கோசலைதன் குலமதலாய்
தங்குபெரும் புகழ்ச்சனகன் றிருமருகா தாசரதி
கங்கையினுந் தீர்த்தமலி கணபுரத்தெங் கருமணியே
யெங்கள்குலத் தின்னமுதே யிராகவனே தாலேலோ,"

என்னும் ௯-வது பாசுரத்தில் இராமனை எங்கள் குல மென்றாராதலின் இட்சுவாகு முதலியோரையும், மேற்படி சேய்வளர் காக்ஷியின்சீரை கோதைபோல் தாய்தேவகிபெருந் தாழ்வெணிப் புலம்பல் "முந்தை நன்முறை யன்புடை மக ளிர் முறைமுறைத் தந்தங் குறங்கிடையிருத்தி-யெந்தையே யென்றன் குலப்பெருஞ் சுடரே யெழுமுகிற் கணத் தொழில் கவ ரேறே-யுந்தை யாவனென் றுரைப்பநின் செங்கேழ்விரலி னுங்கடைக் கண்ணினுங் காட்ட - நந்தன் பெற்றன னல்லு ணர் வில்லா நங்கள் கோன்வசு தேவன் பெற்றிலனே"

என்னும் ௯-வது பாசுரத்தில் நங்கள்கோன் வசுதேவன் என்றதனால் புரூரவா முதலியோரையும் காட்டியதை யுணர்க, இதன் ௭-வது கவியில் "வன்னி யிறைக்குலத்தி லுதித்தவரே" என்றும், நூல் முதற் கவியில் "அணிவனிய குலவரசர்'என்றும் ௪-வது கவியில் "வனிய குலவரசர்" என்றும், ௭-வது கவியில் "சுசியுதித்தோர்" என்றும், ௧௨-வது கவியில் "அக்கினிகுலத் தரசர்" என்றும், ௧௫-வது கவியில் "வன்னிமன்னர்" என் றும் ௨0-ல் "உறழ்தோளார் வன்னிமன்னர்" என்றும், ௨௧-ல் "வனிய குலவரசர்" என்றும்,௨௩-ல் "திண்ணமுறு வன்னிமன் னர்" என்றும், ௩௨-ல் "சயங்கூற வன்னிமன்னர்" என்றும் ௩௩-ல் "வேதியர்க்குதவு வன்னி மன்னர்" என்றும், ௩௪-ல் "புகழ் வனிய வரசர்" என்றும், ௩௯-ல் வயமுறு வன்னிய வர சர்" என்றும், ௩௭-ல் 'வீரவன்னிமன்னர்" என்றும் ௩௮-ல் "வன்னிமன்னரெனு மேன்மக்கள்" என்றும், ௪0-ல் "சீராரும் வன்னிமன்னர்" என்றும், ௪௧ல் "தழலிடை வந்தவதரித் தோர்" என்றும், ௫௧-ல் மூன்று குலத்தினுள் "தூய்தாங்கனற் றோன்றும், பன்னும் புகழ் கொளரசர்களே" என்றும், ௫௨-ல் "மிக்கோர் வன்னிமன்னர்" என்றும், ௫௫-ல் "வன்னி யரசர் சமுகம்" என்றும், ௫௯-ல் "வன்னிவேந்தர்" என்றும். ௯௨-ல் "வனிய நிருபர்" என்றும் ௯௯-ல் 'வன்னியரசன்றி" என்றும் பிரித்துக் கூறியிருக்கின்றதேதெனில்? அதற்கு இதன்அ-வது கவியில் "மலயமன்னர் குன்றவர் பல்லவர்" என்றும், நூல்

௬-ல் "படிபுரக்க வவதரித்த பண்ணுடர்" என்றும், ௮-ல் "இறைவர் பண்ணுடர்" என்றும், ௨௫-ல் "வாழ்விக்கும் பண்ணுடர்" என்றும். ௩௫-ல் "அரசாள்வது பண்ணுடர் தந்தொழிலே" என்றும், ௪௫-ல் "நவில் பண்ணுட்டாரே". என்றும்; ௫௦-ல் மங்கையர்கோன் சொலத்தகு பல்லவராயன் மரபிற் றோன்றி" என்றும், ௫௩-ல் குணத்தோர் பண்ணுடரே என்றும் ௫௫-ல் "தமிழ்வேந்தர் இமையப் பொருப்பர் பண்ணுடர்", என்றும், ௫௬-ல் "பண்ணுடர் தமது பெரும்பதி யிருப்பால்" என்றும், ௬௬-ல் "நாடு பலவினுக்கரசு பண்ணுடு" என்றும், ௬௭-ல் "வீர பண்ணுடர் வில்லை" என்றும், மற்றைய கவிகளில் பொதுவில் "வன்னியர்" என்றும், ௯௧-வது கவியாகிய கொடிச் சிறப்பில் "அடர்ப் புவி மூன்றினுந் தாமே அரசியற்றும்படிதாவ" என்றும் கூறி யிருப்பதால் பொதுவாயதெனவே துணிக. மிகுதிபற்றிச் சிறப்பெனலாகாதோவெனில்? அறியாது கூறினுய்! மதுதெளிவெனச் சொல் முதுமொழி நல்லாய். * அக்கினிக்குள் சூரியனும் சூரியனுக்குள் சந்திரனும் அடங்குதலின் உற்று நோக்குங்கால் முழுமையும் அக்கினியின்மயமேயன்றிவேறுயாது? நீயே கூறுக. அதுபோல அவ்வக்கினிகுலமே மற்றையது மென்பார் மிகுதியுமமைத்துக் கூறினரென வுணர்க. இக்காரணங்களால் வன்னியரென்னும் பதம்: யுகங்கடோறும் † ஆதியில் பிரமாவினுலேயே தோன்றி

---

* க்ஷத்திரியகுல மூன்றனுள் முதன்மையுடையது அக்கினிகுலம்; அக்குலத்துக்குரிய அரசிடலாகிய படை முதலிய வுறுப்புகளே மற்றைய விரண்டுகுலத்துக்கு மாதலாலும், அதனுல் சூரியகுலச் சிலையெழுபது சந்திரகுலச் சிலையெழுபது எனவெடுக்கின் சொன்னத்தையே சொல்லவேண்டி வருதலின் கூறியது கூறல் கூற்ற மாதலோடும் பொருத்தமின்மையாலும் அக்கினிகுலமொன்றற்கே கூறின் மற்றையதும் அடங்குமென்பார் கூறினுரென்பாருமுளர். அப்படி அமைக்கினுமமைக்க. இக்ஷ்வாகு முதலியோர் சூரியகுலத்தவரும், புரூரவா முதலியோர் சந்திரகுலத்தவரும் ஆவர்

† இதை இதன் ௫-வது கவியினுங்காண்க.

தமிழ்வேந்தர் மூவருள் சேரன் குலத்துக்காகி, பிறகு சோழ பாண்டியர்களைத் தழுவிக்காட்டி மற்றைய தேசத்தரசர்களுக்கு மாயமீதார் மொழியென வுணர்க.

நூற்பெயரும், ஆக்கியோன் பெயரும்.

நூற்பெயரும் ஆக்கியோன் பெயரும்என்பது, நூலினது பெயரும் அதை செய்தவன் பெயர் முதலியன. அதுவடநூல் வழக்குபற்றி தானே நாந்திக்கூறி கொள்ளுதலின் இங்கே கடவுள் வணக்கத்தின் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முந்துநாள் வீரசம்பு முனிசெய்மா மகத்திற் போந்த, சந்ததியார் சீரோது கெனத்தகு முதியோர் கேட்ப, இந்தணி சடிலத்தெம்மா னிணைக்கழல் பராஅ யிசைத்தான், செந்தமிழ்க் கம்பன்செம்பொற் சிலை யெழு பதுவாமிந்நூல். (உ)

(இ-ள்.) (கருணாகரச்சோழன் கம்பரைப் பார்த்து.) முந்துநாள்- ஆதியில்—வீரசம்பு முனிசெய் மாமகத்தில் போந்த சந்ததியார் சீர் - விஜயத்தைக்கொண்ட சம்புமுனிவரால் செய்யப்பட்ட மகத்தாகிய யாகத்தில்வந்த உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் முதலியோர்) சந்ததியர்களாகிய (வன்னியர்களது) சிறப்பை (சொல்லும் நீர்செய்த பிரபந்தத்தை) ஓதுவா-சொல்லுக என்று சொல்ல, தகு முதியோர்கேட்ப -(அப்பொழுது அவனது சபையில தங்கிய) தகுதி யுடைய பெரியோர்கள் கேட்டு மகிழும்படியாக—செந்தமிழ்க் கம்பன் செவ்விய தமிழை ஆய்ந்தகம்பரானவர்— இந்து அணி சடிலத்து-சந்திரனை தரித்த சடாபாரத்தினை யுடைய, எம்மான் இணைக்கழல்பராஇய் - எமது பிரானாகிய பரமசிவனது இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுது. செம்பொன் சிலை எழுபது ஆம் இந்நூலில் இசைத்தான் - மிக்க அழகினையுடைய சிலையெழுபதென்னும் பெயர்கொண்ட இப்பிரபந்தத்தைச் சொன்னார் எ-று.

கருத்து. கம்பரானவர் கருணாகரன் சபையில் பெரியோர் கேட்டு மகிழும்படி சிலை யெழுபதென்னும் இப்பிரபந்தத்தைச் சொன்னாரென்பதாம்.

கம்பரென்றதனால் ஆக்கியோன் பெயரும், முந்துநாள் வீரசம்பு முனிசெய்மாமகத்திற் போந்த சந்ததியாரென்றதனால் முன்னூலின் வழியும், செந்தமிழென்றதனால் அது வழங்கு நிலமாகிய வடவேங்கடந் தென்குமரி மேல்கீழ் கடல் எல்லையும், சிலையெழுபதென்றதனால் நூற்பெயரும், சீர் என்றதனால் அந்நூற்குரிய வருணத்தவர்களது சிறப்பைத் தொகுத்துக் கூறுதல் என்னும் யாப்பும், அதனை விளக்கிக்காட்டுதல் முதலிய பொருளும், அப்படிக்காட்டியவற்றை விளங்க அறிந்து கொள்ளுதல் பயனும், தகுமுதியோர் கேட்பவென்றதனால் கேட்போரும் ஆகிய எட்டினையும் வெளிப்படையினும், கருணாகரச்சோழன் ஆண்டநாள் காலமும், அவன் முன்னிலை அவையும், பரிசு பெறுதல் காரணமும் ஆகிய இம்மூன்றையும் குறிப்பினும் எச்சமாக்கிக் கூறினர் எனவுணர்க.

கச்சித்தலத்தின் சிறப்பு.

கச்சித்தலத்தின் சிறப்பென்பது:—காஞ்சிநகரத்தினது பெருமை. அது இந்நூலறங்கேற்றிய நகரமாகையால் இனி பின்னரும் எடுத்தாளும் பொருட்டு முன் விகட சக்ர விநாயகனை வணங்கிக்கொண்டது போல இங்கே களம், களன், காரணம் ஆகிய மூன்றையுங் குறிக்கவேண்டி ஆக்கியோன் பெயருக்கும் நூற்பெயருக்கும் பின் வைத்து கூறினர்.

வேறு.

மெச்சுந்தரங்கக் கடலுலகின் மிளிருந்தலங்கண் மிகவெனினு, மிச்சித்தவர் தங் குறைவெயின் முன்னிமம்போற்கடிதற்கியலாவே, பச்சைவண்ணத் திருமாலும் பவளவண்ணச் சோதியும்வாழ், கச்சித்தலத்தைப் புரையுமெனக் கழறத்தலங்கள் காணேமால்·(ரு.

(இ-ள்.) தரங்கக் கடலுலகில்-அலைகள் பொருந்திய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில்,மிளிரும் தலங்கள் மிகஎனினும்-விளங்கும் க்ஷேத்திரங்கள் பல என்று சொல்லினும், இச்சித்தவர் தங்குறை-இச்சித்தவர்கள் தங்கள், குறைகளை-வெயில் முன் இமம்போல் கடிதற்கு இயலா-சூரியனுனவன் தன் முன் உண்டாகும் பனியை நீக்குமாறுபோல விலக்குதற்கு முடியாது (ஆதலால்)-பச்சை வண்ணத் திருமாலும்-மரகதவண்ணனுகிய விஷ்ணுவும்,-பவளவண்ணச் சோதியும்-பவளவண்ணனுகிய சிவபெருமானும்,-வாழ்-வாழும்-மெச்சும் கச்சித்தலத்தைப் புரையுமெனக் கழற யாவருந் துதிக்கும் (இச்சித்தவர்கள் தங்கள் குறைகளை சூரியனுனவன் தன் முன்னுண்டாகும் பனியை நீக்குமாறுபோல் விலக்குவதற்கிசைந்த) இக் கச்சித்தலத்தை யொக்குமென்று சொல்ல, தலங்கள் காணேம்.—க்ஷேத்திரங்கள் அறியேம். எ - று ஆல்—ஏ - அசைகள்.

கருத்து. இவ்வுலகத்தில் காஞ்சி க்ஷேத்திரம் ஒன்றுமே தன்னை விரும்பியவர்களுக்கு எல்லா வின்பத்தையுங் கொடுக்க வல்லதென்பதாம்.

இதில் சிவன் விஷ்ணு இருவருக்கும் காஞ்சிபுரியுரிமையுடைமையாதலை நூலின் ௫௦-வது கவியிற்காண்க.

கோத்திரச்சிறப்பு.

கோத்திரச்சிறப்பென்பது வம்சத்தின் மூலபுருஷர் பெருமை. அது, அம்மூலபுருஷரின் சந்ததியார் சிறப்பே இந் நூலாதலின் இங்கே இந்நூலரங்கேற்றிய நகரமாகிய கச்சித் தலத்தின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

சாத்திர மறைகள்சொற்ற தனிநியமம் வாழா
தோர், சூத்திரந் தவறில்வன்னி தோன்றுமெய்ப்
புகழ்காப்பாளர், மாத்திரை யளவுஞான மறைப்பின்
மாதவங்கூர்சம்பு, கோத்திர வரசர்க்கொப்பக் கூறுவ
தெவரைமாதோ. (௪)

(இ - ள்.) தனிமறை சாத்திரங்கள் சொற்ற - ஒப்பற்ற வேத சாத்திரங்கள் சொன்ன, தவறில் சூத்திரம் நியமம் வழாதோர் - தவறில்லாச் சூத்திர நியம (வழிகளில்) வழுவாதவர்களும்,—வன்னிதோன்றும் மெய்ப்புகழ் காப்பாளர் - அக்கினியிற்றோன்றும் உண்மையான புகழைக் காக்கின்றவர்களும், மாத்திரை அளவும் ஞானம் மறைப்பு இல மாதவங்கூர் சம்புகோத்திர அரசர்க்கு - இமைப்பொழுதேனும் ஞானபோதம் நீங்காத மகத்தாகிய தவமிகுந்த சம்பு கோத்திரவர்களுமாகிய (வன்னியரென்னும்) அரசர்களுக்கு, எவரை ஒப்பு கூறுவது - யாரைச் சமமாகச் சொல்லுவது. எ - று. மாதோ அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் சம்புகோத்திரவர்களென்பதாம்.

சூத்திரங்கள்-கூ. ஆஶ்வலாயநம் - ஆபஸ்தம்பம் - ஸத்யாஷாடம் - போதாயநம் - ஹாரீதம் - வைகாநஸம் என்பவைகள். இவைகள் அந்தந்த பெயரைக்கொண்ட இருடிகளால் சொல்லப்பட்டன.

உற்பவச்சிறப்பு.

உற்பவச்சிறப்பென்பது முதல் முதல் வம்சமுண்டான பெருமை. அது இவ்வம்ச மூலபுருஷனுண்டாவதற்கு முன்பேயிருத்தலின் இங்கே கோத்திரச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

திங்கண் மும்மழைபிலிற்றச் செழித்துயிர்கணணிமல்க
அங்கமோராறுமறை யந்தணராகுதியோங்கத்
துங்கமனுநெறிதழைப்பத் துகளறுவன்னியினின்றும்
பங்கயனுமுதலிவரைப் படைத்துலகுபடைத்தானால்.

(இ - ள்.) பங்கயனும்-(முற்கூறிய சம்பு விருடிக்கு முன்பாகவே) பிரமதேவரும், திங்கள் மும்மழை பிலிற்ற - மாதம் மும்மாரி பொழியவும்,-உயிர்கள் செழித்து நனி மல்க-

உயிர்கள் செழிப்பையடைந்து மிகவும் விளங்கவும், அந்தணர் ஓர் ஆறு அங்கமறை ஆகுதி ஓங்க - பிராமணர்களது ஆறு அங்கத்தினையுடைய வேதாகுதி வளரவும், துங்க மனுநெறி தழைப்ப - உயர்வாகிய மனுமுறை பரவும்படியாகவும், துகள் அறு வன்னியில் நின்றும் - குற்றமில்லாத அக்கினியினின்றும், முதல் இவரைப்படைத்து - படைப்பு ஆதியில் இவ்வன்னியர்களை உண்டாக்கி—உலகுபடைத்தான்-(பிறகு மற்றைய மனிதர் முதலிய) உயிர்களையும் உண்டாக்கினார். எ - று. ஆல் - அசை.

கருத்து. பிரமாவானவர் சம்புவிருடிக்கு முன்பாகவே மாதமும்மாரி பொழியவும் அதனால் உயிர்கள் செழித்துப் பல்கவும், வேதாகுதிகள் வளரவும், மனுநெறி பரவவும், அக்கினியினின்றும் க்ஷத்திரியராகிய இவ்வன்னியரை உண்டாக்கிய பிறகு மற்றய மனிதர் முதலிய உயிர்களையும் உண்டாக்கினார் என்பதாம்.

இதில் முதலில் அரசன் ஏற்பட்டு முறை நியமித்துநடத்தப் பிறகு குடிகள் அதன்வழி நடக்கிறதாகையால் அதைக்கொண்டு "பங்கயனு முதலிவரைப் படைத்துலகு படைத்தான்" என்றார். இதை குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளிய நீதிநெறி விளக்கம்.

"இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப - இகன் மன்னன்
சீர்வழிப்பட்டதே பன்புதை மற்றெனசெய்மம்
நீர்வழிப் பட்டபுணை"

என்னும் சச-வது பாட்டிற்காண்க. அன்றியும் மனுஸ்மிருதி எ-வது அத்தியாயம் அரசன் சிறப்பு; அரசன் சிறுவனாயிருந்தபோதிலும் அவனை மனிதனென்று அவமானஞ் செய்யக்கூடாது; ஏனெனில் மேலான தேவர்களின் கூட்டமே அந்த அரசன் உறவாயிருக்கிறதல்லவா"? என்னும் அ-வது சுலோகத்தின்கீழ்" அக்கினியானது அஜாக்கிரதையாய் தன்கிட்ட

வந்தவனை மாத்திரந் தகிக்கும்; அரசனுகிற அக்கினி கோபித்துக்கொண்டால் தனம் தான்யம் புத்ர மித்ர களத்ராதிகளோடும் அழித்துப்போடும் "என்னும் கூ-வது சுலோகத்தானும்," அவ்வரசன் காரியா காரியங்களையும் தன் சக்தியையும் தேசகாலங்களையும் நன்றாக யோசித்து தரும சித்தியின் பொருட்டு அநேக ரூபத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறான். அதாவது தனக்கு பலஹீன காலத்தில் அடங்கி இருப்பான் பலமுள்ள போது போர்க்கு வருவான்" என்னும் ௰-வது சுலோகத்தாலும்; "எந்த அரசன் தயையினுல் பொருளும் சத்ருஜெயமும் உண்டாகிறதோ அவன் தேஜோரூபனல்லவா? ஆதலால் பொருளை விரும்பினவனும் சத்துரு ஜெயத்தை விரும்பினவனும் ஜீவித்திருப்பதை விரும்பினவனும் அவனை எதிர்க்கக்கூடாது "என்னும் ௧௧-வது சுலோகத்தானும்" அவ்வரசனேடு எவன் புத்தியில்லாமையால் துவேஷித்துவக் கொள்ளுகிறனே அவன் தானுகவே அழிந்து போகிறான் அரசனும் அவன் அழிகிறதைக் குறித்து யோஜிக்கிறான் என்னும் ௧௨-வது சுலோகத்திஞலும், ஆதலால் "அவ்வரசன் எதை அனுஷ்டிக்கும் படியாயும் நீக்கும்படியாயும் ஏற்பாடு செய்கிறனே அதை ஒருவரும் தடுக்கக்கூடாது" என்னும் ௧௩-வது சுலோகத்தானும் அறிக.

ஆறங்கமாவன, மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு-சந்தோபசிதி, நிருத்தம்:—சோதிடம் என்பன! தி-௧௨ வ-தி. "ஆறங்க மந்திரம் வியாகரண நிகண்டு சந்தோபசிதி நிருத்தஞ் சோதிடம்" என்னும் ௭அ-வது சூ-௧. வடநூலார் மந்திரத்தைக் கல்பம் என்றும், நிகண்டை சிக்ஷை என்றும் வழங்குவர்

குலச்சிறப்பு.

குலச்சிறப்பென்பது:—வம்சத்தின் பெருமை. அது வம்சம் தோன்றியபின் அமைதலின் இங்கே இரண்டு கவிகளால் உற்பவச் சிறப்புச்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

விதிகுலத்தோர் சிறப்புறச்செய் வேள்விக்குச் சிறந்தவன்னி, உதிகுலத்தோ ராதலினுலுயர் குலத்

தோ ராமிவர்க்கத், துதிகுலத்தோ ரொவ்வாரேற்
சோலும்வணிக குலத்தோரும், நதிகுலத்தோர் களு
மெங்ஙனொட்டினிலொப் பாவாரே. (சு)

(இ-ள்,) நாட்டில்-உலகில், சொல்லும் விதிகுலத்தோர்-யாவரும் புகழும் பிராமணர்கள்,சிறப்புறச்செய் வேள்விக்குச் சிறந்த-அழகு பொருந்தச் செய்யும் யாகத்திற்குச் சிறந்திருக்கின்ற வன்னி உதிகுலத்தோர் ஆதலின், அக்கினியே பிறந்த குலத்தவராகையால்-உயர்குலத்தோராம்-உயர்வாகிய ஜாதியர்களாகும்;—இவர்க்கு அத்துதி குலத்தோர் ஒவ்வாரேல் இவ்வன்னியர்களுக்கு, (இவரில் உயர்ந்திருக்கின்ற) அப்பிராமணர்களும் ஐசுவரியத்தினலன்றி ஜாதியினலும் ஒப்பாகார்களானல்,வணிககுலத்தோரும்- (இவரிற்றாழ்ந்திருக்கின்ற) செட்டி ஜாதியாருங், நதிகுலத்தோர்களும்-வேளாள ஜாதியாரும்,—எங்ஙன் ஒப்பாவார்-எவ்விதம் ஒப்பாகுவர்கள். எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

கருத்து. வன்னியர்கள் காரணத்தால் இவரில் உயர்ந்த பிராமணர்களினும் சிறந்தவர்களாகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் பின் வருணமுறை பிறழ்ந்து வருமிடங்கடோறும் இங்ஙனம் அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும் என்பார். முதலில் பிராமணர்களையும், இரண்டாவது க்ஷத்திரியர் என்னும் வன்னியர்களையும், மூன்றாவது வைசியர் என்னும் செட்டியர்களையும், நான்காவது சூத்திரர் என்னும்வேளாளர்களையும் வருணமுறை பிறழாது வைத்தார் என்க.

இதுவுமது.

மறைக்குலத்தி லுதித்தாலென் மறையுணர்ந்தா
லென்வணிகர், நிறைக்குலத்தி லுதித்தாலென் னிதி
படைத்தாலென்ளுன்காம், முறைக்குலத்தி லுதித்தா
லென் முயற்செய்தா லென்வன்னி, இறைக்குலத்
தில் உதித்தவரே யிகபரனென் றியம்புவரே. (எ)

(இ-ள்,) மறைக்குலத்தில் உதித்தால்என்-பிராமணஜாதியிற் பிறந்தால் என்ன?—மறை உணர்ந்தால்என்-வேதங்களைத் தெரிந்தால் என்ன?—நிறைவணிகர் குலத்தில் உதித்தால் என்-நிறைக்குரிய செட்டி ஜாதியிற் பிறந்ததால் என்ன?—நிதிபடைத்தால் என்-மிக்க தன சம்பத்தைப்படைத்ததால் என்ன?-முறை நான்கு ஆம்குலத்தில்உதித்தால்என்-முறையே நான்காவது ஜாதியாராகிய வேளாள ஜாதியிற் பிறந்ததால் என்ன?—முயற்சி செய்தால் என்- (உழவு தொழில் முதலிய பல) முயற்சிகளைச் செய்ததா லென்ன?—[இம்மூன்று ஜாதியிற் பிறந்து அவ்வச்சாதி நடைகளாலடையும் பிரையோசனங்களில் ஒரு விசேடமும் இல்லை என்றபடி] வன்னி இறைக்குலத்தில் உதித்தவரே-வன்னிய ரென்று சொல்லுகிற க்ஷத்திரிய ஜாதியிற் பிரந்தவர்களோ! (அப்படி அல்லர்)—இகபரன் என்று-இவ்வுலகத்திற்குக் கடவுள் என்று. இயம்புவர் யாவரும் சொல்லுகின்றவர்கள் ஆகிறார்கள் எ-று. எ-அசை

இகபரன் பால்வழுவமைதி.

கருத்து. வன்னியர்கள் இவ்வுலகத்திற்கு கடவுள் என்று யாவரும் சொல்லுகின்றவராகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் பல நூற்களிலும் பிராமணர்களுக்காறும் வைசியர்களுக்கு ஆறும், சூத்திரர்களுக்கு ஆறும், தொழில்கள் கூறியிருக்க இங்கே ஒவ்வொன்றும்; வன்னியரென்னும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரிய தொழில்கள் ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம் பயிறல், வென்றி என்ன ஆறனுள் ஒன்றையுங் குறிக்காது "வன்னி இறைக்குலத்தி லுதித்தவரே இகபரனென் றியம்புவரே" என்று கூறிய தெங்ஙனமெனின். பிராமணர்களுக்கு ஓதலும், செட்டியார்களுக்குப்பொருளீட்டலும், வேளாளர்களுக்கு உழுதலும் சிறத்தலால் ஒவ்வொன்று கூறி அரசர்களுக்கு அவர்களது அறுதொழில்களுள் "புரைதீரப்பெரும் பார் புரத்தல்" என்னும் செங்கோன் முறைமையே சிறத்தலின் அதைபின் அரசில் செங்கோற்சிறப்பு முதலி யவைகளால் தெரிவிப்பா மென்னுங் குறிப்பாகவே

கூறினு ரென்க அரசருக்குரிய அறுதொழிலை தி-கஉ-வ-தி அரசு றறுதொழி லோதல் வேட்டல்-புரைதீரப் பெரும்பார் புரத்த லீதல்-கரையறு படைக்கலங் கற்றல் விசயம் ''என்னும் எங-வது சூத்திரத்தானும், மற்றைய மூவருணத்தவர்க்கும் அவ்வாறு தொழிலென்பதை அரசின் கங-வது கவியினுரையினும், பொதுவில் நால்வருக்கும் ஒவ்வொன்றே சிறந்த வென்பதை அதிவீர ராமப்பாண்டியன் சொன்ன நறுந்தொகை என்னும் வெற்றி வேற்கை "வேதியர்க் கழகு வேதமு, மொழுக்கமும் என்னும் ச-வது சூத்திரத்தானும்,"மன்னவர்க் கழகு செங்கோன் முறமை என்னும் டு-வது சூத்திரத்தானும் "வைசியர்க் கழகு வளர்பொருளீட்டல்" என்னும் சு-வது சூத்திரத்தானும், "உழவர்க் கழகிங் குழுதூண் விரும்பல்" என்னும் எ-வது சூத்திரத்தானும் உணர்க. பிராமணர்களுக்கு அடுத்து க்ஷத்திரியர்களைக் கூறவேண்டியிருக்க ஈற்றிற் கூறிய தென்னையோவெனின் இவர்களையன்றி மற்றையர் யாவரும் இவர்கள் ஆக்கினையிற் றங்கிய வென்பார் ஈற்றில் வைத்துக் கூறினுரென்க. இகபரன்-அதாவது உலகத்திற்கு கடவுள் என்று கூறிய தென்னையோ வெனின். இவ்வருணத்திற்குரிய செங்கோன் முறைமை அரசினும், அரசு, அரண்படைமுதலியவைகளினும் சிறத்தலின் அதை இங்கே படை, அரண், அரசு முதலாக வகுத்தவர் படையை இருபத்தெட்டு கவிகளானும் அரணை இரண்டு கவிகளானும் கூறி, அரசு முப்பத்தெட்டு கவிகளால், சிங்காதனம் முடிதரித்தல், புயகேயூர கிரீடம், குடை செங்கோல், அரத்தினெறி, ஆக்கினைச் சக்கரம், செல்வாக்கு, மாசகற்றல், பெருந்தன்மை, இதயவண்மை, இராச சமுகம், பதியிருத்தல், மன்னர் சூழ்தல், மொழி தவறுமை, கொடைவளம், வள்ளற்றன்மை, அடுத்தவர்க்குத் தாழ்வின்றெனல், உமையருள் பெற்றேரெனல், அஷ்ட ஐசுவரியம் தசாங்கம் என்பன முதலாக முப்பத்து நான்கு சிறப்புகளோடும் அதன் இருபத்தொன்பதாவது கவியில் "அரன் மாலிந்திரன் குகன் வேளென வன்னி வேந்தர் சிறந்திருப்

பதை இம் மேதினியே விளம்பிடுமோல்'' என்று கூறியிருக்கின்றாரல்லவா பூம்பாவைபோல் வாய்! நீயே நன்குணர்ந்து கூறுவாயாக. இவை முதலாய மேம்பா டுடையவர்களை கடவுளென்பதில் ஐயமென்னை யுளது. அன்றியும் அரசனுக்கு இறையெனப் பெயர் வந்தது கடவுட் டன்மையினாலாதலின் அக்குலத்து வந்தவர்களும் கடவுளென்பார் "வன்னியிறைக்குலத்தி லுதித்தவரே" என்றும் அவர்களே "இகபரனென் றியம்புவரே" என்றுங் கூறினரென்க. அரசனைத் தெய்வமென பிறர் கூறுவரோ வெனின் கூறினரென்க- அதை கற்புடை மகளிற்குகணவனே தெய்வமாதல் போலும் புதல்வற்கு பெற்றோரே தெய்வமாதல் போலும் முனிவர்களுக்கு குருவே தெய்வமாதல் போலும்யாவருக்கும் அரசனே தெய்வமென்னுங் கருத்தைக் கொண்ட நீதிநெறி விளக்கம்.

"குலமகட்குத் தெய்வங்கொழுனனே மன்றப்-புதல்வர்க்குத்தந்தையுந் தாயு-மறவோர்க்-கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குந்தெய்வ-மிலைமுகப்பைம்பூ ணிறை" என்னும் உஎ-வது கவியாலுணர்க. அன்றியும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் வீட்டுமனை கண்ட சருக்கம் "அரசனே யுலகினுக்கு யிராசனே தரும-மரசனே பெருங் கடவுளு மவனிலை யென்னில்-விரைசெய் மாலையாய் மின்னனார் கற்புமெய்ப் பொருளு - முறைசெய் முன்னரே தீர்தரு மென்கோலோ வுளவாம்" என்னும் ருக-வது கவியிற்காண்க. நாயனாரும் "முறை செய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் - கிறையென்று வைக்கப் படும்" என்றார் என்க. இக்கடவுளென்னுந் தன்மையே வன்னியர்களுக்குப்பள்ளிகளென்னும் பேர்வழங்கி வருகின்றதென்க. என்னை! *பள்ளி யென்பது-கடவுளாலயத்தின் பெயர் அது

---

* இந்த பள்ளிகள் என்னும் மொழியானது பாலா அதாவது காப்பவன் என்னும் மொழியினின்று மருவினதாகவும், சிலர் பல்லவர் என்னும் மொழியினின்று மருவினதாகவும் ஊகிக்கிறார்கள்.

அதில் தங்குதல்போலு மாகிய கடவுளுக்காகி அக்கடவுட்டன்மையைக் கொண்ட அரசனுக்கும் அவன் வம்சத்தவர்களுக்கும் ஆகுபெயராகி வழங்கி வருகின்றதென்க.

படைத்துணைத்தலைவர் குலச்சிறப்பு.

படைத்துணைத் தலைவர் குலச்சிறப் பென்பது படைத்துணைக்குத் தலைமையாயவர் வம்சத்தின் பெருமை. அது குலபுருடர்கள் வீரப்பிரதாப முதலிய செயல்களால் வலியடைந்து துணை சேர்த்துக் கொள்ளுதலின் இங்கே சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்

விடையுடையார் வரமுடையார் வேந்தர்கோ
வெனலுடையார், நடையுடையார் மிடியுடைய நாவ
லர்மாட் டருள்கொடையார், குடையுடையார் மலைய
மன்னர் குன்றவர்பல் லவர்மும்மூப், படையுடையார்
வனியர்பிற ரென்னுடையார் பகரீரே. (அ)

(இ-ள்.) வன்னியர் வன்னியர்க ளானவர்கள்,—விடையுடையார்-(நடுவு நிலைமையில் வழுவாது) உத்தரஞ்சொல்பவர்களும், வரமுடையார் – தெய்வானுக்ர கங்களை யுடையவர்களும்,—வேந்தர் கோ எனல் உடையார்–இராஜாதி இராஜர் என்று (யாவரும் சொல்லுந்) தரமுடை யவர்களும்,—நடையுடையார் (மேலான) ஒழுக்கத்தினை யுடையார்களும், மிடிஉடைய நாவலர்மாட்டு அருள் கொடையார்-வறுமையையுடைய புலவர்களிடத்து கொடுக்கும் கொடையினை யுடையவர்களும், குடை யுடையயார் - (சந்திரவட்டக்) குடையினையுடையவர்களும், மலையமன்னர் குன்றவர் பல்லவர் மும்முப்படை உடையார்-மலைய மன்னர் குன்றவர் பல்லவர் என (மூவகுப்போராய்)மூன்றுமூன்றுபடையினையுடையவர்களும்(ஆகிறார்கள்) பிறர் என் உடையார்-மற்றையோர் (இவ்வங்கங்களில்) எதை உடையவர்கள், பகரீர் - சொல்லு வீர்களாக. எ-று. ஏ-அசை.

கருத்து: வன்னியர்கள் நடுவுநிலைமை யுடையவர்களும், தெய்வானுக் கிரக முடையவர்களும், ராஜாதி இராஜரென்று யாரும் சொல்லுந் தரமுடையவர்களும், ஒழுக்கத்தினை யுடையவர்களும், வித்வான்களுக்கு கொடுக்கும் கொடை யினை யுடையவர்களும், முத்துக்குடையினை யுடையவர்களும், மலையமன்னர் குன்றவர் பல்லவர் என மூவகுப்போராய் மூன்று மூன்று படையினை யுடையவர்களும் ஆகிறார்கள் என்பதாம்.

* மலைய மன்னரெனவே. பாண்டிய குலத்தவரையும், குன்றவரெனவே-(மலை நாடராகிய) சேரர் குலத்தவரையும், பல்லவ ரெனவே-சோழர் குலத்தவரையும் மும்முப்படையெனவே-மூலம், துணை, கூலிஎன ஒவ்வொன்றுக்கும் மும்மூன்றாகவும் குறிப்பிட்டார்.

ஒன்பது படைத் துணைவர்கள். நத்தமன் சுருதிமன் மலையமன் என மூன்று, குறவர் வேடர் எனாதி என மூன்று, மீனவர் அவிரியர் கூடைகட்டி என மூன்று ஆக ஒன்பது. இதைக் காஞ்சிபுர சாதனத்துட்காண்க. இப்படைத் துணைவர்கள் சாலியவாகன சஹாப்தம் ளாரு-க்கு முன் சிலகாலமிருந்தத் தெரியவருகிறதென்க.

இதுவரையினும் நூலுக்குப் பாயிரங்கூறி
இனி நூல் கூறுவாராயிற் றென்க,

பாயிரம் முற்றிற்று

நூல்.

நூலென்பது:—நூல்போலுந் தன்மையுடையது. அது இவ்வருணத்திற் குறிய அரசியலை அமைத்தலின் இங்கே பாயிரத்திற்குப் பின்வைத்து படை, அரண், அரசு வாழ்த்து என நான்கும் உறுப்பாக, எழுபத்தொரு கவிகளால் கூறினார்.

நூல்-உவமையாகுபெயர்.

---

* மலையென்பது பொதிகை மலை.

படை.

படையென்பது: தானை. அது அரசியலுக்கு முதன்மைய தாதலின் இங்கே நூலுக்கு முதலில் வைத்து வில், வாள், வேல், யானை, குதிரை, தேர்என ஆறுவகையாக, உஅ-கவிகளால் கூறினர். நாயனாரும் "உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை" என்றாரென்க. அறுவகைத் தானையை திரி-கஉ-வ-தி. "வேற்றானை வாட்டானை விற்றானை மேலோர் - தேர்த்தானை பரித்தானை களிற்றுத் தானையென - வாற்றல் சான்ற வறுவகைத் தானை" என்னும், அஉ. வ-சூ-க.

வில்.

வில்லென்பது அறுவகைத்தானையு ளொன்று. அப்படையுறுப்பாறனுள் ஒன்றாகிச் சிறத்தலோடும் அதன் பெயர்களுள் ஒன்றினாலேயே இந்நூற்குப் பெயர் அமைத்தலின், இங்கே அதைவலி யுறுத்தற்கு ஈற்றினுங் கூறுவதோடு படைக்கு முதலிலேவைத்து விஜைய தசமி நாட்கோடல், வில், விற்பிடி, வின்மணி, நாணி, வில்லேந்துதல், வில்வளைத்தல், நாணேற்றுதல், குணத்தொனி, அம்பறாத்தூணி, பிரமாத்திரம், நாராயணாத்திரம், பாசுபதாத்திரம், அபிமந்திரித்தல் நாணிறங்குதல் எனப் பதினைந்து சிறப்பாக இருபத்திரண்டு கவிகளால் கூறினர்.

இவைகளை ஸ்மிருதி, புராண, இதிகாசாதிகளிற் கண்டுணர்க

* விஜய தசமி நாட்கோடற் சிறப்பு.

விஜய தசமி நாட்கோடற் சிறப்பென்பது:—வருடந்தோறும் வரும் புரட்டாசிமாத சுக்கிலபட்ச தசமி திதிவிரதங் கொள்ளுதலின் பெருமை. அது ஆயுத மெடுத்தல் அல்லது அம்புபோடுந் தினமாதலின், இங்கே பாயிரத்துட் கூறிய ஆயுதங்களை யுடையவராகிய படைத்துணைத் தலைவர் சிறப்பைத்தழுவி வில்வகுப்பிற்கு முதலில்வைத்தார்.

கோச்சகம்.

சொன்மங்கலம் பொருந்துந் தொல்லுலகிற் பல்லுயிரும், நன்மங்கலம் பொருந்து நான்மறையு நனிவிளங்கும், வன்மங்கலம் பொருந்தி வளர்வனிய குலவரசர், வின்மங்கலம் பொருந்தும் விறற் றசமிநாட்கொளினே. (க)

(இ-ள்.) தொல் உலகில் - பழமையான உலகத்தில், வன்மம் கலம் பொருந்தி வளர் வனிய குலஅரசர் - போர்க்கவசத்தைத் (தங்களுக்கு அலங்காரமாகிய) ஆபரணமாகப் பொருந்தி விளங்காநின்ற வன்னியகுல அரசர்களானவர்கள், வில் மங்கலம் பொருந்தும் விறல் தசமி நாள் கொளின்-வில்லுக்குச் சுபகரத்தைப் பொருந்தும் விஜய தசமி நாள் விரதத்தைக் கொண்டால், சொல்மங்கலம் பொருந்தும் - யாவருடைய சொற்களும் நீதியுடையனவாக இருக்கும்; பல்உயிரும் நலமங்கலம் பொருந்தும் - பலவாகிய உயிர்களும் நல்லசெழிப்பை யடையும், நான்மறையும் நனி விளங்கும்-நான்கு வேதங்களும் மிக்க பிரகாசத்தை யடையும். எ-று.

---

* இத்தினம் - ஸ்ரீவிஜயதசமி - என்றும் எந்தத் தோஷமும் இதற்கில்லை என்றும் வித்தை ஆரம்பத்துக்குத் தகுதியான நாளென்றும் வழங்கும்.

கருத்து: வன்னியர்கள் விஜயதசமி நாட்கோடலால் சொற்கள் நீதியும், உயிர்கள்செழிப்பும், வேதங்கள் பிரகாசமும் அடையும் என்பதாம்.

அமரம் இரண்டாங் காண்டம் க்ஷத்திரிய வர்க்கம்
ஶீர்ஷண்யஞ்ச ஶிரஸ்த்ரேऽத² தநுத்ரம் வர்ம தம்ஶநம் ।
உரஶ்ச²த³꞉ கங்கடகோ ஜாகர꞉ கவசோऽஸ்த்ரியாம் ॥

என்னும் ௫௨௧-வது சுலோகத்தினால் - வர்மம் கவசம் கர்மம் கன்மம்; தர்மம்; தன்மம் என்பபோல, வர்மம் வன்மமென்றாயது.

விற்சிறப்பு.

விற்சிறப்பென்பது:—வில்லின் பெருமைஅது தகுதியாணநாளில் கைக்கொண்டு பழகுதலின், இங்கே விஜயதசமி நாட்கோடாற் சிறப்புக்கு பின்வைத்து நான்கு கவிகளினால் கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கலையாய்வன்னி குலோத்துங்கர் கரத்திற்கவின்
கொண் டமைந்தவென்றிச், சிலையாலன்றோ வேழ்புய
லுஞ் சேணிற்பொலியுந் திவாகரனும், அலையார்கட
லுங் கடையனலு மடன்மாருதமு மடங்கியொரு, நிலை
யாய்நின்ற மனுநீதி நெறியுநின்றதறியீரோ. (௨)

(இ-ள்.) குல உத்துங்க வன்னியர் - ஜாதியி லுயர்ந்த வன்னியர்களது, கரத்தில் கலையாய்கவின்கொண்டு அமைந்த -கையினிடத்து குல வித்தையாக அழகோடு பொருந்திய, வென்றிச் சிலையால்-வெற்றியதை தாத்தக்க வில்லினால், எழ் புயலும்-சத்தமேகங்களும், திவாகரனும்-சூரியனும், சேணில் பொலியும் - ஆகாயத்தில் விளங்குவனவாகும், அலை ஆர்கடலும்-அலைகள் நிறைந்த சமுத்திரமும், கடை அனலும்-ஊழித் தீயும், அடல் மாருதமும்-பிரசண்ட காற்றும், ஒருநிலையாய்

அடங்கிநின்ற-(தத்தம் வரம்பு கடவாது) ஒரு நிலையைப் பற்றி னதாகவே அடங்கி நின்றிருக்கின்றன. மனுநீதி நெறியும் நின்றமனுதரும வழியும் நின்றிருக்கின்றது அறியீரோ-அறியீர்களா. எ-று. அன்று-ஓ-ஓ-அசைகள்.

கருத்து-வன்னியர்கள் கையில் அமைந்த வில்லினால் சத்த மேகங்களும் சூரியனும் ஆகாயத்திற் பொலிதலும், சமுத்திரமும் வடவானலமும் பிரசண்டக் காற்றும் தத்தம் வரம்பு கடவாது அடங்கி நிற்றலும், மனுமுறை நிலைத்திருக்கின்றதும் ஆம் என்பதாம்.

இதுவும் அது.

வேறு,

மலையினிற் பொலங்கொண் மேருமலையன்றி மலை மற்றுண்டோ, கலையினி னுரைப்ப வெண்ணெண்கலை யன்றிக் கலைமற் றுண்டோ, வலையினி னுகாந்த நீத்தத் தலையன்றியலைமற் றுண்டோ, சிலையினிற் றிறங்கூர்வன் யர் சிலையன்றிச் சிலைமற்றுண்டோ. (௩)

(இ-ள்.) மலையினில் பொலன்கொள் மேருமலை அன்றி மற்றுமலை உண்டோ-மலையில் பொன்மயங் கொண்ட மகா மேருவைத் தவிர வேறு மலை இருக்கிறதா? கலையினில் எண் எண் கலையன்றிமற்று உரைப்ப கலையுண்டோ-கலைக்கியானத்தில் அறுபத்துநான்கு கலையைத்தவிர வேறு சொல்வதற்கு கலை இருக்கிறதா? அலை உண்டோ-அலையில் பிரளய நீத்தத்தின் அலையைத்தவிர வேறு அலை இருக்கிறதா? (என்பதுபோல) சிலையினில் திறம் கூர்வன்னியர் சிலை அன்றிமற்று சிலை உண்டோ-வில்லில் வன்னியாது (அக்கினியிற்றோன்றிய) வில்லைத்தவிர வேறுவில் இருக்கிறதா? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது அக்கினியிற் றோன்றியவில்லே சிறந்ததாகின்றது என்பதாம்.

இதுவும் அது.

வேறு,

அமரரொரு புறமரிய முனிவரொரு புறட் விசயை யரிவையொரு புறமடலுறுஞ், சமனுமொரு புறம்விரவு கழுகுமொரு பிறநெடிய தருமமொரு புறமுடைகொள் வாய், ஞமலியொரு புறமெரிக ணலகையொரு புறமிட ர்செய் நரிகளொரு புறமகிழவெஞ், சமர்செய்திடுமணிம வுலியணிவனிய குலவாசர் தமதுகர மருவுசிலையே. (சு)

(இ-ள்.) மணி மவுலி அணி வனியகுல அரசர்தமது-இரத் தின கிரீடத்தைச் சூடி விளங்கா நின்ற வன்னிய ரென்னும் வரசர்களது, கர மருவு சிலைகையினிடத்து தங்கும் வில்லா னது, அமரர் ஒருபுறம்-தேவர்கள் ஒருபக்கமும், அரிய முனி வர் ஒரு புறம்-அரிய (தவத்தினையுடைய) இருடிகள் ஒரு பக் கமும், விஜயை அரிவை ஒருபுறம்- துர்க்கை ஒரு பக்கமும், அடல் உறும் சமனும் ஒருபுறம் - கொல்லுகின்ற இயமனும் ஒரு பக்கமும், விரவு கழுகும் ஒருபுறம் - காக்கை பருந்துக ளுடன் கலந்த கழுகுகள் ஒரு பக்கமும், நெடிய தருமம் ஒரு புறம் - அழியாத தருமம் ஒருபக்கமும், முடை கொள்வாய் ஞமலி ஒருபுறம் - புலால் நாற்றத்தைக் கொள்ளும் வாயினை யுடைய நாய்கள் ஒரு பக்கமும், எரிகண் அலகை ஒருபுறம் அக்கினிக் கண்களை உடைய பேய்கள் ஒரு பக்கமும், இடர் செய் நரிகள் ஒருபுறம் - துன்பத்தைச் செய்யும் நரிகள் ஒரு பக்கமும் (சூழும்படி நின்று) மகிழ - களிப்பை யடைய, வெம் சமர் செய்திடும் - உக்ர யுத்தத்தைச் செய்யும் எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது வில் தேவர்களும், முனிவர் களும், துர்க்கையும், இயமனும், பருந்துகாகங்களோடு கலந்த கழுகுகளும், தருமமும், நாய்களும், பேய்களும், மகிழும்படி உக்கிர யுத்தத்தைச் செய்யும் என்பதாம்.

இதில் தேவர்கள் முனிவர்கள் - அசுரர் பயந்தீர்தலாலும் அவிகிடைத்தலாலும், நியமன்பாபாத் துமாக்க ளில்லாமையால் கவலையற் றிருத்தலாலும், துர்க்கை பலிகொள்ளுதலாலும், நாய் நரி காக்கை பருந்து கழுகுகள் ஆகாரங்கிடைத்தலாலும், பேய்கள்பிணக் கூழுண்ணுதலாலும், தருமம் நிலைகிடைத்தலாலும் மகிழ்வடைந்த வென்க.

இவைகளை கருணாகரசசோழன் பேரிற்செய்த கலிங்கத்துப்பர ணியிலும், இராமாயண பாரதாதி இதிகாச புராணங்களுள் யுத்த கட்டங்களினுங் காண்க

இதுவும் அது

வேறு.

முட்டரை யறிஞராக்கு முனிவரைத் தவஞ்சீர்ப்
பிக்கும், சிட்டருக் கரசுநல்குஞ் சேர்ந்தவர்க்குரம்பா
லிக்கும், மட்டறு தெவ்வர்தம்மை வலிதபவச்சுறுத்
தும், துட்டரைத் தொலைப்பவன்னி தோன்றுபொற்
சிலையொன் றம்மா. (ரு)

(இ-ள்.) துட்டரைத்தொலுப்ப-துஷ்டர்களைத் தொலைக்கும் பொருட்டு, வன்னி தோன்றுபொற்சிலை ஒன்று-அக்கினியிற் றோன்றும்அழகிய வில் ஒன்றே, முட்டரை அறிஞர் ஆக்கும்-மூடர்களை விவேகிகளாக்கும். முனிவரைத் தவம் சீர்ப்பிக்கும்-முனிவர்களைத்தவத்தினால் சிறக்கச்செய்யும். சிட்டருக்கு அரசு நல்கும்-சிநேகர்களுக்கு அரசைக்கொடுக்கும்' சேர்ந்தவர்க்கு உரம்பாலிக்கும்- தன்னை யடைந்தவர்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கும், மட்டு அறு தெவ்வர்தம்மை வலிதப வச்சுறுத்தும்-மிதமில்லாத பகைவர்களுக்கு வலி கெடும்படி அச்சத்தைக் கொடுக்கும் எ-று. அம்மா அசை,

கருத்து. வன்னியர்கள் வில் மூடர்களுக்கு விவேகமும், முனிவர்களுக்குத்தவமும், சிநேகர்களுக்குஅரசும்,தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பலமும் உண்டாக்கும் என்பதாம்.

இதில் வன்னியர்களோடும் யாகத்திற்றோன்றிய வென்பார் "வன்னி தோன்று பொற்சிலை" என்றார். அழகிய சிலையொன்று கொள்ளலாமோ வெனின்கொள்ளினும் அமையுமென்க என்னை? அரிச்சந்திரபுராணம் விவாக காண்டம்.

"நற்றேரை விட்டிறங்கி நாயகியைத் தொழுதிறைஞ்சி நண்ணிராசன், முற்றேரை நோக்குதலு முடிவேந்தன் கருணை விழிமுனை கண்டாக்க, கற்றேருங் கற்பரியுங் கற்சிலையுங் கற்கணையுங் கன்னிமுன்னே, பொற்றேரும் பொற்பரியும் பொற்சிலையும் பொற்கணையாப் பொலிந்த வன்றே"

எனனும் கஉ௫-வது செய்யுளில்" பொற்சிலையும்" என்றதனால் அறிக. பொன்னாதலால் மூங்கிலாலாகிய விற்போலும் குணங்கள் பொருந்து மோவெனின்! தெய்வத்தன்மையால் பொருந்துமென்க. என்னை? புகலி திருஞானசம்பந்த நாயனாருக்குச் சிவபிரானால் கொடுக்கப்பட்ட பொன்னாலாகிய தாளம் ஓசையுற்றதாக திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரிய புராணத்துள் திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்தாலுணர்க. ௫

விற்பிடிச்சிறப்பு.

விற்பிடிச்சிறப்பென்பது:—வில்லைப்பிடித்தலின் பெருமை. அது வில்லின் வடிவுகண்டு உரிமையுற்றபிறகு பற்றுதலின், இங்கே விற்சிறப்புக்குப் பின் வைத்து இரண்டு கவிகளால் கூறினார்.

மிடிகரக்கப் புலவருக்கு மிகுபொருளீந் திடுவார்தம்
அடியிரக்கத் தொடுபணிவார்க்கரசு தருங்கொடையாளர்
படிபுரக்க வவதரித்த பண்ணுடர் கரத்தமைவிற்
பிடியுரத்தி னலன்றோ பெருஞால முரமுறலே. (௬)

(இ-ள்.) புலவருக்கு மிடிகரக்க மிகுபொருள் ஈந்திடுவார்-வித்வான்களுக்கு தரித்திரம் நீங்கும்படி மிக்கத்திரவியத்தைக் கொடுக்கின்றவர்களும், தம் அடிபணிவார்க்கு-தமது

பாதத்தில் (வீழ்ந்து) வணங்குவோர்களுக்கு,இரக்கத்தொடும் அரசுதரும் கொடையாளர் - இரக்கத்தோடும் அரசு கொடுக்கும் கொடையினை யுடையவர்களும் (ஆகிய) - படிபுரக்க அவதரித்த பண்ணுடர் - பூவுலகையாளும்படி யவதரித்த தமிணுடரென்னும் சேர சோழ பாண்டிய வன்னியர்களது கரத்து அமை விற்பி உரத்திஞல் அன்ருே - கையினிடம் அமைந்த விற்பிடி யுரத்திஞலல்லவா, பெருஞாலம் உரம் உறல்-பெரிய வுலகமானது நிலைபெற்றிருத்த (லாகின்றது)

கருத்து வன்னியர்கள் விற்பிடித்தலால் உலகு நிலை பெற்றிருக்கின்றது என்பதாம்.

இதில் "மிடிகரப்புலவருக்கு மிகுபொருளீந்திடுவார்" என்பதற்கு சத்திமுத்தப்புலவர் பாண்டியனது மதுரைக்கு வந்தபொழுது மழையிடரிஞல் அவ்வழிசென்ற நாரையை பார்த்து

"நாராய் நாராய் செங்காலுராய் பழம்படுபனையின் கிழங்குபிளந்தன்ன - பவளக்கூர்வாய் செங்காலுராய் நீயு நின் மனைவி தென்திசை குமரியாடி - வடதிசைக் கேகுவீராயினெம் - மூச்சத்தி முத்த வாவியுட்டங்கி - நனைசுவர்க்கூரை கனைகுரற்பல்லி - பாடுபார்த்திருக்குமெம் மனைவியைக் கண்டு - எங்கோன்மாறன் வழுதி கூடலி - லாடையின்றி வாடையின் மெலிந்து - கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி - காலது கொண்டு மேலது தழீஇப் - பேழையுள்ளிருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கு - மேழை யாளனைக் கண்டன மெனுமே"

என்னும் பாடலை நகரிசோதனையாகவந்த பாண்டியன் கேட்டு அருள்புரிந்ததை.

"வெறும்புற்கையு மரிதாங்கிள்ளைச் சோறுமென் வீட்டில் வருமெறும்புக்கு மாஸ்பதமில்லை முன்னுளென்னிருங் கலியாங் குறும்பைத் தவிர்த்த குடிதாங்கியைச்சென்று கூடியபின் தெறும்புற்கொள் யானைக் கவளங்கொள்ளாமற் றெவுட்டியதே"

என்னுங் கவியால் காண்க. விசேஷம் இவரது சரித்திரத்திற்காண்க. அன்றியும், சேரமான் பெருமாள் பாணபத்திரனுக்கு "மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்-பதிமிசை நிலவு பானிற வரிச்சிற்-கன்னம் பயிற்பொழி லால வாயின்-மன்னிய சிவன்யான் மொழிந்திடு மாற்றம்-பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்-கொருமையி னுரிமையினுதவி யணிதிகழ் - குருமா மணிதிகழ் குலவிய குடைக்கீழ்க்-செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க-பண்பால் யாழ்பயில் பாணபத்திரன்- றன் கோலென்பா லன்பன றன்பாற்-காண்பது கருதிப் போந்தனன்-மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே,"

என மதுரை சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிய திருமுகத்தைக் கண்டு கொடுத்த சரித்திரத்தை - பெரியபுராணம் திருவிளையாடல்களிற் காண்க. "தம் அடி இரக்கத்தோடும் பணிவார்க்கு அரசுதரும கொடையாளர்" என்பதற்கு இராமன் தம்மையடைந்தவர்களாகிய விபீஷணன், சுக்ரீவன் முதலியோர்களுக்கு பட்டாபிஷேகஞ் செய்திருப்பதால் - அச்சரிதங்களை இராமாயணத்திற் காண்க, "படிபுரக்க அவதரித்த பண்ணுடார்" என்றதனல் அரசர்கள் உலகத்தைக் காக்கவேண்டியதற்கு ஏற்படுத்தப் பட்டார்கள் என்பதை - மனுஸ்மிருதி எ - வது அத்தியாயம் இராஜதருமம் "வேதத்திற் சொல்லிய உபநயன முதலான சமஸ்காரங்கள் செய்துக்கொண்டவனுயிருக்கிற க்ஷத்திரியனலே இவ்வுலகம் விதிப்படி காப்பாற்றத் தக்கதென்று உ-வது சுலோகத்தானும், "உலகத்தில் அரசனில்லாமற் போனல் பலமுள்ளவரிடத்தில் பலமில்லாதவர்கள் பயத்தின லழிந்து போவார்கள் ஆகையினல் இவ்வுலக மெல்லாம் அழியாமலிருக்கும் பொருட்டு சுவாமியானவர் அரசனை யுண்டு பண்ணினார்" என்னும் ௩-வது சுலோகத்தானும் உணர்க. பண்ணுடரென்றது தடிணுடர். பண் இசை. அது இயல் இசை நாடகம் என்னும் தமிழின் பகுதி மூன்றனுளொன்று "கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்-கிளந்தவற் றியலர் லுணர்ந்தனர்

கொளலே" என்றதனால் ஆகுபெயராய்த் தமிழ் என்றாயது; அது வழங்கும் நிலத்தைப் பரிபாலிக்கின்றவர்க ளாகையால் தமிழுடையரென்றாயது. தமிழுடையரென நேரிற்கூறாத தென்னை யோவெனின் நன்று கூறினாய்! உலக முழுமையுந் தன்வயத்த தாதலோடு தமிழைப் பரிபாலிக்கின்ற வரசர்களும், தமிழும், அது வழங்கும் நிலமும் மிக்க கீர்த்தியும் வாய்ந்த தென்னுங் கருத்தால் பண்ணுடையரென்றா ரென்க. இதற்கு-இவர்களுக் குத் தமிழ் வேந்தரென வந்திருப்பதே சான்று. இதை பாயிரத்துட் காட்டிய திருவிளையாடற் கவியினும் இந்நூல் அரசின் உச-வது கவியினும், உலக முழுமையும் தன்வயத்த தாதலென்பதை ஷெ௸ ௩௪-வது கவியினுங் காண்க. ௬

இதுவுமது.

மைப்படியு முடலவுணர் வருக்கமாய் வுற்றதுவும்
இப்படியோ டனைத்துலகு மிணையினலம் பெற்றதுவும்
நெய்ப்படியுஞ் சுசியுதித்தோர் நீள்பகழி தொடுசிலையின்
கைப்பிடியாண்மையினல்லா றகடைப்பிடியேதியம்பீரே.

(இ-ள்.) மைப்படியும் உடல் அவுணர் வருக்கமாய் வுற்றதுவும் - கருமை படியும் உடலினையுடைய இராக்ஷதர் களது வமிசம் (அடியோடும்) நாசமடைந்ததுவும், இப்படி யோடு அனைத்து உலகும் இணை இல் நலம் பெற்றதுவும்-இந்த உலகத்துடன் மற்றைய உலகங்களும் இணை சொல்லக்கூடாத நலத்தை அடைந்ததுவும், (ஆகும் - ஆகையால் இவைகளெல் லாம்,) நெய்படியும் சுசி உதித்தோர் - நெய்யா குதியேற்று விளங்கும் அக்கினியில் யுதித்தவர்களாகிய வன்னியர்கள், நீள் பகழி தொடு சிலையின்-நீண்ட பாணங்களை விடுக்கும் வில்லை, கைப்பிடி ஆண்மையின் அல்லால்-கையால் பற்றும் ஆண்மை யால் அல்லது, எது கடைப்பிடி-எதுவேறு உறுதி, இயம் பீர்-சொல்லுவீர்களாக. எ-று.

இயம்புவீர் இயம்பீரென இடை குறைந்து நின்றது. சிலையின்- என்றது உருபு மயக்கம்.

கருத்து. வன்னியர்கள் விற்பிடித்தலால் இராக்ஷத வருக்கங்களற்றதும். அதனால் இவ்வுலகத்தோடு மற்றைய உலகும் நல்ல நலத்தை பெற்றதும் ஆகும் என்பதாம்.

வின்மணிச்சிறப்பு என்பது:—வில்லிற்கட்டிய மணியின் பெருமை. அது வில்லைப்பிடித்த பிறகு அசை வுண்டு ஓசை யுறுதலின், இங்கே விற்படிச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

வின் மணிச்சிறப்பு

பணியிறைக்கங் கணனடியைப் பழிச்சுநர்வா தாபிமுடி
துணியிறைவர் பண்ணூடர் சோதிமணிமுடிவனியர்
அணியிறையேந் தியவயிர மாஞ்சிலையிலடருநவ
மணியிரையக் களகளென வயிறிரையுமாற்றலர்க்கே. ()

(இ-ள்.) பணி இறைக் கங்கணன் அடியைப் பழிச்சிநர்-ஆதிசேட கங்கணனாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைத்துதிக்கின்றவர்களும், வாதாபி முடிதுணி இறைவா - வாதாபியின் சிரத்தைத் துணித்து பெருமையிற் சிறந்தவர்களும், பண்ணூடர் - தமிணுடரென்னும் சேர சோழ பாண்டியரும், சோதி மணி முடி வனியர்-பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தின கிரீடந்தரிக்கின்றவர்களுமாகிய வன்னியர்களது, அணி இறை ஏந்திய-அழகிய கையினுற்றுங்கிய வைரம் ஆம் சிலையில்-வைரமலைக்குச் சமதையாகிய வில்லில் அடரும் நவமணி இரைய-நெருங்கக் கட்டிய புதிய மணிகள் இரைய,மாற்றலர்க்கு வயிறு கள கள என இரையும்-பகைவர்களுக்கு வயிறு கள கள என்று இரையும், எ-று ஏ-ஆசை. இறை ஆகு பெயர்.

கருத்து. வன்னியர்கள் வின்மணி இரைய பகைவர் வயிறு கள கள வென்று இரையும் என்பதாம்.

இதில் "பணி இறைக் கங்கணன்அடியைப் பழிச்சுனர்,, என்றதனால், பெரிய புராணத்துட் கூறிய முடிமன்னர் அறுவர், குறு நிலமன்னர் ஐவர், திருவிளையாடலிற் கூறிய மது

ரைப் பாண்டியர்கள். இவைகளை யல்லாது சிதம்பரமாண்ட இரண்ணிய வன்மச்சோழன், அன்பாயச் சோழன், திருவருணை வல்லாள மகாராஜன், முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி, முதலினோர் திருச்சரிதங்களானும் "வாதாபி முடிதுணி இறைவர்" என்றுதனுல் உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் சரிதத்தாலும் உணர்க.

நாணியின் சிறப்பென்பது வில்லிற்றொடுக்கும் கயிற்றின் பெருமை. அது மணியோசை யற்றபிறகு அமைதலின் இங்கே வின்மணிச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்துக் கூறினர்.

நாணியின் சிறப்பு.

கன்னாணும் புயமுடையார் கடனாணு மருளுடையார், மன்னாண்மைப் பொலிவுடையார் மணிமுடிவன்னியர்தாங்கும், வின்னாணின் வலியாலே வியனிலம் வாழ் வதுமடையார், தந்நாண மிழந்துவடி தாழ்ந்து கரங் குவிப்பதுமே. (கூ)

(இ-ள்.) கல் நாணுபுயம் உடையார் - மலையும் நாணும் புயத்தினை யுடையவர்களும், கடல் நாணும் அருள் உடையார் - சமுத்திரமும் நாணும் அருளினை உடையவர்களும், மன் ஆண்மைப் பொலிவு உடையார்-நிலைபெற்ற ஆண்மைத் திறத்தினை யுடையவர்களுமாகிய, மணி முடி வன்னியர்- இரத்தின கிரீடந்தரித்த வன்னியர்கள், தாங்கு - தாங்காநின்ற, வில் நாணின் வலியால் - வில் நாணின் பலத்தினுல், வியன் நிலம் வாழ்வதும் - விசாலமாகிய இந்தப் பூமி நிலைத்திருப்பதும், அடையார் தன் நாணம் இழந்து வலிதாழ்ந்து கரம்குவிப்பதும் - பகைவர்கள் தமது நாணத்தை விடுத்து பலம் கெட்டு கையைக் குவித்து வணங்குவதும் ஆகும்.

கருத்து. வன்னியர்கள் எடுக்கும் வில் நாணியினுல் பூமி நிலைத்திருத்தலும், பகைவர்கள் வணங்குதலும் ஆகும் என்பதாம்.

வில்லேந்துதற் சிறப்பு

வில்லேந்துதற் சிறப்பென்பது: வில்லைத் தாங்குதலின் பெருமை.—அது நாணி அமைந்த பிறகு ஆதலின் இங்கே நாணியின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து நான்கு கவிகளால் கூறினர்.

கலிவிருத்தம்.

உலகறிமும் முரசொலிப்ப வுலைவில்கலி வெருண் டொளிப்ப, நிலவெனவெண் குடைகவிப்ப நிகழ்பவம் பின் புறந்தவிப்ப, இலகுபுலிக் கொடிதழைப்ப விருங் குடிகள் விருந்தழைப்ப, அலகிலவா வியற்றும்வன்னிய ரணிசிலையேந் துவதம்மா. (௪0)

(இ-ள்.) வன்னியர் அணி சிலை எந்துவது - வன்னியர்கள் (தங்கள் கையினிடம்) அழகிய வில்லை எந்துவதானது, உலகு அறி மும்முரசு ஒலிப்ப - உலகெங்கும் பிரசித்தமாகும்படி மூன்று பேரிகை முழங்கவும், உலைவு இல்கலி வெருண்டு ஒப்பது - துணிவினைக் கொள்ளும் கலியும் பயந்து மறையவும், நிலவு என வெண்குடை கவிப்ப - சந்திரனைப்போலும் வெள்ளிய முத்துக்குடை கவிந்து நிழல் செய்யவும். நிகழ் பவம் பின் புறந்தவிப்ப நடக்கின்ற ஊழானது முதுகுகாட்டி ஓடி நின்று தவிக்கவும் இலகு புலிக்கொடி தழைப்ப-விளங்கா நின்ற புலிக்கொடியானது செழுமையோடு நிலைக்கவும், இரும் குடிகள் விருந்து அழைப்ப - பெரியகுடி சனங்கள் வரும் அதிதி முதலியவர்களுக்கு அழைத்து விருந்து செய்யவும், அலகு இல்வா இயற்றும் - (இவைகள் போலும் இன்னும்) கணக்கில்லாதன வாகிய விசேடங்களைச் செய்யும், அம்மா அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள்வில்லைத் தாங்குதல் மூன்று பேரி முழங்கவும், கலி ஒளிக்கவும். சந்திர வட்டக் குடை நிழல் செய்யவும், ஊழ் முதுகுகாட்டி ஓடவும், புலிக்கொடி தழைத்து நிலைக்கவும், குடிகள் அதிதிமுதலியரை, விருந்துக்

காக அழைக்கவும், இன்னுங் கணக்கில்லாதனவும் செய்யும் என்பதாம்.

மும்முரசு, மங்கல முரசு, கொடை முரசு வெற்றி முரசு.

"இதில் நிகழ் பவம் பிறந்தவிப்ப" என்றதனால் நாயனார் "ஊழையும் உப்பக்கங் காண்ப குலவின்றி தாழாது உஞற்று பவர்" எனக்கூறியதுபோல் இவர்கள் வில்லெடுக்கும்போதே முயற்சியிற் றாழா ரென்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இதுவும் அது.

அலையை யெடுக்கா விடிற்பரவைக் காற்றலேதவ் வரவரசன், தலையையெடுக்கா விடிற்பொலிவு தரணிக் கேது விதுவளரும், கலையை யெடுக்கா விடிற்காட்சி கங்குற்கேது வன்னியர்செஞ், சிலையையெடுக்கா விடி லுயிர்க்குச் செழிப்பங்கேது செப்பிடினே. (கக)

(இ-ள்.) செப்பிடின் - சொன்னால், அலையை எடுக்கா விடில் பரவைக்கு ஆற்றல் ஏது-அலையை எடுக்காவிட்டால் சமுத்திரத்துக்கு ஆற்றல் ஏது? அவ் அரவு அரசன் தலையை எடுக்காவிடில் தரணிக்குப் பொலிவு ஏது-அவ்வாதிசேடன் தலையை (நிமிர்ந்து) எடுக்காவிட்டால் பூமிக்கு விளக்கம் ஏது? விது வளருங் கலையை எடுக்காவிடில் கங்குற்கு காட்சி ஏது-சந்திரன் வளருங்கலையை எடுக்காவிட்டால் இரவிற்குச் சிறப பேது? (என்பபோல்) வன்னியர் செம் சிலையை எடுக்கா விடின்-வன்னியர்கள் அழகிய வில்லை (தங்கள் கையினிடம்) எடுக்காவிட்டால், அங்கு உயிர்க்கு செழிப்பு ஏது-அப்பொழுது உயிர்களுக்கு செழிப்பென்பது ஏது? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லை எடுக்காவிட்டால் உயிர்களுக்கு செழிப்பே இல்லை என்பதாம்.

இதுவும் அது.

வேறு.

வட்டவுல கிற்கொடிய நெட்டவுணரைச்சமரின்
மட்டற விடித்தெதிரெயிற், கிட்டவறு பட்டதலை நட்டு
விழ மொட்டையுடல் கெட்டுரு டரக்குருதி நீர், கொ
ட்டநுரை கட்டிட மிகச்சுழி சுழித்தலை தொழித்து
நதி யிற்புகவழி, விட்டுறமி நெட்டையிடு மக்கினி
குலத்தரச விக்ரம ரெடுத்தசிலையெ. (கஉ)

(இ-ள்.) வட்டவுலகில்-சக்ராகாரமாகிய இவ்வுலகத்தில், விக்ரமர் அக்கினி குலத்து அரசர் எடுத்தசிலை-விஜயத்தைக் கொண்டவர்களாகிய வன்னிய ரென்னும் அரசர்கள் எடுத்த வில்லானது-கொடியநெடு அவுணரை சமரில் மட்டு அற இடித்து-கொடுமையைக் கொண்ட கூட்டமாகிய இராக்ஷசர் களை யுத்தத்தில் கணக்கில்லாது கொன்று (பின்பு) எதிர் எயில் கிட்ட-(யுத்தஞ்செய்து பூமியைக் கட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு) பகைவர்கள் மதிலை நெருங்க (வளைத்துக் கொள் வார்களாயின் அவர்களையும்) அறுபட்டதலை நட்டுவிழ-(அவ்வியல்பைக் கண்டவுடன் தன்னிடத்து நின்றும் விடப் படும் அம்புகளால்) அறுபட்ட தலைகள் கவிழ்ந்து விழவும், நுரை கட்டிட குருதி நீர் கொட்ட (அப்படி அறுபட்ட வாயி னின்றும்) நுரைக்கட்டிகள் மிகும்படி இரத்த நீர் பொழிய வும், மொட்டை உடல் கெட்டு உருள்தர-(அவ்விரத்த நீர்) தலைபோன உடல்களானவை கெட்டு உருள ஓடி, நதியிற்புக வழிவிட்டு - ஆறுகளிற்போய் விழும்படி வழிவிட்டு, உறுமி நெட்டையிடும் - பிறகு உறுமுதலோடும் தள்ளும், எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லை எடுத்தல் யுத்தத்தில் இராக்ஷசர்களை கணக்கில்லாது கொன்று, பின்பு பகைவர்கள் வரில் அவர்களையும் எதிர்த்து, அறுத்து வீழ்த்திய முண்டங் களும் தலைகளும் இரத்த வெள்ளத்திலுருண்டோடி நதியில்

விழும்படி வழிகாட்டி. பின் உறு முதலோடேந் தள்ளும் என்பதாம். கஉ

இதுவும் அது.

வேறு.

குடைகொண் டெழுந்தான் மாயனெடுங் குன்றந்தனையான் குலங்களிக்கப், புடைகொண் டெழுந்து பொழிந்த பெரும் புயல்களிரிந்த வன்னியர்விற், படைகொண் டெழுந்தார் புவிசெழிக்கப் பதறியவுணர் தென்பதிக்கே, விடைகொண்டெழுந்தே யொருநாளு மீளாவகைசென் றடைந்தனரே. (கங)

(இ-ள்.) மாயன் ஆன் குலம் களிக்க நெடு குன்றந்தனை குடைகொண்டு எழுந்தான் விஷ்ணுவானவர் பசுக்கூட்டங்கள் மகிழும்படி உயர்வாகிய கோவர்த்தனகிரியை (ஒருக்கால்) குடையாகக் கொண்டெழுந்தார் (அதனல்) புடை கொண்டு எழுந்து பொழிந்த பெரும் புயல்கள் இரிந்த-கனங்கொண்டெழுந்து (மழை) பொழிந்த பெரிய மேகக்கூட்டங்கள் விலகின (அதுபோல) வன்னியர் புவிசெழிக்க வில் படைகொண்டு எழுந்தார் வன்னியர்கள் புவி செழிக்கும்படி விற்படை கொண்டெழுந்தார்கள், (அதனல்) அவுணர் விடைகொண்டு எழுந்து ஒருக்காலும் திரும்பாவகையாகவே-தென்திசை சென்று அடைந்தனர்-இயமலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லை எடுத்தார்கள் இராக்ஷசர்கள் ஒருநாளுந்திரும்பா வகையாக எமலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் என்பதாம்.

வில்வளைத்தற்சிறப்பு.

வில்வளைத்தற்சிறப்பென்பது:—வில்லை வளையும்படிசெய்தலின்பேருமை. அதுவில்லைத்தாங்கியபிற காதலின், இங்கே வில்லேந்துதற் சிறப்பிற்குப் பின்வைத்துக் கூறினர்.

கோச்சகம்.

தனுவணங்கொண் டுலகளிப்பத் தார்வேந்த ரென
வுதித்தோர், தனுவணங்கசனும் வெள்கித்தாள் வண
ங்கு மெழின்மிக்கோர், தனுவணங்க கலவெவர்க்குந்
தாய்போனன் றாற்றும்வன்யர், தனுவணங்கத் தரிய
லர்க † டஞ்சமெனவணங்காரோ. (கச)

(இ-ள்.) உலகு அளிப்ப-உலகத்தைக் காக்கும்படி, தார் வேந்தரெனத் தனு வணங்கொண்டு உதித்தோர் - (அக்கினியும் மற்றைய கடவுளம்சங்களுமே) மாலையைத் தரித்த க்ஷத்திரியர்களென சொல்லப்படுகிற மானுட வடிவங் கொண்டு பிறந்தவர்களும், தன் உவன் அங்கசனும் வெள்கி தாள் வணங்கும் எழில் மிக்கோர்-தன்னிடத்து மன்மதனும் நாணிபாதத்தில் வணங்குப்படி அழகில் மிகுந்தவர்களும், தனு அணங்கு எவர்க்கும் அகல தாய்போல நன்று ஆற்று வன்யர்-யாவர்க்குஞ் சிறுமை நோயகல தாய்போல (அருள் வைத்து) மனுநெறி முறையாகக் காவல் செய்கின்றவர்களு மாகிய வன்னியர்களது, தனுவணங்க - வில்லானது வளைய, தரியலர்கள் தஞ்சம் என வணங்காரோ-பகைவர்கள் (எதிரில் வந்து எங்களை சம்மரிப்பது) எளிது (கோபித்து வில்லை வளைக்காதீர்கள்) என வணங்கமாட்டார்களோ? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்வளைய பகைவர்கள் தஞ் சம் என வணங்குவார்கள் என்பதாம்.

இதில் "தார்வேந்தரெனத் தனுமணங் கொண்டு" என்றதனுல் அக்கினியும், மற்ற தேவ அம்சங்களும் என்ற தற்கு மனுஸ்மிருதி எ-வது அத்தியாயம் அரசன் சிறப்பு. "இந்திரன், வாயு, இயமன், சூரியன், அக்கினி, வருணன்,

---

† தஞ்சமென்றது—தொல்காப்பியம் இடைச் சொல்லியல் "தஞ்சக்கிளவி எண்மைப் பொருட்டே" என்னும் கஉ-வது சூத்திரத்தாலுணர்க.

சந்திரன், குபேரன் இவை களம்சங்களினலேயே அரசனுண் டாக்கப்பட்டான் என்னும் ச-வது சுலோகத்தாலும் "இப் படிக்கொத்த, தேவர்களின் அம்சமாகையால் அரசன் சகல மனிதர்களைவிட அதிக காந்தியுள்ளவனும், அனைவரையும் ஆளத்தக்க வீரியமுள்ளவனும் இருக்கிறன்" என்னும் ருவது சுலோகத்தாலும் "இந்த வரசன் சூரியன் போல் தன்னைப் பார்க்கிறவன் கண்களையும், மனதையும் தகிக்கிற படியால் பூமியிலொருவரும் அவனுக்கெதிராக நின்று பார்க் கக் கூடாதவராக யிருக்கிறர்கள்" என்னும் சுவது சுலோகத் தாலும் "இவ்வரசன் தன் மகிமையினல் சமயத்துக்குத் தக் கபடி அக்கினியாகவும்; வாயுவாகவும் சூரியனுகவும், சந் திரனுகவும், இயமனுகவும் குபேரனுகவும், வருணனுகவும், தேவேந்திரனுகவும் இருப்பான்" என்னும் எ-வது சுலோகத் தர்லும், ஷை ஸ்மிருதி கூ-வது அத்தியாயம் "இந்திரன், சூரி யன், வாயு, இயமன், வருணன் சந்திரன், அக்கினி, பிரிதிவி இவர்களினுடைய நடையை அனுசரித்து அரசன் நடக்கவே ண்டும்" என்னும் கூ0கூ-வது சுலோகத்தாலும்." ஆவணி முத ல் நாலு மாதம் வரையில் இந்திரன் மழையை உண்டுபண்ணி சந்தோஷப்படுத்துகிறதுபோல் அரசன் தன் இராஜ்ஜியத்தி லிருக்கிற பிரஜைகளுக்கு அபீஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகி றது இந்திரன் "விரதம் என்னும் கூ0ச-வது சுலோகத்தாலும் சூரியன் மார்கழிமாத முதல் எட்டுமாதம் வரையில் தன்னு டைய கிரணங்களாலே அதிமாகத் தபியாமல் பூமியிலிருக்கிற ஜலத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழுக்கிறதுபோல் அர சன் சனங்களை உபத்திரவப்படுத்தாமல் மாதந்தோறும் சிறி து கிறிதாக தீர்வை வாங்குவது சூரியவிரதம்' என்னும் கூ0ரு- வது சுலோகத்தாலும், "வாயு சகல ஜந்துக்களிடத்திலும் பிராண ரூபமாய் உள்ளே நுழைந்து சஞ்சரிக்கிறதுபோல் அரசன் வேவுகாரர்களால் எதிரியின் பட்டணத்தில் பிரவே சித்திருப்பது வாயுவின்விரதம்" என்னும் கூ0சு வது சுலோ கத்தாலும், "இயமன் தண்டனை காலத்தில் மித்திரனென் றும், சத்துருவென்றும் பேதமின்றி யாவரையும் சரியாக சிக்ஷி

க்கிறது போல் அரசன் குற்றம் செய்த பிரஜைகளை பக்ஷபாத கமில்லாமல் சரியாகத்தண்டிப்பது இயமன் விரதம்" ௯௦எ-வது சுலோகத்தாலும், "வருணன் தன்னால் தண்டிக்கத்தக்கவர்களான பாபஞ்செய்த பிரஜைகளை பாசங்களால் யோசனையின்றி கட்டுகிறதுபோல் அரசன் பாபிகளை தயை யில்லாமல் தண்டிக்கிறது வருணன் விரதம்" என்னும் ௯௦அ-வது சுலோகத்தாலும் பூரணசந்திரனைப்பார்த்து மனிதர்கள் சந்தோஷப்படுகிறதுபோல், அரசன் தன்னை பார்த்து மந்திரி முதலிய பரிசனங்கள் சந்தோஷிக்கும்படி செய்வது சந்திரன். விரதம்'' என்னும் ௯௦௯-வது சுலோகத்தாலும், ''அரசன் அக்கினிபோல சோம்பலில்லாமல் பிரதாபமுள்ளவனாய்த் துஷ்டர்களையும் அபகாரஞ் செய்தவர்களையும் சிக்ஷித்துக் கொண்டிருப்பது அக்கினிவிரதம்" என்னும் ௯௧௦-வது சுலோகத்தாலும் பூமியானஜங்கம.ஸ்தாவர ரூபமான சகல பிராணிகளையும் உயர்வு தாழ்வில்லாமல்சரியாய்த் தரிக்கிறதுபோல அரசன் சாதாரணமாய் பண்டித பாமர பேத மின்றி அனைவரையும் காப்பாற்றுவது பிரிதிவி விரதம்" என்னும் ௯௧௧-வது சுலோகத்தாலும், "இந்த உபாயங்களாலும் அந்தந்த காலத்துக்கு தக்கபடி தனக்கு தோற்றுகிற மற்றுமுள்ள உபாயங்களாலும் அரசன் தன் தேயத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற திருடர்களையும் அயலான் தேசத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டு தன்தேசத்திற் திருடுகிற திருடர்களையும் தண்டித்து அடக்குக "என்னும் ௯௧௨-வது சுலோகத்தாலும் அறிக. அன்றியும் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் விஷ்ணுவே இராமனாகவும், புரூரவாவம்சத்தில் கிருஷ்ணனாகவும், பலராமனாகவும், மதுரை பாண்டியன் வம்சத்தில் தடாதகைப் பிராட்டியாராக பார்வதியும் சிவபெருமான் சௌந்தர பாண்டியனாகவும் சுப்ரமண்யர் உக்ர குமார பாண்டியனாகவும், அக்கினி உருத்திரவன்னிய மகாராஜனாகவும் போந்த சரித்திரங்களாலு முணர்க.

தன் + உவண் — தனுவன். என்றது தொகுத்தல் விகாரம்.

நாணேற்றுதற் சிறப்பு

நாணேற்றுதற் சிறப்பென்பது:— நாணியை வில்லினிடத்துப் பூட்டுதலின் பெருமை. அதுவில்லை வளைத்த பிறகே யாதலின், இங்கே வில் வளைத்தற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓங்குபுகழ் வன்னிமன்ன ரொன்னலார் தமைப்புறங்கண் டுலகங் காக்கத், தாங்குவரிச் சிலைவணக்கிச் சரோருகக்கை யாற்றீண்டித் தனிநாண்பூட்டப், பாங்குறுமூ வுலகினரும் பைங்கழைத் தோண் மடநல்லார் பசும்பொன் வண்ணப், பூங்கழுகின்மங் கலநாண் பூட்டுதல்போன் மெய்ப்புளகம் போர்ப்பர்மன்னோ. (கரு)

(இ-ள்) ஓங்கு புகழ் வன்னி மன்னர் - உயர்ந்த கீர்த்தியைக்கொண்ட வன்னிய அரசர்கள்-ஒன்னலார் தமைப் புறங்கண்டு-பகைவர்களைமுதுகுகாட்டச் செய்து,உலகம்காக்க-உலகத்தைக்காக்கும் பொருட்டு, வரிதாங்கு சிலை சரோருகக் கையாற்றீண்டி வணக்கி-இடைக்கட்டுகளையுடைய வில்லை மலர்போலும் கையினுல் பற்றி வளைத்து.தனி நாண்பூட்ட-ஒப்பற்ற நாணியேற்ற,பாங்கு உறு மூவுலகின்-பகுப்பினைக்கொண்ட மூன்று உலகினும், (வசிக்கின்றவர்கள்), நறும் பைம் கழைத் தோள் மடநல்லார் - நன்மையாகிய பசிய மூங்கில்போலும் தோள்களை யுடைய இளம்பருவப் பெண்களது,பசும் பொன் வண்ணப் பூம் கழுகில் மங்கலநாண் பூட்டுதல்போல்-பசும்பொன்னிறம் வாய்ந்த அழகியகழுத்தில் தாலிக்கயிற்றைச் சேர்ப்பதுபோல,மெய்ப்புளகம் போர்ப்பர்-சரீரம் புளகித்து மகிழ்வார். எ-று.

கழுகு ஆகுபெயர். மன்-ஓ-அசைகள்.

கருத்து வன்னியர்கள் வில்லில் நாணியைப்பூட்டமூன்றுலகத்தவர்களும் மாங்கல்ய தாரணகாலம் போலும் மகிழ்வார்கள் என்பதாம்.

குணத்தோனிச்சிறப்பு.

குணத்தொனிச் சிறப்பென்பது-வின்னாணியைப் பிருவ ரியத் தெறிப்பதாலாகிய ஓசையின் பெருமை. அது நாணி யைப் பூட்டியபிறகு ஆதலின், இங்கே நாணேற்றுதற் சிறப்புக் குப் பின்வைத்து கூறினர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நெடியதிரை யெழுகடலி னொலியுமழை முகிலொ லியு நிகழும்யுக முடிவின் முடுகும், ஒடிவில்பெருவளி யொலியு முருமொலியு மிணையிலெனவுரகர்விழி பிதிர வெருவிக், கொடியதிதுகொடியதென விபுதர்நிலைகெட வவுணர் குடர்குலைய வடர் திசையுடன், படியதிரவணி யர்சிலை தழுவுகுண வொலியினிலை பகர்வதெவ னரிதரி தரோ. (கசு)

(இ - ள்.) நெடிய திரை எழுகடலின் ஒலியும் - நீண்ட எழு சமுத்திரங்களின் சத்தமும், மழை முகில் ஒலியும் - துளிகளைக்கொண்ட மேகர்ச்சசனையும், நிகழும் யுகமுடிவில் முடுகும் ஒடிவுஇல் பெருவளி ஒலியம், நடக்கின்றயுகாந்தத்தில் மோதுகின்றர்தளாதலிலாத பிரசண்டமாருதத்தி னதிர்ப்பும், உறும் ஒலியும்- இடியின் முழக்கமும், இணைஇல் என வெருவி ஒப்பில்லை யென்பதாகப் பயந்து, உரகர் விழி பிதிர - நாக லோகத்தவர்களுக்கு விழிபிதுங்கவும், இது கொடியது இது கொடியது என விபுதர் நிலை கெட - இது கொடியது இது கொடியது என தேவர்களுக்குத் (தங்கள் தங்கள்) நிலை கெட வும் அவுணர்குடர் குலைய - இராக்ஷதர்களுக்கு (வயிற்றைப் பிசைவதால் தனிதனி நிலைசெட்டு) குடல் அடுக்குக் குலைய வும், அடர்திசையுடன் படியதிர - நெருங்கிய திக்குகளோடும் பூமி யதிரவும், (செய்யும் ஆகையால்) வனியர் தழுவு சிலை குணத்தொனியினிலை - வன்னியர்கள் கையிற் றழுவிய விற் குணத்தொனியினிலையை எவன் பகர்வது-எப்படிச்சொல்வது அரிது அரிது - அருமை! அருமை! எ-று. அரோ அசை.

கருத்து. வன்னியாகள் - தரிக்கும் வில்லின் குணத் தொனிக்கு எழு சமுத்திர சத்தமும், மேகத்தினது சத்த மும், இடி முழக்கமும் பிரசண்டமாருத அதிர்ப்பும், ஒவ்வா, தென நாகலோகத்தவர்களுக்கு விழி பிதுங்கவும், தேவர் களுக்கு தங்கள் தங்கள் நிலை கெடவும், இராக்ஷதர்களுக்கு குடர் அடுக்கு குலையவும், திக்குகளோடு பூமி அதிரவுஞ்செய்யு மாதலால் அதன் பெருமை சொல்வது அருமை அருமை என் பதாம்.

அம்பருத்தூணிச்சிறப்பு

அம்பருத்தூணிச் சிறப்பென்பது:—அம்ப அருத கூட் டின் பெருமை. அது விற்குணத்தொனி யறிந்தே பிறகு கருதுதலின் இங்கே விற்குணத்தொனிச்சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

உம்பர்யா மென்றிறுமாந் துறைவதுண்டவ் வமரர் கள்யாங், கம்பரா மென்றேத்தக் கவியரசாய் வாழ்வது முண், டிம்பரா ருஞ்சொல்வன்ய ரேலாருக் கிடரிழை க்கு, மம்பருத் தூணியுண்டே லாவியங்கத் தெவர்க்கு முண்டே.

(இ - ள்.) இம்பர் யாருஞ்சொல் வன்னியர் - இவ்வுலகத் தில் யாவரும் சொல்லுகின்ற வன்னியர்களது, எலாருக்கு இடர் இழைக்கும் அம்பு அருத்தூணி உண்டேல் பகைவர் களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்யும் அம்பருத்தூணி யிருக்குமே யானல் - அவ் அமரர்கள் யாம் உம்பர் என்று இறுமாந்து உறைவது, அத்தேவர்கள் நாம் உயர்ந்த பதவியையுடையேம் என்று எண்ணி கருவித்திருப்பதுண்டு; யாம் கம்பர் என் றேத்தக் கவியரசாய் வாழ்வது முண்டு - யாமும் கம்பர் என்று யாவரும் புகழக் கவிராஜனுக வாழ்வதும் உண்டு; எவர்க் கும் ஆவி அங்கத்து உண்டு, (இவையன்றி மற்றையோர்)

யாவர்க்கும் - உயிர் அங்கத்தினிடத்து உண்டு. எ - று. ஆம் ஏ - அசைகள்.

கருத்து. வன்னியர்களது அம்பறுத்தூணி யிருப்ப தால் தேவர்கள் செருக்கியிருப்பதும், யாம் கம்பரென உலகப் பிரசித்த கவிராஜனுக விருப்பதும் ஆன்மகோடிகள் உயிரோடி ருப்பதும் உண்டு என்பதாம்.

இதில். இராக்ஷதர்கள் அடியோடுங்கெட்டதால் "உம் பர் யாமென்றிறுமாந் துறைவதுண்டவ் வமரர்கள்" என்றும் தமிழ் வேந்தர் மூவராலும் நிலம் யானை குதிரை தண்டிகை முதலியனவைகள் கொடுத்து அனுசரித்த தோடும் தமக்குக் கொடுத்த யானை குதிரைகள் பயிர்களை யழித்துவிடும் நிலங் களுக்கு வரி நீக்கிக் கொடுத்தலையும் மறவே மென்பார் "யாம் கம்பராமென்றேத்தக் கவியரசராய் வாழ்வதுண்டு" என்றும் கூறினரென்க.

பிரமாத்திரச் சிறப்பு.

பிரமாத்திரச் சிறப்பென்பது:—பிரமாவினிடத்துப் பெ றும் அத்திரத்தின் பெருமை. அது அப்பறுத்தூணிக்குள் இனத்தோடு தங்குதலின், இங்கே அம்பறுத்தூணிச் சிறப்புக் குப் பின்வைத்து கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வரமிகு வன்னியர்வணங்கா முடியரசர் வண்மை தனை வரையவேண்டிற், சிரமகுட மன்னவராய்ப் பற் பலதேயங்களினுந் திகழ்வோர் தம்முள், விரவலரைப் பொன்னிலத்து மித்திரை யிந்நிலத்தும் வீறிவாழ்வான், பிரமசிரத் தானிறுவும் பெற்றிமைகண் டாய்ந்தெவர் தாம் பேசற்பாற்றே.

(இ-ள்.) வணங்காமுடி மிகுவர வன்னியர் அசரர் - வணங்கா முடியோராகிய அதி மேன்மையைக் கொண்ட

வன்னியர் என்னும் அரசர்கள், சிரமகுட மன்னவராய் பல பல தேயங்களினும் திகழ்வோர்தம் உள் - தலையில் கிரீடந் தரித்த அரசர்களாக பலபல தேயங்களினும் விளங்குவோர்க்குள், விரவலரைப் பொன்னிலத்தும் - பகைவர்களை தேவவுலகத்தும் மித்தரரை இன்னிலத்தும் - நண்பர்களை இவ்வுலகத்தும், வீறிவாழ்வான் - விளங்கிவாழும் பொருட்டு பிரமசிரத்தால் நிறுவும் வண்மைதனை வரையவேண்டில் - பிரமாத்திரத்தினாலே நிலைக்கச் செய்யும் வலியின் பெருமையை எழுதிச்சொல்லப் புகுந்தால், பெற்றிமை கண்டு எவர் ஆய்ந்து பேசற்பாற்று - அப்பெருமையைக்கண்டு எவர் ஆராய்ந்துசொல்லும் பான்மையினை யுடையது. எ-து-ஏ-அசை.

பிரம அத்திரம் - பிரமாத்திரம். - அது பிரமாச்சிரமென தகரத்துக்குச் சகரம் போலியாகி பிரமசிரமென இடைகுறைந்து நின்றது.

கருத்து. வன்னியர்கள் பிரமாத்திரம் பகைவர்களைத் தேவவுலகத்தும், சிநேகர்களை இவ்வுலகத்தும், நிலைக்கச் செய்யுமென்பதாம்.

இதில் இவர்கள் சக்கிரவர்த்திகளாதலின் - வரமிகு வன்னியர் வணங்காமுடியரசர் என்றார் அதனை சஉ - வது கவியினுரையில் காண்க.

நாராயணாத்திரச் சிறப்பு.

நாராயணாத்திரச் சிறப்பென்பது:—நாராயணனிடத்துப் பெறும் அத்திரத்தின் பெருமை. அது பிரமாத்திரத்தினுஞ் சிறத்தலின், இங்கே பிரமாத்திரச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

காரியலுங் கரதலவன் னியவீர ரடுசமரிற் கனன்
றேயுக்குப், பேரியநா ராயணாத் திரத்தினுக்கிந் திரா
திபிர மாதியோரும், நேரியல வுட்குவரே யியாவரெதிர்
வாழ்த்தியதை நின்றுதாழ்வோர், பாரியர்மங் கலநாண்
பன் னூறுநிலை பெறவரம்பா லிக்குமம்மா.

(இ-ள்.) கார் இயலும் கரதல வன்னிய வீரர் மேகத்தைப்போல் (இரப்பவர்களுக்கு வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாது) கொடுக்கும் கைகளையுடைய வன்னிய வீரர்கள், அடுசமரில் கனன்று உய்க்கும், - (எதிர்த்த பகைவர்களைக்) கொல்லும்படி யுத்தகளத்தில் கோபித்துச் செலுத்தும், பேர் இயல் நாராயணாஸ்திரத்திநுக்கு - பெருமையுடைய நாராயணாஸ்திரத்திநுக்கு, நேர் இயல இந்திராதி பிரமாதி யோரும் உட்குவரேல் - எதிரில் வர இந்திரன் பிரமா முதலியோர்களும் அஞ்சுவார்களேயானல், எதிர்யாவர் -(வேறே) எதிர்ப்பவர்கள் எவர் (ஒருவரு மில்லையாதலால்) நின்று அதை வாழ்த்தி தாழ்வோர் பாரியர் - (எதிர்) நின்று அதைத் துதித்து வணங்கு கின்றவர் களின் பாரிபகளது, மங்கல நாண் பல்நாளும் நிலைபெற வரம்பாலிக்கும் - தாலிக்கயிறு எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்படி வரங்கொடுக்கும் எ-று. அம்மா-அசை

கருத்து. வன்னியர்களின் நாராயணாஸ்திரம் தன்னை வணங்குபவர்களின் பாரியர் தாலிக்கயிறு பலநாளும் நிலைத்திருக்கும்படி வரங்கொடுக்கும் என்பதாம்.

இதில். இவர்கள் கொடைவளத்தையும் வள்ளறன்மையையும் உடையவர்களாதலின் "காரியலுங் கரதல வன்னிய வீரர் என்றார். இவைகளை ௬0, ௬௧-வது கவிகளிற்காண்க.

பாசுபதாஸ்திரச் சிறப்பு

பாசுபதாஸ்திரச் சிறப்பென்பது:—பசுபதியினிடத்துப் பெறும் அஸ்திரத்தின் பெருமை. அது நாராயணாஸ்திரத்திநுஞ்சிறத்தலின், இங்கே நாராயணாஸ்திரச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

உருத்திரவின் வயங்குதிங்க ளுதயமெனதி ரொளிர்
தருங்கொல், உருத்திரனும் ; வயிரவரை யுறழ்தோளார்
வன்னிமன்னர், உருத்திரத மிவர்ந்திகலோ ருரஞ்

சாய்ப்பர் தொடுக்குமழ லுருத்திரவன் படைக்குமற்ற
வும்பர்படை யொப்பாமோ. (உ0)

(இ-ள்.) உருத்து இரவின் உயங்கு திங்கள் உதயன் எதிர் ஒளிர்தருங்கொல் - உதித்து இரவின் கண் விளங்கா நின்ற சந்திரன் சூரியனுக்கு முன் பிரகாசத்தையடையுமா? (அது போல்) வயிரம வரை உறழ்திறளும் உருதோளார் வன்னி மன்னர் - வயிரமலைபோலும் திரண்ட வடிவினைக்கொண்ட தோளினை யுடையோராகிய வன்னியரென்னும் அரசர்கள், உருத்து இரதம் இவர்ந்து இகலோர் உரஞ்சாய்ப்பதொடுக்கும் - கோபித்து இரதத்திலேறிச் செலுத்திப் பகைவர்களது உடலைப் பூமியில் வீழ்த்தும்படித் தொடுக்கும், அழல் வன் உருத்திர படைக்கு - அக்கினியைக் கக்காநின்ற வலிமையையுடைய பாசுபதாத்திரத்துக்கு, மற்ற உம்பர் படை ஒப்பு ஆமோ - மற்றையதேவர்கள் படைகள் ஒப்பாகுமா? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது பாசுபதாத்திரம் தேவர் படைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்தது என்பதாம்.

இதில் மற்ற வும்பர் யென்றதனால் இந்திராஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், குபேராஸ்திரம், கந்தர்வாஸ்திரம், பர்வதாஸ்திர முதலியவைகளை யென்க.

அபிமந்திரித்தற் சிறப்பு.

அபிமந்திரித்தற் சிறப்பென்பது:— அம்புகளில் மந்திர வுரு வேற்றுதலின் பெருமை. அது அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்யும்பொழுது அமைதலின், இங்கே அத்திரங்களின் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கரமொன் றக்கரமூன் றக்கரமைந் தக்கரமெட்
டாதியாய, எக்கடவுண் மந்திரமு மெண்ணிலுருச் செ

பித்துநினை வெய்தினோரும், மிக்கதிது வெனவியப்ப விறல்வன்ய குலவரசர் விடுங்கோல்சென்று, தக்கவபி மந்திரமாட் சியினமர்வென் றிறைவனிடஞ் சார்தலாலே.

(இ-ள்.) விறல் வனியகுல அரசர் - விஜயத்தைக் கொண்ட வன்னியகுல வரசர்கள், தக்க அபிமந்திரமாக்ஷியின் (அளவுக்குத்) தக்கதாக அபிமந்திரித்தலின் வல்லமையால், விடுங்கோல் - விடப்பட்டபாணமானது - சென்று அமர் வென்று இறைவனிடம் சார்தலால், போய்ப் பகையைச் சயித்து அரசனிடத்திலேயே வந்து அடைகிறபடியால், அக்கரம் ஒன்று அக்கரம் மூன்று அக்கரம் ஐந்து அக்கரம் எட்டு ஆதி ஆய - ஏகாக்ஷரம், திரியாக்ஷரம், பஞ்சாக்ஷரம் அட்டாக்ஷர முதலாகிய, எவ் கடவுள் மந்திரமும் - எவ்வகைக் கடவுள் மந்திரங்களையும், உரு எண் இல் சபித்து நினைவு எய்தினோரும் - உரு கணக்கில்லாது சபித்து பயனடைந்தோர்களும், இது மிக்கது என வியப்ப - இம்மந்திரம் விசேடமுடையதென ஆச்சரியமடைவர்கள். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் அபிமந்திரித்தல் மந்திரங்களெல்லா வற்றினுஞ் சிறந்ததாகின்றது என்பதாம்

இதில் "ஆதியாய் எக்கடவுண் மந்திரமும்" என்றதனால் சடாக்ஷரம், துவாதசாக்ஷரம், சோடசாக்ஷரம், சதுர்விம்தியக்ஷர முதலியவைகளுங்கொள்க. உ௧

நாணிறங்குதற் சிறப்பு.

நாணிறங்குதற் சிறப்பென்பது:—வில்லினின்றும் நாணிறங்குதலின் பெருமை அபிமந்திரித்தலால் அம்புகள் பிரயோகமாகி ஜயமடைந்த பிறகு வில்லினின்றும் பிரிவுறுதலாதலின் இங்கே அபிமந்திரித்தற் சிறப்புக்குப்பின் வைத்துக் கூறினார்.

பூதலத்தோர்க் கிடரியற்று மரக்கருடல் பிளந்து வெற்றிப் புனைந்தவோலை, மீதலத்தோர்க் குணர்விடுத்

தவர்பயந்தீர்த் தரக்கியர்கள் வெரீ இத்தோடோய்ந்த,
காதலருக் கழுதரற்றிக் கழுத்திலகு மங்கல நாண் கழித்
ததற்பின், தாதலர்தா ரணிவனியர் தனிச்சிலைநாண்
களித்திறங்கித் தயங்குமாதோ.

(இ-ள்.) தாது அலர் தார் அணி வனியர் தனிச்சிலை நாண் - வாசனை தங்கிய மலர் மாலையை யணிந்த வன்னியர்களின் ஒப்பற்ற வின்னாணியானது, பூதலத்தோர்க்கு இடர் இயற்றும் அரக்கர் உடல் பிளந்து - பூவுலகத்தவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யாநின்ற இராக்ஷதர்களுடைய சரீரத்தைப் பிளந்து, வெற்றிபுனைந்து - ஜயமடைந்து, அ ஓலை மீதலத்தோர்க்கு உணரவிடுத்து - அச்சய வோலையைத் தேவவுலகத்தவர்கள் அறியும்படி யனுப்பி, அவர்பயம் தீர்த்து - அவர்கள் கொண்டிருந்த பயத்தைத்தீர்த்து - அரக்கியர்கள் - இராக்ஷத ஸ்திரீகள், வெரீ இத் தோள் தோய்ந்த காதலருக்கு அழுது அரற்றி - பயந்து தங்கன் (தங்கள்) தோளிற்சேர்ந்து (இன்பத்தைக்கொடுத்த) கணவர்களுக்குக் கதறி யழுது - கழுத்து இலகு மங்கல - நாண் கழித்ததற்பின், கழுத்தில் விளங்கிய தாலிக்கயிற்றை அறுத்தபிறகு, களித்து இறங்கித் தயங்கும் - மகிழ்ந்து (வில்லினின்றும்) இறங்கித் தங்குவதாகும். எ-று: மாதோ - அசை.

கருத்து. வன்னியர்களின் வின்னாணியானது இராக்ஷதர்களைச் சயித்து, ஜயமடைந்து, அச் சமயவோலை தேவர்கள் அறியும்படிச் செய்து அவர்கள் பயத்தைத்தீர்த்து, இராக்ஷத ஸ்திரிகளின் தாலிக்கயி றறுத்தாலன்றி யிறங்காதென்பதாம்.

இதுவரையில் கூறியவைகள் விற்சிறப்பென்க. இனி வாட்சிறப்பு கூறினாராயினர்.

வாள்.

வாளென்பது:- கடகம் அதாவது கத்தி: வீரபட்டய மெனினும் ஆம். அது வில்லோடும் சமம்நோக்கிப் பின் வைத்து கூறினர்.

வீரவாட்சிறப்பு.

வீரவாட் சிறப்பென்பது - வீரபட்டயத்தின் பெருமை. அது விற்சமரே யன்றி வாட்சமருங் கொள்வாமெனக் கருதுங்கால் அமைதன் இங்கே நாணிறங்குதற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

விண்ணவர்க்கு விருந்தினராய் மேவியரமாதரின்பம்
மண்ணின்மரு வலர்மருவ வாழ்விக்கும் பண்ணுடர்
திண்ணமுறு வன்னிமன்னர் திருக்கரத்தி லேந்தியமர்
நண்ணும்வைய வாண்மகிமை நாமெங்ஙன நவில்வதுவே. ()

(இ-ள்.) பண்ணுடர் திண்ணம் உறும் வன்னிமன்னர் - தமிழ்நாட ரென்னும் (சேர சோழ பாண்டியர்க ளாகிய பலத்தை யுடைய வன்னிய வரசர்களது - திருக்கரத்தில் ஏந்தி அமர் நண்ணு வயவாள் - அழகிய கையினிடத்துப் பொருந்தி யுத்தத்தைச் செய்யும் வீரவாளானது, மண்ணின் மருவலர் விண்ணவர்க்கு விருந்தினராய் மேவி - பூவுலகிலுள்ள பகைவர்கள் தேவவுலகத் தவர்களுக்கு விருந்தினராகப் பொருந்தி, அரமாதர் இன்பமருவ வாழ்விக்கும் - அரம்பைமுதலிய தெய்வப் பெண்களோடும் இன்பத்தை யனுபவிக்கும் படியான உயர்ந்த வாழ்வைக் கொடுக்கும், (ஆகையால்) - மகிமை நாம் எங்ஙன நவில்வது - (அவ்வீரவாளின்) சிறப்பை நாம் எவ்விதத்திற் சொல்வது. எ-று.

கருத்து:- வன்னியர்கள்வீரவாள் பகைவர்களைத் தேவர்களுக்கு விருந்தாளிகளாய் அரம்பை முதலிய தேவஸ்திரீகளின் போகங்களை யனுபவிக்கச் செய்யும் என்பதாம்.

இதில் பகைவர்களுக்கும் இழிவைத் தராது உயர்வை யே கொடுக்கும் என்றதனால் இதை "முனிவினும் நலகுவர் முதறிஞருள்ளக் கனிவினும் நல்கார் கயவர், நனிவிளைவாற தாயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத - தாயினு மாமோ வறை" என்னும் சிவப்பிரகாசர் வாக்காலுணர்க.

வாட்சிறப்பு கூறினவர் இனி வேற்சிறப்பு கூறினாரா யினர்

வேல்.

வேலென்பது - வாளோடும் ஒற்றுமையுடையது. அது இனம் நோக்கி வாளின் பின்வைத்து கூறினார்.

வேலேந்தியகாலாட்படைச் சிறப்பு.

வேலேந்திய காலாட்படைச் சிறப்பென்பது: - வேலா யுதத்தைத் தாங்கிய காலாட்படையின் பெருமை. அது வா ளோடுவேல் இன மாதலின் இங்கே வீரவாட் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

செய்யகத்து வளநாடு தேர்புலவர் கினிதளிப்பார்,
மெய்யகத்து வன்னியர்செவ் வேள்பலவா ருருக்கொ
ளல்போல், கையகத்து வேலேந்து காலாளின் படை
யினன்றி, வையகத்துமருவுகலி மற்றொன்று லகலாவே.

(இ-ள்.) செய் அகத்து வளநாடு தேர் - வயல்வளத் தைக்கொண்ட நாடு தேர் முதலியவைகளையும், புலவர்க்கு இனிது அளிப்பார் வன்னியர் - தம்மை யடைந்த வித்வான் களுக்கு இனிமையோடுங் கொடுக்கின்றவர்களாகிய வன்னி யரென்னும் அரசர்களது, செவ்வேள் மெய் அகத்து பல ஆம் உருகொளல்போல் - ஸ்ரீசுப்பிரமணியக் கடவுள் தமது சரீரத்தினிடத்தி னின்றும் (அவ்வுருவாகப்) பல உருவங்கள் கொண்டு வருதல் போல், (வருகின்ற) வேல் எந்துகாலா ளின் படையின் அன்றி - வேல் எந்திய காலாளின்படையினு

லல்லது - வையகத்து மருவு கலி மற்று ஒன்ருல் அகலா-இவ்வுலகத்துப் பொருந்தும் அதருமமானது வேறு ஒருவழியினுலும் நீங்காது. எ-று.

கருத்து: - வன்னியர்களது காலாளின் படைகளினுல் உலகத்தி லுண்டாகும் அதருமம் நீங்கி வருகின்றது என்பதாம்.

இதில் காலாட்படையைச் சேர்த்துக் கூறிய தென்னையோவெனின்? அறுவகைத் தானையோடும் நால்வகைச் சேனையையும் தொகுத்துக் கூறல்வேண்டு மென்பார் கூறினரெனவுணர்க. இதை மகாபாரதம்சாந்திபருவம் அரசநீதிச் சருக்கம்.

"கொடிஞ்சி மான்றேரக்கிம்புரிக் கூர்ங் கோட்டுவேழங் கதிப் பாய்மா, நடஞ் செய்தமரென்னனு மகிழ கனிகான் மள்ளர் நாற்படையா, மிடைந்த வில் வேல் வாண் மூன்ருய் விதித்துக் காலாட்களை முன்னர்ப், படிந்த மூன்ருவகை கூட்டிப் பகர்வராரும் படையென்றே"

என்னும் அ - வதுபாடலாற் காண்க. நால்வகைச் சேனையாவது - யானை குதிரை தேர்காலாள் என்பன இதை. தி, கஉ - வதி. "சதுரங்கம்யானைதேர் குதிரை காலாள்" என்னும் - ௩டு - வ, சூ-க, இன்னும் வேலேந்திய காலாட்படையென்றதனுல்; குந்தம் சூலம், ஈட்டி, உலக்கை, தோமரம், வச்சிர முதலியவைகள் எந்தும் காலாட் படைகளையும் கொள்க.

"செய்யகத்துவள நாடு தேர் புலவர்க் கினிதளிப்பார்" என்றதற்கு-மதுரையில் குலசேகர பாண்டியன் அரசு புரிந்த காலத்து ஷெபாண்டியன் தன்மேல் பாமாலை தொடுத்து வந்த இடைக்காடனை அவமதித்த காரணத்தால் சோமசுந்தரக்கடவுள் வருத்தமடையக் கண்டபாண்டியன் ஷெகாடனை வருவித்து சர்வமரியாதை யோடும் பாமாலை கேட்டு "அறிவுடைக் காடனுக்கு மருமை மான்புலமையோர்க்கும் - முறை

மையா லாரந்தூசு முகிழ்முலைக் கொடியினன்னூர் - நிறை நிதி வேழம்பாய்மான் விளைநில நிறம்ப நல்கி • யறைகழற் காளிற் பின்னேழுடி நடந்திதனை வேண்டும்"

என்னும் திருவிளையாடல் இடைக் காடன் பிணக்கு தீர்த்தபடலம்-௩௪-வது கவியிற் காண்க. இன்னும் "புலவர்க் கினி தளிப்பார்"என்றதனல் முதலிடைகடை யென மூன்று சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன முதலியவைகளும் கொள்க.

வேற்சிறப்பு கூறினவர் இனி யானைச்சிறப்பு கூறினராயினர்.

யானை.

யானையென்பது: யுத்தத் தேற்சியை யுடைய யானையை அது காலாட்படை யோடும் ஒற்றுமை நோக்கிப் பின்வைத்து கூறினர்.

யானைப்படைச்சிறப்பு.

யானைப்படைச் சிறப்பென்பது - யானைப்படையின் பெருமை. அது வேலேந்திய காலாட்படைக்குப் பலந்தருதலின் இங்கே வேலேந்திய காலாட்படைக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

ஓரானை முகத்தானை யுலகத்தோர் முன்னிறுத்திப், பேரான கருமமெலாம் பிறழாது முற்றுகிற்பார், காரான வுடலவுணர் கலங்குறமுன் னிறுத்திவன்யர், போரானைப் படையானே போர்வயங்கோ டலினன்றே. (௨௫)

(இ-ள்.) வன்னியர்கள் - வன்னியர்களானவர்கள்,.கோர் ஆன உடல்அவுணர் கலங்குற முன்னிறுத்தி-கறுத்த உடலினையுடையவர்களாகிய இராக்ஷதர்கள் கலங்கும்படி முனையில் நிறுத்தி போர் ஆனைப் படையானே - பொரும் யானைப் படையினலே, போர்வயம் கோடலின் அன்றே - யுத்தத்தில் ஜயத்தை யடைகிற படியினு லல்லவா, (அக்காட்சியைக்

காணுகின்ற) உலகத்தோர் - உலகத்தவர்களும், (அவ்வங்கர் தமக்கில்லை யாதலால் தங்களுக்கு அவ்வியானை கிடைப்பது அருமையென எண்ண) ஓர் ஆனை முகத்தானை முன் இருத்தி - (அவ்வியானைகளுள் ஒன்றினது) ஒரு உறுப்பைக் கொண்ட விநாயகனை முதலில் வைத்து, (வணங்கி) பேர் ஆன கருமம் எல்லாம் பிறழாது முற்றுகிற்பார் - பெரிய செயல்களை யெல்லாந் தவறாது முடித்துக் கொள்கிறார்கள் எ-று,

கருத்து. - வன்னியர்கள் யானைப்படையைக் கொண்டு ஜயமடைதலைக் கண்டே உலகத்தவர்களும் யானைமுகத்தினையுடைய விநாயகனைப் பூசித்து பயன் அடைகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் - அரசுவா வாதலின் இங்ஙனமமைத்த தென்க. அரசுவா என்னை? தி - கஉ - வ - தி "காலோர் நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும் - வாலுறுப் போடேழு மாநிலந் தோய்ந்து - பாலுஞ்சங்கும் போலுங் காலுகிறது - காலிலூ ஞான்ற வொருதனிக் கையினும் - வாயினும் வாலினும் மருப்பினுங் கோறல் - வல்லது பதின்மூன்று முழச்சுற்றுடைத்தாகி - எழு முழ முயர்ந் தொன்பது முழ நீண்டது - தீயுமிழ் சிறு கண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய் முன்புயர்ந்து பின்றணிந்த தாயின் - அவ்வியல யானையை யரசவா வென்ப" என்னும் ககசு - வ - சு - க.

யானைச் சிறப்புக் கூறினவர் இனிக் குதிரைச் சிறப்பு கூறினாரயினார்.

குதிரை.

குதிரை யென்பது - யுத்தவல்லப முடைய குதிரையை. அது - ஜாதி ஒற்றுமையால் யானைக்குப் பின்வைத்துகூறினார்.

குதிரைப்படைச் சிறப்பென்பது: குதிரைபபடையின் பெருமை. அது யானைக்கின மாதலின் - இங்கே யானைப் படைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

குதிரைப்படைச்சிறப்பு.

பூவேறி நான்முகனும் புள்ளேறித் திருமாலும், சேவேறிக் கண்ணுதலுஞ் செய்வதென்னே தீஞ்சுவை கொள், பாவேறிப் புகழ்பெற்றுப் பாராளும் வனியர் தழல், மாவேறிப் பகைவென்று மாநிலங் காத்தருள் வாரே. (உசு)

(இ-ள்.) நான்முகன் பூ ஏறியும் - பிரமதேவர் பூவிலே றியும், திருமால் புள் ஏறியும் - விஷ்ணு கருடவாகனத்தி லேறியும், கண்ணுதல் சே ஏறியும் - சிவபெருமான் இடப வாகனத்திலேறியும், செய்வது என் - செய்கின்றதென்னை யிருக்கிறது, [இம் மூவர்களும் படையல்லாத திறமற்ற வாக னம் வைத்துக்கொண்டு தந்தொழிலை நடத்தலால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை யென்றபடி] தீம்சுவை கொள் பா ஏறி - மிக்க சுவைகளைக் கொண்ட பிரபந்தங்களில் ஏறி, (நிலையாய்த் தங்கி) புகழ்பெற்று - புகழை யடைந்து - பார் ஆளும் வன்னி யா பூவுலகத்தை அரசுபுரியும் வன்னியர்கள் தழல்மா ஏறி - அக்கினிக் குதிரையிலேறிச் (செலுத்தி) பகை வென்று மாநிலம் காத்து அருள்வார் - பகைவர்களைச் சயித் துப்பூமியைக் காத்தருளுகிறார்கள் எ-று, பா ஆகுபெயர்.

கருத்து. வன்னியர்கள் அக்கினிக் குதிரையிலேறிச் செலுத்திப் பகைவர்களைச் சயித்து உலகத்தைக் காக்கின்றார் கள் என்பதாம்.

இதில் மூன்று மூர்த்திகளுக்கும், ஊர்தி சேனைசமூகங்க ளோடும் ஒற்றுமை யன்மையால் அவைகளை யூர்ந்து யுத்தஞ் செய்து துஷ்டர் முதலியவர்களைச் சம்மரித்து உலகத்தைப் பரிபாலித்தலியையா தென்பார் "செய்வதென்னே" என்றா ரென்க.

குதிரைச் சிறப்பு கூறினவர் இனி தேர்ச்சிறப்பு கூறினு ராயினர்.

தேர்.

—

தேர் என்பது - இரதம் அது குதிரையோடும் அதன் பின்வருதலாதலின், குதிரைக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

தேர்படைச் சிறப்பென்பது. - தேர்ப்படையின் பெருமை. அது குதிரைப் பூண்டிருக்கப்படும் ஆதலின், இங்கே குதிரைப்படைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து இரண்டுகவிகளால் கூறினர்.

தேர்ப்படைச்சிறப்பு.

பார்விழாப் பெறக்காக்கும்பண்ணுடர் பதமலரில்
போர்விழாப் புரிவேந்தர் பொன்னவிர்மாமுடி வணக்கி
யார்விழா திருப்பார்க ளமரர்மலர் மழை சொரியத்
தேர்விழா வுறவுகைக்கிற் றிருவிழாத் தினமென்றே. (1

(இ-ள்.) பார் விழாப் பெற காக்கும் பண்ணுடர் - உலகு களிப்பையடைய அரசுசெய்கின்ற தமிழ் நாடரென்னும் சேர சோழ பாண்டியராகிய வன்னியர்கள் அமரர் மலர் மழை சொரிய விழா உறத்தேர் உதைக்கில் - தேவர்கள் பூமாரி பொழிய சக்கரஞ் சுழலும்படித் தேரைச் செலுத்துவார்களானால், திருவிழாத் தினம் என்று - அது உற்சவதினமென நினைத்து, விழா போர் புரி வேந்தர் - தளர்ச்சியடையாது யுத்தத்தைச் செய்யும் அரசர்களில் பொன் அவிர் மாமுடி வணக்கி விழா திருப்பார்கள் யார் - (தங்கள்தங்கள்) அழகு விளங்கிய மகத்தாகிய முடியை வணக்கித் தெண்டனிடாதவர்கள் எவர்கள், [யாவருந் தெண்டனிடுவார்கள் என்றபடி].

கருத்து. வன்னியர்கள் தேவர்கள் பூமாரி பொழியஇரதமூர்ந்து வருவார்களானல் அதுதேவ உச்சவதினமெனநினைத்துவேந்தர்கள் எல்லோரும் தமது இரத்தினகிரீடங்கொண்டமுடியை வணக்கித் தெண்டனிடுவார்கள் என்பதாம்.

இதுவும் அது.

செங்கதிரோனோராழித் தேரேறித் திகழ்வதுவும்,
அங்கசன்மா ருதத்தேரூர்ந் தடலாண்மை செலுத்து
வதும், துங்கமனு நெறிபிழையாத் துகளறு வன்னிய
வீரர், அங்கிரத மிவர்திறத்துக் கணுவளவு மிணை
யாமோ. (உ அ)

(இ-ள்.) துங்கமனு நெறிபிழையா-உயர்வாகிய (தங்கள் குல முதல்வர்களால் சொல்லியிருக்கிற) மனுமுறை வழிகளிலே தவறாத, துகள் அறு வன்னியவீரர் - குற்றமற்ற வன்னிய வீரர்கள், அங்கி ரதம் இவர் திறத்துக்கு - அக்கினி இரதம் ஏறிச் செலுத்தும் ஆண்மைக்கு, செங்கதிரோன் ஓர் ஆழித் தேர் ஏறித் திகழ்வதும், சூரியன் ஒற்றைச் சக்கிரத்தையுடைய இரதத்திலேறிச்செலுத்துவதும், அங்கசன் மாருதத்தேர் ஊர்ந்து அடல் ஆண்மை செலுத்துவதும் - மன்மதன் தென்றற்றேரேறி(நடத்தி) மிக்க ஆண்மையைக்காட்டுவதும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்) அணு அளவும் இணையாமோ - அணுத் துணையேனும் ஒப்பாகுமா? எ-று. ஓ-அசை.

கருத்து, வன்னியர்கள் அக்கினி இரதத்துக்கு சூரியன் இரதமும், மன்மதன் இரதமும் கொஞ்சமேனும் ஒப்பாகா என்பதாம்.

இதில் "அங்கிரத மிவர்திறத்துக்கு" என்றதை அங்கு இரதமிவர்திறத்துக்கு எனப்பிரித்துஅப்படியாகஇரதமேறிச் செலுத்தும் வல்லமைக்கு எனப் பொருள் கொண்டு - முன் கவியைத் தழுவிக்கொண்டு அமைக்கினும் மிக்க நன்றென்க இன்னும்சூரியன்இரதமும். சந்திரன்இரதமும், சேனசமூகங்களோடும் ஒற்றுமையுடையதாயினும் - சூரியன் இரதத்துக்கு முடச்சாரதியும்,மன்மதன் இரதத்துக்குஉருவின்மையும்உடைமையுடைய வாதலால் இவ்விரதத்துக்கு ஒப்பாகா வென்பார் "இரத மிவர் திறத்துக் கணுவளவு மிணையாமோ" என்றார்

என்க. இங்கே இரத மிவர் திறம் என்றதனால், அதிரத சமரத அர்த்தரத முதலிய சாரத்திய கதிகளும், யானையேற் றங் குதிரையேற்றங்களும், பத்மயூகம் முதலிய யூகவிசேடங்க ளும், கொள்க. அதிகம் ஸ்மிருதியாதிகளாற் காண்க.

இது வரையில் படையைக் கூறினவர் இனி அரண் கூறுவாரயினர்.

அரண்.

அரண் என்பது:—கோட்டை. அது படைக்கு ஆதார மாதலின், இங்கே படைக்குப் பின்வைத்து நீரரண், மதி லரண், மலையரண், காட்டரண் என நான்கனுள் நீரரண் மதி லரண் இவ்விரண்டையும் அகழியாகவும், மற்றையவை அகத் தும்புறத்துநிற்றலால்அவைகளைப்பொதுவில் அரணாகவும்இர ண்டாக்கி இரண்டுகவிகளால் கூறியிருக்கிறார் என்க.நால்வகை யாரணை தி-கஉ-வ-தி-"மலையரண் காட்டரண் மதிலர ணீரா-ணையது சிறப்பினால் வகையாணே" என்னும் சO-வது சூ-க. நாயனாரும் "மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற் - காடு முடைய தரண்" என்றார் என்க.

கோட்டை? அரண், காவல் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

அகழின் சிறப்பு.

அகழின் சிறப்பென்பது:—மதில்சூழ்கிடங்கின் பெரு மை. அது படைகளுக்கு ஆதாரமாகமதிலைச் சூழ்ந்திருத்த லின், இங்கே படையுறுப்பாகிய தேர்ப்படைச் சிறப்பைத் தழுவி அரணுக்கு முதலில் வைத்து கூறினார்-

பேராழிச்செலுத்திவுயம்பெறவணியர்க்கிடமாகிக்
கூராழிப்பானகரைக்குறை சொல்கம்பைநகருடுத்திட்,
டோராழித்தேரிருபாலொனுங்கவயிரெயிற்புடைசூழ்,
சீராழி யாமகழின் சிறப்பெவரோ யுரைப்பவரே. (உகூ)

(இ-ள்.) பேர் ஆழி செலுத்தி வயம்பெற - பெரிய ஆக்கினை சக்கிரத்தைச் செலுத்தி (உலகு) வசமாகும் வண்ணம், வன்னியர்க்கு இடம் ஆகி - வன்னியர்களுக்கு ஆதாரதானமாகி, கூர் அழிப்பரன் நகரை, (விஷ்ணு உலகமாகிய) வைகுண்டத்தையும், குறை சொல் - இகழத்தக்கச் சிறப்பு வாய்ந்த, கம்பை நகர் உடுத்திட்டு - காஞ்சி நகரமானது (தன்னை ஆடையாக) உடுத்தம் பெற்று, ஓர் ஆழித்தேர் இருபால் ஒதுங்க அயா எயில் புடை சூழ் - ஒற்றைச் சக்கிரத்தையுடைய சூர்யனது தேர் இருபுறமும் விலகும்படி கட்டப்பட்டிருக்கின்ற மதிலைச்சூழ்ந்த அகழியானது, சீர் ஆழி ஆம் விசாலமான சமுத்திரமே (ஆகும் ஆகையால்,) அகழின் சிறப்பு உரைப்பவர் எவரே - அவ்வகழியின் சிறப்பைச் சொல்லத்தக்கவர் யாவரே. எ-று.

கருத்து காஞ்சிபுரியின் மதிலைச்சூழ்ந்த அகழியானது சமுத்திரமே ஆம் என்பதாம்.

அரண் சிறப்பு.

அரண் சிறப்பென்பது:—காவலின் பெருமை. அது அகழியுள்ளடங்கிய காடு மலையாதலின் இங்கே அகழின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

சரண்புகுந்தீசனைச் சான்றோர் தம்முயிரைக்காப்பரெனும், வரம்புள தங்கது வியப்பின் மருவியதோர் வழக்கன்றால், முரண்புகுதோட் செறுநர்வரின் மூதுலகோர் வன்னியர்தம், அரண்புகுந்து தம்முயிர்காத்தமர்ந்திருப்பலாதலினே. (௩௰)

(இ-ள்.) முது உலகோர் - பழமையான உலகத்தவர்கள், முரண்புகுதோள் செருநர் வரின் - வலிய தோளினையுடைய பகைவர்கள் வருவார்களானால், வன்னியர் தம அரண்புகுந்து வன்னியர்களது அரணிற் புகுந்து, தம் உயிர்காத்து அமர்ந்திருப்பார் - தங்களுயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு தங்கியிருப்பார்கள், ஆதலின் - ஆதலால், சான்றோர் - பெரியோர்கள்,

ஈசனைச் சரண்புகுந்து தம் உயிரைக் காப்பர் எனும் வரம்பு உளது - கடவுளை வழிபட்டுத் தங்களுயிரைக் காத்துக் கொள்வார்களென்று சொல்லும் வரம்புஒன்றிருக்கிறது, அங்கு அது - அஃதானது, (யாவருக்கும் சாக்ஷியனவையின்மையால்)—ஓர் வியப்பின் மருவய வழக்கு அன்று - ஒருஆச்சரியத்தைப் பொருந்திய வழக்கினையுடையதல்ல எ-று.

கருத்து. உலகத்தவர்களுக்குப் பகை நேரிட்ட காலங்களில் வன்னியர்களது அரணைச் சேர்ந்தே தங்களுயிரைக் காத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதாம்.

இதுவரையில் அரண் கூறினவர் இனி அரசு கூறுகிறாராயினர்.

அரசு.

அரசென்பது :—இராஜ்ஜிய பாரத்தன்மை. அது அரணையுடைய தாதலின், இங்கே அரணை அடுத்து வைத்து கொடி அரசாக்ஷி மண்டபம், சிங்காதனத்திருத்தல், முடி தரித்தல், புயகேயூரகிரீடம், குடை, செங்கோல் வண்மை, செங்கோல் நடத்தல், அறத்தினெறி, ஆக்கினைச் சக்கிரம், தொழினெறி பிறழாமை, முத்திரை மோதிரம், துட்டநிக்கிரகம், வாயில் காத்தல், தொழுவன் முதலியவை, செல்வாக்கு, புகழ், மாசறகற்றல், பெருந்தன்மை, இதயவண்மை, இராஜ சமுகம், பதியிருத்தல், மன்னர் சூழ்தல், மொழி தவறுமை, சாந்த முதலியவை, கொடைவளம் வள்ளற்றன்மை,அடுத்தவர்க்குத்தாழ்வின்றெனல்,உமையருள் பெற்றோரெனல், அஷ்ட ஐசுவரியம், தசாங்கம், அரசு, வில்லின் புகழ் கூறுதல், என முப்பத்து நான்கு சிறப்பாக முப்பத்தேழு கவிகளால் கூறினார், நாயனாரும் "அறனழுக்காதலவைநீக்கி மறனிழுக்கா-மானமுடைய தரசு" என்றார் என்க.

அரசுக்குரிய சிறப்புகள் இங்ஙனம் கூறியவைகளையும் கூறாது விட்டிருப்பவைகளையும் ஸ்மிருதிபுராண விதிகாசாதிகளிலேயே தெரிந்துணர்க.

கொடிச்சிறப்பு.

கொடியின் சிறப்பென்பது:—கொடியின் பெருமை. அது அரசுக்கு வெற்றிக்குறியாக மதின் முதலிய அரண்களிற் றங்கலின், இங்கே அரணுறுப்பாகிய அரண் சிறப்பைத் தழுவி அரசுறுப்புக்கு முதலில் வைத்துக் கூறினார்.

சுடர்க்கொடியை வனக்கொடியுந் துகளில் வெற்றிப்புலிக்கொடியும், அடற்புவிமூன் றினுந்தாமே யாசியற்றும்படிதாவச், கடற்புவியி னிரந்தரமுங்கருணைபுரி தாயேபோல், இடர்பகையிலாது வன்ய செவ்வுயிரும் வளர்ப்பாரே. (நக)

(இ-ள்.) கடல் புவியில் - கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தில், - வன்னியர் - வன்னியர்கள், சுடர்க்கொடியும் - அக்கினிக் கொடியும், ஜவனக் கொடியும் - பஞ்சவன்னப் பிருதும், வெற்றிப் புலிக் கொடியும் - வெற்றியைத் தாங்கின்ற புலிக்கொடியும், அடர்புவி மூன்றினும் தாமே அரசு இயற்றும்படிதாவ - நெருங்கிய மூன்று உலகத்தினும் தாமே அரசு புரியும்படி தாவாநிற்க - நிரந்தரமும் கருணைபுரிதாயே போல் - எப்பொழுதும் அருளோடும் அன்பு பாராட்டும் தாயைப்போலும், எவ்வுயிரும் இடர் பகை இலாது வளர்ப்பார் - எந்த உயிரையும் சிறுமைபகையில்லாது வளரும்படி செய்கிறார்கள். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் கொடிகள் மூன்று உலகத்தையும் தாவிக்கொண்டிருக்கும்படி உலகத்தைக் காக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

இதில் "நிரந்தரமுங் கருணைபுரி தாயேபோல்" என்றதற்கு இவர் இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலத்தில்

"தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம் பயப்பிற் சேயொக்கு முன்னின் றொருசெல்கதி யுய்க்குநீரா- னோயொக்கு

மென்னின் மருந்தொக்கு நுணங்குகேள்வி, ஆயப் புகுங்கா லறிவொக்கு மெவர்க்கு மன்னன்"

என ௬-வது பாடலிலும் 'எவ்வுயிரும் வளர்ப்பார்" என்றது. அரசனானவன் உயிர்களெல்லாவற்றிற்கும் உடம்புபோலிருந்து காக்கின்றான் என்பதே அதற்கு ஷை

"வயிர வான்பூணணிமடங்கன் மொய்ம்பினா,னுயிரெலாந்தன்னுயிரெனப்பவோம்பலாற், செயிரிலா வுலகினிற்சென்று நின்றுவா -முயிரெலா முறைவதோருடம்பு மாயினான்"

என ௧0-வது பாடலிலும் கூறினார்என்க. சுடர்க்கொடி என்வே, சுடர் என்பது ஒளி, ஒளியெனவே, வில்லென விற்கொடியும், ஐவனக் கொடி எனவே, வனம் - ஜலம் அதினுடைய மச்சமென மச்சக்கொடியும், ஐ - அழகு, புலி மூன்றெனவே மலயமாநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடு மூன்னாட்டையுங் குறிப்பாலுணர்த்து மென்னுங் கருத்தால் அக்கினிக் கொடியும் பஞ்சவன்னப் பிருதுமென நேரிற் கூறாது, சுடர்கொடியும், ஐவனக்கொடியும் எனக் கூறினாரென வுணர்க. அவற்றுள் சேரனுக்கு விற்கொடியும், சோழனுக்குப் புலிக்கொடியும், பாண்டியனுக்குமீனக் கொடியும் ஆம். இவைகளை - தி - ௧௨ - வது - தி "சேரற்கு விற்கொடி தென்னர்க்கு கயற்கொடி" என்னும் ௧௯0 - வது சூத்திரத்தினும், சோழற்கு புலிக்கொடியாகுமென்ப" ௧௯௧ - வது சூத்திரத்தானு முணர்க. வனம் ஆகுபெயர்.

அரசாட்சிமண்டபச் சிறப்பு.

அரசாக்ஷி மண்டபச் சிறப்பென்பது:—அரசாளுகைக்கு வீற்றிருக்கும் மண்டபத்தின் பெருமை. அது கொடிகளைக் கொண்டிருத்தலின், இங்கே கொடிச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்துகூறினார்.

அண்டர் மலர் மழைசொரிய வந்தணர்பல்லாண்டிசைப்பத், தண்டனிட்டுப் பொருந்தலருஞ் சபங்கூற

வன்னிமன்னர், கொண்டபசும்பொன் வேய்ந்து குலவு பலமணிகுயிற்றும், மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கை மண்டபம் பெற்றிடுபேறே. (௩௨)

(இ-ள்,) வன்னிமன்னர் - வன்னியரென்னும் அரசர்கள், அண்டர் மலர் மழைசொரிய - தேவர்கள் பூமாரிபொழியவும், அந்தணர் பல்லாண்டு இசைப்ப - பிராமணர்கள் ஆசீர்வாதஞ் சொல்லவும், பொருந்த லருந்தண்டன் இட்டுச் சயம் கூற - பகைவர்களும் நமஸ்காரஞ்செய்து (நின்றுக்கொண்டு) ஜயாவிஜயீபவா வென்று சொல்லவும், கொண்டபசும்பொன் வேய்ந்து - (அதிக விலை) கொண்ட பசும்பொன்னினால் கட்டி, குலவு பலமணி குயிற்றும் - விளங்கும்பல இரத்தினங்களைப் பதிக்கப் பெற்றிருக்கிற, மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கை - அரசாக்ஷி மண்டபத்தில் கொலுவீற்றிருத்தலானது, மண்டபம் பெற்றிடுபேறு - அம்மண்டபம் பெற்ற தவப்பயனாகும். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் அரசாக்ஷி மண்டபத்துள் கொலுவீற்றிருக்கைக்கு அம்மண்டபம் தவஞ்செய்திருத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

சிங்காதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

சிங்காதனத்திருத்தற் சிறப்பென்பது. சிங்காதனத்திற்றங்குதலின் பெருமை. அது அரசாக்ஷி மண்டபத்துள் தங்குதலின் இங்கேஅரசாக்ஷி மண்டபச்சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தங்காதனன்பனிறை யென்னமாதர் சந்தரமுந்தொழுதெழுவார் சலியாதாகம், தங்காதனனைய நட்பிற்சிறந்தேயாவுந் தகுபுலியு மோர்துறையிற் றண்ணீர் மாந்தும், சிங்காதனம்பசும்பொன் மணிதூசாதி தெளிவுறு

வேதியர்க்குதவும் வன்னிமன்னர், சிங்காதனத்தின் மிசையமர்ந்துநாளுந் திகழரசுசெயுங் கருணைச் செயலா லன்றே. (கக)

(இ-ள்.) தெளிவு உறு வேதியர்க்கு - (பிரமநிஷ்டையில்) தெளிந்த பிராமணர்களுக்கு, சிங்காது - குறையாது' அனம் பசும் பொன் மணி தூசு ஆதி உதவும் வன்னிமன்னர் - அன்னம் சொன்னம் இரத்தினம் வஸ்திரம் முதலியவைக ளைக் கொடுக்கின்ற வன்னிய அரசர்கள், நாளும் சிங்காத னத்தின் மிசை அமர்ந்து திகழ் அரசு செயும் கருணைச் செயலால் - என்றும் சிங்காதனத்தின்மேலமர்ந்து விளங்க அரசு நடத்துகின்ற அருட் செய்கையால், மாதர் அன்பன் தம் காதன் இறை என்ன - மகளிர்கள் அன்புக்குரியனாகிய தமது நாயகனைத் தெய்வமென நினைத்து, சந்ததமும் தொழுது எழுவார் - எப்பொழுதும் வணங்கி யெழுவார்கள், ஆவும் புலியும், பசுவும் புலியும் ஆகம் சலியாது தங்கு ஆதன் அனைய நட்பில் சிறந்து - உடல் கெடாவண்ணந் தங்கும் உயிரைப்போலும் நட்பிற் சிறந்ததாகி, - தகுஓர் துறையில் தண்ணீர் மாந்தும் - தகுதியினையுடை யனவாகக் கூடி ஒரு துறையில் தண்ணீர் குடிக்கும். எ-று. அன்றே- அசை.

காந்தன் என்பது காதன் என இடை குறைந்து நின் றது.

கருத்து வன்னியர்கள் சிங்காதனத்தின்மேல் அமர்ந் திருத்தலால், மாதர்களுக்கு கற்பும், உயிர்களுக்கு நட்பும்கெ டாதிருக்கின்றன வென்பதாம்.

இதில் "ஆவுந்தகுபுலியு மோர் துறையிற் றண்ணீர் மாந் தும்" என்றதற்கு இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்பட லம் "வெள்ளமும் பறவையும் விலங்கும் வேசைய, ருள்ளமு மொருவழி யோட நின்றவன், தள்ளரும் பெரும்புகழ் தயர தப்பெயர், வள்ளல் வள்ளுறைபையின் மன்னர் மன்னனே" என்னும் கூ-வது பாடலிலும் கூறினர் என்க.

முடிதரித்தற்சிறப்பு.

முடிதரித்தற்சிறப்பென்பது:—கிரீடந்தரித்தலின் பெருமை. அது சிங்காதனத்தில் அமர்ந்தே யாதலின், இங்கே சிங்காதனத்திருத்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து இரண்டுகவிகளால் கூறினர்.

கோச்சகம்.

தன்முடிமேற் புவிதாங்குந் தனியரவிற் றுயில்வோற்கும், சொன்முடிவாம் பரமனுக்குந் தோன்றுமிளைப்பொழித்திடுவார், பொன்முடிசென் னியிற்றாங்கிப் புகழ்வனிய வரசரொன்னார், முன்முடியக் குடிதழைய முதுலகம் புரத்தலினே. (நச)

(இ-ள்.) புகழ் வனிய அரசர் - யாவரும் புகழாநின்ற வன்னியரென்னும் அரசர்கள், பொன்முடி சென்னியில் தாங்கி - அழகிய (இரத்தின கிரீடத்தைத்) தலையிற் சூடி, முன் ஒன்னார் முடிய - முதலில் பகைவர்கள் அழியவும் குடி தழைய - குடிகள் தழையவும், முது உலகம் புரத்தலின் - பழமையான இவ்வுலகத்தைக் காத்தலால், - தன் முடிமேல் புவிதாங்கும் - தனது முடியின்கண் பூமியை வைத்துத் தாங்குகின்ற, தனி அரவில் துயில்வோர்க்கும் ஒப்பற்ற ஆதிசேஷ சயனத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் விஷ்ணுவுக்கும் - சொல் முடிவு ஆம் பரமனுக்கும் - சொற்களின் முடிவிடப் பொருளாகிய சிவபிரானுக்கும், தோன்றும் இளைப்பு ஒழித்திடுவார் - (சம்மரித்தல் காத்தல் என்னுந் தொழில்களால்) உண்டாகும் சிரமத்தை நீக்குகிறார்கள், எ-று. ஏ அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் முடிதரித்து விஷ்ணுமூர்த்திக்கும், சிவபிரானுக்கும் உண்டாகும் சிரமத்தை நீக்குகிறார்கள் என்பதாம்.

ஜுதல். "இளைப்பொழித்திடுவார்" என்றதனால் துஷ்டர் முயிலியவைகளைச் சம்மரித்தலால் சிவபிரானுக்கும்,

உலகத்தைக் காத்தலால் விஷ்ணுவுக்கும் சிரமபரிகார மாகுதலாமென்க. துஷ்டர் முதலியோரை சம்மரித்தலை பின் சருவது கவியிற் காண்க.

இதுவுமது.

தேவர்முடி திங்கண்முடி சேணுருமிரவிமுடி, மூவர்முடி முனிவர்முடி மும்மையுல கினில்வாழ்வோர்,
யாவர்முடியும் விளங்கு மென்றுமொரு முடிவில்லாக்,
கோவிறைவன் னியர்முடிமேற்குலவுமுடி விளங்கலினே.

(இ-ள்.) என்றும் ஒரு முடிவு இல்லா - எக்காலத்தும் ஒரு விதத்தினாலும் அழிவில்லாத, கோ இறை வன்னியர் முடிமேல் - இராஜாதி ராஜர்களாகிய வன்னியர்களது தலையின்மீது, குலவு முடி விளங்கலின் - விளங்குகின்ற (இரத்தின) கிரீடந் தங்குதலால்; தேவர் முடி - தேவர்களது முடிகளும், திங்கள் முடி - சந்திரனது முடியும், - சேண் ஆரும் இரவிமுடி - ஆகாயத்திலுலாவும் சூரியனது முடியும், மூவர் முடி - (பிர்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய) மூவருடைய முடிகளும், முனிவர்முடி முனிவர்களது முடிகளும் - மும்மை உலகினில் வாழ்வோர் யாவர் முடியும் - (சுவர்க்க மத்தி, பாதாள மென்னும்) மூன்றுலகத்திலும் (முற்கூறியவர்களையல்லாதவேறே) வாழப்பட்ட யாவர்களுடைய முடிகளும், விளங்கும்-அழியாது தங்குவனவாகும். எ-று.

சருத்து. வன்னியர் சிரத்தில் கிரீடம் விளங்க தேவர்கள் முடிகளும், சந்திரன் முடியும், சூரியன் முடியும், பிரமா விஷ்ணு ருத்ரன் ஆகிய மூவர் முடிகளும், முனிவர்கள் முடிகளும், மூன்றுலகத்தவர்கள் முடிகளும், விளங்கும் என்பதாம்.

இதில் - தேவாலயங்களுக்கு யாதொரு குறையில்லாது நடத்தலால், மூவர் முடிகளும், தேவர் முடிகளும், முனிவர் முடிகளும் விளங்கும் என்றும் நித்தியகர்மா நுஷ்டானங்களை

பிராமணுதியர் அவரவர்களுக்குத் தக்கதா வழுவாது நடத்த லால் சூரியசந்திரர் முடிகள் விளங்கும் என்றும், பகையின் மையால் மூன்றுலகத்தினும் உள்ள மற்றைய யாவர்களு டைய முடிகளும் விளங்குகின்றன வாகும் என்றுங் கூறினு ரென வுணர்க.

புயகேயூர கிரீடச்சிறப்பு.

புயகேயூரகிரீடச்சிறப் பென்பது:—வாகு வலயத்தோ டும் முடிவிளங்கலின் பெருமை. அது முடிதரித்த பிறகாத லின், இங்கே முடிதரித்தற்சிறப்புக்குப்பின் வைத்துகூறினுர்.

இயனடுநீண் டிருபுடைதாழ்ந் திடவமைத்த வ
ணைமூன்றின், அயன்முதன்மூ வருந்தொழின்மூன்றுங்
கியற்ற வமர்ந்ததுபோல், வயமுறு வன்னியவரசர் வட
வரைபோல் வீறியதிண், புயமுடியு மணிமுடியும்
பொருந்தியது புதுமைத்தே. (௩௬)

(இ-ள்.) வயம் உறு வன்னிய அரசர் - விஜயத்தைக் கொண்ட வன்னியரென்னும் அரசர் களது, வடவரை போல் வீறியதிண் புயமுடியும் - மகம்மேருவைப்போலும் பணைத்த வலிமையைக் கொண்ட புயகே யூரங்களும், மணி முடியும் - இரத்தினக் கிரீடமும், இயல் நடுநீண்டு - இயல் பினுல் மத்திபபாகம் உயர்ந்து, இருபுடை தாழ்ந்திட அமை த்த - இரண்டு பக்கமும் தாழும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிற அணை மூன்றில் ஆங்கு - (சிரம்புயங்களாகிய) மூன்ரு சனத்தினிடத்திருந்தே, தொழில் மூன்று இரவிற் - (ஆக்கல் அழித்தல் என்னும்) மூன்று தொழிலையும் செய்யும் பொரு ட்டு, அயன் முதல் மூவரும் அமர்ந்ததுபோல் பொருந்தியது பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய மூவர்களும் அமர்ந்தது போல் பொருந்தியிருக்கின்றதானது, புதுமைத்து - ஆச் சரியப்படத்தக்கதாகும். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் தரிக்கும் புயகேயூரகிரீடமானது பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகியமூவரும் சிருட்டி திதி சம்மாரம் என்னும் முத்தொழிலையும் முறையே நடத்த சிரம் புயங்களாகிய ஆசனங்களில் தங்குதல் பொருந்தியிருத்தலானது யாவரும் வியக்கத்தக்கதேயாம் என்பதாம்.

இதில் - சிரமுடி உருத்திரனையும், புயகேயூரங்களில் வலதுபுயத்திலிருப்பது பிரமனையும், இடதுபுயத்திலிருப்பது விஷ்ணுவையும், ஒக்குமென்னுங் கருத்தான் என்க.

குடைச்சிறப்பு.

குடைச்சிறப்பென்பது:—சந்திரவட்டக் குடையின் பெருமை புயகேயூர கிரீடந்தரித்த பிறகு நிழல்செய்ய அமைத்தலின், இங்கே புயகேயூர கிரீடச் சிறப்புக்குப்பின் வைத்து கூறினர்.

படையுடைய படிவேந்தர் பணிந்திடுவோர் மனுநீதி, நடை வருணச் சிரமநெறிநழுவாது காத்தெவர்க்கும், விடையவன்றனருள்பெற்ற வீர வன்னிமன்னர் கொற்றக், குடைநிழலைத்தந்துகலிக் கோடை தணித்திடுவாரே. (௩௭)

(இ-ள்.) படை உடையபடிவேந்தர் பணிந்திடுவோர் - (இரத கஜ துரக பதாதிகளென்னும் நாள்கு வகைப்) படைகளைக் கொண்ட உலகத்து மற்றைய அரசர்கள் வந்து வணங்கும் பெருமை யினையுடையாராகிய விடையவன்றன் அருள்பெற்ற வீரவன்னிமன்னர் - சிவபிரானது அருளைப்பெற்ற வீரமுடைய வன்னியரென்னும் அரசர்கள், மனுநீதி நடை வருண ஆச்சிர தருமம் நழுவாது - மனுநீதி நடையினின்றும் வருணதருமமும் ஆச்சிரம தருமமும் கெடாது, எவர்க்கும் கொற்றக் குடை நிழலைத் தந்துகாத்து - யாவருக்கும் விஜய சந்திர வட்டக் குடைநிழலைக் கொடுத்துக்காத்து, *கலி

---

*இதற்கு அதருமம் என்னும் வெப்பம் எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையு மென்க.

கோடை தணிந்திடுவார் - வறுமை என்னும் வெப்பத்தைத் தணித்து விடுகிறார்கள். எ-று.

ஆச்சிரமதரும மென்றது. ஆச்சிரதரும மென ஈறு குறைந்து நின்றது.

கருத்து. வன்னியர்கள் யாவருக்கும் விஜய சந்திர வட்டக் குடைநிழலைக்கொடுத்து, வருணாச்சிரம தருமநழுவாது காத்து, கலியென்னும் கோடையைத் தணித்து விடுகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில். "நடைவருணாச்சிரம தருமம் நழுவாது" என்றதனால் பாவச் செய்கையில்லாது எனவாகும். அதற்கு ஷை இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலம் "மண்ணிடையுயிர்தொறும் வளர்ந்துதேய்வின்று, தண்ணிமல் பரப்பவுமிருளைத் தள்ளவு மண்ணறன் குடைமதி யமையு மாதலின், விண்ணிடை மதியினை மிகையி தென்பவே" என கூ-வது கவியினும் கூறியிருக்கிறார் என்க. வருணதருமமெனவே பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் ஜாதிகளின் ஒழுக்கமும், ஆச்சிரம தருமமெனவே பிரமசாரி கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசிஎன்னும் ஆச்சிரமிகளின் ஒழுக்கமும் கெடாதென்றார் என்க.

செங்கோற்சிறப்பு.

செங்கோற் சிறப்பென்பது:—ஆணை நடத்தும்கோலின் பெருமை. அது குடைநிழலிற் றங்கியே கைக்கொள்ளுதலின் இங்கே குடைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வெங்கோப மதம்பொழியும் விண்ணவர்கோனும் பணிகர் வேழமுண்டோ, பைங்கோலஞ் சேர்கனகப் பஞ்சதருவனையபா தபமற்றுண்டோ, இங்கோத வான் சுரபிக்கிணையுண்டோ வன்னிபன்னரெனுமேன் மக்கள் செங்கோலுக்கெதிராங்கோல் செகதலத்தி லொன்றுண் டோசெப்புவீரே. (ருஅ)

(இ-ள்.)வெம் கோபமதம் பொழியும் விண்ணவர்கோன் உம்பல்நிகர் வேழம் உண்டோ, வெவ்விய கோபத்தோடும் மதம் பொழிதலையுடைய இந்திரனது வெள்ளையானையை ஒப்பாகும் யானை வேறிருக்கிறதா? பை கனகக்கோலம் சேர் பஞ்சதரு அனைய பாதபம் மற்று உண்டோ - பசும்பொன்னிறக் (களிரினைக்) கொண்ட ஐந்தருக்களை ஒப்பாகும் தருவேறு இருக்கிறதா? இங்கு ஓது அவான் சுரபிக்கு இணைஉண்டோ- இவ்வியல்பாகவே சொல்லப்படுகிற தெய்வப்பசுவாகிய அக் காமதேனுவை ஒப்பாகும் (பசுவேறு) இருக்கிறதா? (என்பபோல), சகதலத்தில் - பூதலத்தின்கண், மேன்மக்கள் எனும் வன்யமன்னர் - மேன்மக்களென்று யாவரும் சொல்லாநின்ற வன்னியரென்னும் அரசர்களது, செங்கோலுக்கு எதிர் ஆம் கோல் ஒன்று உண்டோ - சொங்கோலை ஒப்பாகுங் கோல் வேறு வொன்று இருக்கிறதா?, செப்புவீர் - சொல்லுவீர்களாக. எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் செங்கோலே உலகத்துக்கு முதன்மையுடைய தென்பதாம்

இதில். "செங்கோலுக் கெதிராங்கோல் செகதலத்திலொன்றுண்டோ" என்றது முதன்மையைக் கொண்டதாலென்க. அதாவது உலகத்து குடிகள் யாவரும் அரசனது செங்கோலை நோக்கி வாழவேண்டியிருப்பதாலும், தருமத்துக்கு ஆதியாக விருப்பதாலும் மற்றைய கோல் இதற்கு ஒவ்வாதென மறுத்ததாகுமென்க. அப்படி குடிகள் யாவரும் செங்கோலைதானோக்கவேண்டுமென்பதற்கும், தருமத்துக்கு ஆதி என்பதற்கு நாயனார் "வானோக்கி வாழுமுலகெல்லா மன்னவன் - கோ நோக்கி வாழுங்குடி" என்றதனாலும், "அந்தணர் நூற்கும் அறத்துக்கும் ஆதியாய்நின்றது மன்னவன் கோல்" என்றதனாலும் உணர்க,மற்றைய கோல்களாவன தீக்கடை கோல் நிறைகோல், தாற்றுக்கோல் இவைகள். அடுத்த ௲-வது கவியிற் காண்க.

செங்கோல்வண்மைச்சிறப்பு.

செங்கோல் வண்மைச சிறப்பெ-ன்பது:—ஆணைசெலுத்துங்கோல் வளத்தின் பெருமை. அது செங்கோலை கைக்கொண்டபிறகு வளந் தெரிதலின், இங்கே செங்கோல் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

வீரசம்பு முனிவேள்வி விளங்கவரு முடிவேந்தர்
சீர்மருவு கரத்தேந்து செங்கோலின் றிறத்தானே
நேரறுதீக் கடைகோலு நிறைகோலு நீடுலகி
லேரடரு முழுகோலு மிடறின்றி யிருப்பதுவே. (௬௯)

(இ-ள்-) வீரசம்பு முனிவேள்வி விளங்க வருமுடி வேந்தர் - வீரத்தைக் கொண்ட சம்பு விருடி யாகத்தில் உலகு விளங்கும்படி அவதரித்த மகுட மன்னவர்களது, சீர்மருவு காத்து எந்து செங்கோலின் திறத்தால் - சிறப்பு பொருந்திய கையினிடத்து எந்தா நின்ற செங்கோல் வண்மையால், நேர் அறு தீக்கடைகோலும் -(பிராமணர்களுக்குரிய) ஒப்பில்லாத தீக்கடைகோலும், நிறைகோலும் - (செட்டிகளுக்குரிய) தராசு கோலும், ஏர் அடரும் உழுகோலும் - ஏரை நடத்துகின்ற (வேளாளர்களுக்குரிய) தாற்றுக்கோலும், இடர் இன்றி இருபபது - கெடுதலில்லாமலிருப்பதாகும்.—எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது செங்கோல் வண்மையால் பிராமணர்களுக்குரிய தீக்கடைகோலும், செட்டிகளுக்குரிய நிறைகோலும், வேளாளர்களுக்குரியதாற்றுகோலும் இடரில்லாது நிற்கின்றன என்பதாம்,

செங்கோனடத்தற்சிறப்பு.

செங்கோ னடத்தற் சிறப்பென்பது:— ஆணைக் கோலை நடத்துதலின் பெருமை. அது செங்கோல் வளத்தோடும் ஒற்றுமையுடைய தாதலின், இங்கே செங்கோல் வண்மைச் சிறப்புச்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

சீராரும்வன்னிமன்னர் செங்கோன்மை செலுத் துதலால், சோராது சுரர்க்கும்பூ சுரர்க்குமிகு சிறப்பு ண்டாம், நீராரும் புவிபின்மநு நெறிதவறு தென்பத ன்றி, யாராலும் பழுதுரைக்க லாமோ சொல்வல்லீரே

(இ-ள்,) சொல் வல்லீர் - புலவீர்காள் - நீர் ஆரும் புவியில் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த உலகத்தில், வன்னி மன்னர் - வன்னிய ரென்னும் அரசர்கள், சீர்ஆரும் செங்கோன்மை செலுத்துதலால் - சிறப்புப் பொருந்திய (தமக்குரிய) செங்கோலை நடத்துகின்றதனல், சுரர்க்கும் சோராது - தேவர்களுக்கும் வலி குறையாது, பூசுரர்க்கும் மிகு சிறப்புஉண்டாம் பிராமணர்களுக்கும் மிக்க சிறப்பு உண்டாகும், (ஆதலால் இவர்களி ராஜ்ஜியத்தில்) மனு நீதிநெறி தவறுது என்பது அன்றி - மனுமுறை வழியினின்றும் கெடாது என்னுஞ் சொல் நிலைத்திருக்குமே யல்லது, யாராலும் பழுது உரைக்கல் ஆமோ - யாவராலே யாகிலும் பழுதாகச் சொல்லலாகுமா - எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் செங்கோல் நடத்தலால் மனுமுறை வழிதவறு திருக்கின்றது என்பதாம்

அறத்தினெறிச்சிறப்பு.

அறத்தினெறிச் சிறப்பென்பது:—தரும வழியின் பெருமை. அது செங்கோல் நடத்தலால் உண்டாதலின், இங்கே செங்கோனடத்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாரேந்து புயவேந்தர் தழலிடைவந்தவதரித் தோர் தனுவான்மிக்க, சீரேந்து மறத்தினெறி திறம்பாது நிற்கின்ற செயலாலன்றோ, காரேந்திச் சொரிமழையுங் கலைமறையும் வாணிபமு மடவார்கற்பும், ஏரேந்து மவர்வாழ்வு மிடரின்றி நிற்பதன்றி யென்கொண்டம்மா. (சுக)

(இ-ள்.) தழல் இடைவந்து அவதரித்தோர் - அக்கினியினிடையே வந்து தோன்றியவர்களாகிய, தனுவால் மிக்க தார் ஏந்து புயவேந்தர் - வில்வலியால் மிகுந்த மாலையைத் தரிக்கின்ற புயத்தினையுடைய அரசர்கள், சீர் ஏந்தும் அறத்தின் நெறி திறம்பாது நிற்கின்ற செயலால் - சிறப்பினையுடைய தருமத்தின் வழிகெடாது நிற்கின்ற செயலினால், -கார் ஏந்தி சொரி மழையும் - மேகத்தினாலே சுமந்து பொழிகின்ற மழையும், கலைமறையும் - (பிராமணர்களது) கலையாகிய வேதமும், வாணிபமும் - (செட்டியர்களது) வியாபாரமும், மடவார் கற்பும் - பெண்களது பதிவிரதா நிலைமையும், ஏர் ஏந்தும் அவர் வாழ்வும் - ஏரை நடத்தி ஜீவிக்கின்றவர்களாகிய (வேளாளர்களது) வாழ்வும், இடர் இன்றி நிற்பது - இடர் இல்லாது நிலை பெறுகின்றது, அன்றி என்கொண்டு - வேறெதைக் கொண்டு? (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது தரும வழியினால் மேகத்தினால் சுமந்து பொழியு மழையும், பிராமணர்களது கலையாகிய வேதமும், செட்டியர்களது வியாபாரமும், பெண்களது பதிவிரதா தருமமும், வேளாளர்களது உழவாகிய வாழ்வும் இடரில்லாது நிலைத்திருக்கின்றன என்பதாம்.

ஆக்கினைச்சக்கரச்சிறப்பு.

ஆக்கினைச் சக்கரச் சிறப்பென்பது:—ஆணையாச் சக்கிரத்தின் பெருமை. அது தருமவழியாற் செல்லுதலின், இங்கே அறத்தினெறிச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

வேறு.

ஊழிக்கிறைதண்கடல்வீழ்ந்கா னும்பற்கிறையந்
தரமானன், கோழிக்கிறைதன்றுதைவளை குறுகினனெஞ்சறநாணி, மேழிக்கிறைமூ விரண்டினென்றுமேவப்பெறுவன்னியர்செலுத்தும், ஆழிக்கிறைநாடொறுமாறு தகிலமுழுதுங் காத்தல்கண்டே. (சஉ)

(இ-ள்.) மேழிக்கு மூவிரண்டில் ஒன்று இறைமேவப் பெறும் வன்னியர் - மேழிக்கு (அதனையுடைய குடிகளாகிய வேளாளர்களிடத்து) ஆறிலொரு கடமையைப் பொருந்தப் பெற்றுக்கொள்ளும் (சக்கிரவர்த்திகளாகிய) வன்னியர்கள், செலுத்தும் ஆழிக்கு - நடத்துகின்ற ஆக்கினைச் சக்கிரத்திற்கு, அதன் கடமை) நாள்தோறும் இறை மாறாது - தினந்தோறும் கொஞ்சமேனுந் தவறாமல், அகிலம் முழுதும் காத்தல் கண்டு - உலக முழுமையையுங் காத்தலைப்பார்த்து (முன்னிற்பதற்கு) நெஞ்சு அறநாணி-மனமானது மிகவும் வெட்கத்தை யடைந்து, ஊழிக்கு இறைதண் கடல் வீழ்ந்தான் - சர்வ சம்மார காலத்துக் கரசனான (வடவாமுகாக்கினி யானவன்) குளிர்ச்சி பொருந்திய கடன்மத்தியிற் சேர்ந்தான், உம்பர்க்கு இறை அந்தரம் ஆனான் - தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் (சுவர்க்கலோகமாகிய அந்தரமாகிவிட்டான், கோழிக்கு இறை தன் தாதைவரைக் குறுகினான் - கோழிக் கொடியோனாகிய (சுப்பிரமணியனும்) தன் தகப்பன் மலையாகிய கைலைமலை (போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது ஆக்கினைச் சக்கிரம் ஊழித்தீயும், இந்திரனும், சுப்பிரமணியனும் நாணும்படி தந்தொழிலை நடத்துகின்றது என்பதாம்.

இதில் "அறநாணி" என்றதனால் நடுவு நிலைமையால் அக்கினியும், வைபவத்தால் இந்திரனும், யுத்தவீரத்தால் சுப்பிரமணியனும் என்க. இச்சக்கிரந்தரித்ததாலேயே இவர்களுக்குச் சக்கிரவர்த்திகள் எனப் பெயர் வந்திருக்கின்றது என்னை? சக்கிரவர்த்திகளாவார் அரிச்சந்திரன், நளன், முசுகுந்தன், புரூரவன், சகரன், கார்த்தவீரியன் என அறுவர். இவர்களைதி. கஉ - தி "அரிச்சந்தி ரனளன் முசுகுந்தன் புரூரவன் - சகரன் கார்த்த வீரிய னென்ன - அறுவகைச்சக்கிர வர்த்திக ளாகும்" என்னும் க0க - வது சூ-க. அன்றியும் ஆதொண்டச் சக்கிரவர்த்தி, இரணியவர்மச் சக்கிரவர்த்தி

பிருதுச் சக்கிரவர்த்தி முதலியோரும் கொள்க. ஆறிலொரு கடமைவேளாளர் தரல்வேண்டு மென்பதை ஷை தி - கஉ-வ -தி வேளாளர் பத்துவகை தொழில் "ஆணைவழி நிற்றல் அழிந்தோரை நிறுத்தல் - கைக்கடனாற்றல் கசிவகத்துண்மை யொக்கல் போற்ற லோவா முயற்சி மன்னிறை தருத லொற்றமை கோடல் - விருந்து புரந்தருத லருந்திய வொழுக்கம்- வேளாண் மாந்தர்க்கோரீரைந்தே" என்னும் கசஅ - வதுசூத்திரத்துள் "மன்னிறைதருதல்" என்றதனு லுணர்க. மன் இறை - அதாவது அரசிறை அது - அரசனுக்குக் கொடுக்குங் கடமை.

தொழிநெறிபிறழாமைச்சிறப்பு.

தொழினெறி பிறழாமைச் சிறப்பென்பது:—தொழில்நெறிகள் தவருமையின் பெருமை. அது ஆணையாச் சக்கிரத்தினு லாதலின், இங்கே ஆக்கினைச் சக்கிரச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கற்பத்தொழியா மறைபயிலுங் கவின்மேவியவந்தணர்தொழிலும், சிற்பத்தொழில்வை சியர்தொழிலுந் தினமுமுயர்முக் குலத்தோரைப், பொற்பத்தொழுஞ்சூத்திரர்தொழிலும் புகலெத்தொழிலு முறைபிறழ்ந்தே, அற்பத்தொழிலா காதரசாள் வதுபண்ணுட்டார் வந்தொழிலே. (௩௪)

(இ-ள்.) பண்ணுடர் தம்தெழில் - தமிழ் நாடரென்னும் (சேர சோழ பாண்டிய) வன்னியர்களது தொழிலானது, கற்பத்து ஒழியாமறைபயிலும் கவின் மேவிய அந்தணர் தொழிலும் - சர்வசம்மார காலத்திலும் அழிவில்லாத வேதங்களைப் பழகும் அழகு பொருந்திய பிராமணர்களது தொழில்களும், சிற்பத்தொழில் - சிற்பியரது தொழில்களும், வைசியர் தொழில்களும் - செட்டியர்களது தொழில்களும், - உயர்முக்குலத்தோரைப் பொற்பத்தொழும் சூத்தி

ரர் தொழிலும்-(தம்மில்) உயர்ந்த (பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியரென்னும்) மூன்று வருணத்தோர்களையும் விலக்ஷணத் தோடும் வணங்காநின்ற சூத்திரராகிய வேளாளர்களது தொழில்களும், புகல் எத்தொழிலும் - இன்னும் சொல்லாநின்ற எவ்வகைப்பட்ட வேறு ஜாதியர்களது தொழில்களும் தினமும் - எந்நாளும், முறைபிறழ்ந்து - (அவரவர்வரன்) முறையினின்றுந்தவறி, அற்பத்தொழில் ஆகாது - அற்பத் தொழிலாகப் போய்விடாது, அரசு ஆள்வது - அரசாளுவதாகும் எ-று, எ-ஆசை.

கருத்து. வன்னியர்களது தொழிலானது பிராமணர்களது தொழில்களும், சிற்பியர்கள் தொழிலும், செட்டியர்கள் தொழில்களும், சூத்திரராகிய வேளாளர்கள் தொழில்களும், இன்னும் மற்றைய யாவருடைய தொழில்களும் கெடாவண்ணம் அரசாள்வது ஆகும் என்பதாம்.

இதில் தொழில்களும் என உரை கொண்டதனால் பிராமணர்கள் தொழில்கள் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஏற்றல், ஈதல் என ஆறு, வைசியர்களது தொழில்கள் ஓதல் வேட்டல் ஈதல். உழுதல், பசுக்காத்தல். வாணிகம் என ஆறு; சூத்திரர் அதாவது வேளாளர்களது தொழில்கள் உழுதல் பசுக்காத்தல், வாணிகம், குயிலுவத்தொழில், நெயல் காருக வினையாக்கல், உயர் மூவருணத்தவர்களுக்கும் ஏவிய தொழில்களைச் செய்தல் என ஆறு; சிற்பத்தொழில் கல், பொன் முதலிய லோகங்கள், செங்கல். மரம், சுதை, தந்தம், வன்னம், கண்டசருக்கரை,மெழுகு எனப்பத்தினுலு மியற்றுவது என பலவற்றையுங் காட்டுமென்க. இவைகளை தி-௭௨-வ-தி. ஓதலோதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்த - லீதலேற்றலென்றிரு மூவகைய - வாதிகாலத் தந்தணாறு தொழில்" என்னும் ௭௨-வது சூத்திரத்தானும். "வணிகராறுதொழிலோதல் வேட்டலீதலுழவு பசுக்காவல் வாணிகம்" என்னும் ௭௪-வது சூத்திரத்தானும், „வேளாளராறு தொழிலுழவு பசு

க்காவ - றெள்ளிதின் வாணிகங் குயிலுவங் காருகவினை - யொள்ளிய விருபிறப்பாளர்க்கேவல் செயல்'' எடு-வது சூத்திரத்தானும், ''கல்லு மூலோகமுஞ் செங்கலு மரமும் - மண்ணுஞ் சுதையுந் தந்தமும் வண்ணமுங் - கண்ட சருக்கரையு மெழுகு மென்றிவை பத்தே சிற்பத்தொழிற் குறுப்பாவன'' என்னும் கடுO-வது சூத்திரத்தானு முணர்க. ''புகலெத் தொழிலு மென்றதனல் மற்றைய அறுபத்து நாலு ஜாதிகளின் தொழில்களையுங் கொள்க.

முத்திரைமோதிரச்சிறப்பு.

முத்திரை மோதிரச் சிறப்பென்பது:—முத்திரை மோதிரத்தின் பெருமை. அது தொழி னெறி பிறழாம லாளுந்தகைமையோடுந் தரித்தலின், இங்கே தொழினெறி பிறழாமைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

எத்திசைமன்னவரரணு முத்திரிக்கு மீதன்றிப்
பத்திமையி லார்க்கந்தப்பரனுலகு முத்திரிக்கும் [ம்
சத்தியம்பொய்யாதுவைகிச்சகம்புரக்கும் வன்னியர்கை
முத்திரையாழிக்குநிகர் மூதக்கீர் மொழியீரே. (சச)

(இ-ள்.) மூதக்கீர் - மேலாம் அறிவினையுடையீர், சத்தியம் பொய்யாது வைகி - சத்தியத்தை யொளிக்காமலிருந்து, சகம் புரக்கும் வன்னியர் - உலகத்தைக்காவல் செய்யும் வன்னியர்களது, கைமுத்திரை ஆழிக்கு - கையில் விளங்குகின்ற முத்திரை மோதிரமானது, எத்திசை மன்னவர் அரணும் உத்திரிக்கும் - எத்திசைகளிலுமுள்ள அரசர்களது நால்வகையரணும் நிலைபெறச் செய்யும், இது அன்றி - இதுவல்லாமலும், (அது) பத்திமை இலார்க்கு - அடங்கி நல்லொழுக்கத்தில் நடவாதவர்களுக்கு, அந்தப்பரன் உலகு முத்திரிக்கும் - அந்தப் பரனுலகு (சித்தியாகாத வண்ணம்

அடைத்து.) முத்திரை செய்யும் (ஆகையால்), நிகர் மொழி யீர் - ஒப்பு சொல்வீர்களாக. எ-று.

ஆழிக்கு வேற்றுமை மயக்கம்.

கருத்து. வன்னியர்களின் முத்திரை மோதிரமானது பலதிக்குகளிலும் உள்ள அரசர்களின் அரண்களை நிலைக்கச் செய்வதோடும், பக்தியில்லாதவர்கள் சுவர்க்கம் அடையாத படி அச்சுவர்க்கக் கதவை யடைத்து முத்திரையிடும் என் பதாம்.

துட்டநிக்கிரகச்சிறப்பு.

துட்ட நிக்கிரச் சிறப்பென்பது :—துஷ்டர்களை யழித் தலின் பெருமை. அது முத்திரை மோதிரந்தரிக்கும் ஆண் டகையார்க்காதலின், இங்கே முத்திரை மோதிரச் சிறப்புக் குப் பின்வைத்து கூறினர்,

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தீட்டார்தமையுஞ் சிவநித்தை செய்வோரையுஞ்
செங்கோன்முறையேர், பூட்டார்தமையும் பொய்யரை
யும் போர்வெங்களத்துப் போந்துபுறம், காட்டார்தமை
யுங் கள்வரையுங் கலிதீர்ந்திடக்காட்டிய வறத்தை,
நாட்டார்தமையு நானிலத்தி னுட்டார்நவில்பண் ணுட்
டாரே. (சரு)

(இ-ள்.) நானிலத்தில் - இவ்வுலகத்தில், நவீல் பண் ணுட்டார் - யாவராலும் சொல்லுகின்றதமிழ் நாடரென்னுஞ் சேர சோழ பாண்டிய வன்னியாள், தீட்டார் தமையும் - ஒழுக்க மில்லாதவர்களையும், சிவ நிந்தை செய்வோர்களையும்- தெய்வ நிந்தை செய்பவர்களையும்,செங்கோன் முறை ஏர்பூட் டார் தமையும் - செங்கோன் முறைப்படி வழக்கம் போல ஏர் பூட்டாத வேளாளர்களையும், பொய்யரையும் - பொய்சொல்

பவர்களையும், வெம்போர்க் களத்து பொருந்து - வெவ்விய யுத்தகளத்துக்கு வந்து, புறங் காட்டார் தமையும்-முதுகு காட்டாத பகைவர்களையும், கள்வரையும்-திருடர்களையும்,கலிதீர்ந்திடக் காட்டிய அறத்தை நாட்டார் தமையும்-(ஏழைகளுக்கு) வறுமைதீர உண்டாக்கிய தருமத்தைக் கெடுத்தவர்களையும் - நாட்டார் - தங்கும்படி இடம் கொடார். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் ஒழுக்கமில்லாதவர்களையும், தெய்வ நிந்தை செய்பவர்களையும், முறைமையாக ஏருழாத வேளாளர்களையும்,பொய்யர்களையும் எதிர்த்தபகைவர்களையும் திருடர்களையும் தருமத்தை கெடுத்தவர் களையும் இவ்வுலகத்தில் வைக்கமாட்டார்கள் என்பதாம்.

வாயில்காத்தற்சிறப்பு.

வாயில் காத்தற் சிறப்பென்பது :—வாயில் காத்தலின் பெருமை. அது துஷ்ட நிக்கிரகஞ் செய்யுந் தரமுடையார்க்கே அமைதலின், இங்கே துஷ்ட நிக்கிரகச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

கோச்சகம்.

கடிந்தாரைக் களைவனியர் காப்பாளர் சமர்க்களத்தில், மடிந்தாலுஞ் சுவர்க்கமுண்டாம் வாயில்காத்தவரடியில், படிந்தாலுமரசுண்டாம் பகர்வதெவன் பாரிடத்தில், விடிந்தால்வேந் தன்வாயின் மேவாதார் யாருளரே.

(இ-ள்.) பாரிடத்தில் - இவ்வுலகத்தில், கடிந்தாரைக் களைகாப்பாளர் வன்னியர் - துஷ்டர்களைச் சம்மரித்து (உலகத்தைக்) காக்கின்றவர்களாகிய வன்னியர்களது, சமர்க்களத்தில் மடிந்தாலும் - யுத்தகளத்தில் எதிர்த்து இறந்தாலும், சுவர்க்கம் உண்டாம் - சுவர்க்க பதவி உண்டாகும், (அன்றி) வாயில் காத்து அவர் அடியிற் படிந்தாலும் - (அரண்மனை) வாயிலைக்காத்து அவர்களது பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துக்

கொண்டிருந்தாலும் - அரசு உண்டாம் - அரசாட்சி கிடைக்கும் (ஆகையால்) பகர்வது எவன்-(இவர்களைப்பற்றி வேறே பன்னிப்பன்னி) சொல்வது என்ன இருக்கிறது, விடிந்தால் வேந்தன்வாயில் மோவாதார் யார் உளர்-சூரிய உதயமானால் அரசன் அறண்மனைவாயிலிற் சேராதவர்கள் யாவரிருக்கிறார்கள் (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. உலகத்திலியாவர்களும்வன்னியர்களது வாயிற்படி காத்துக்கொண்டிருந்து உயிர்பிழைக்கின்றவர்களாகிறார்களென்பதாம்.

தோழுதன்முதலியசிறப்பு.

தொழுதன் முதலிய சிறப்பென்பது :—தொழுஞ்செயலோர் முதலாயினோர் சூழ்ந்திருத்தலின் பெருமை. அது பதினெண் பகுதியோராய்ப் பக்கத்திலிருந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டியவர்களைச் சொல்லுதலின், இங்கே வாயில் காத்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அணங்காற்றருவில் லேந்திமுறையரசாள்வன்னிய
ச்சயதரரை, வணங்கார்யார்க்கை கூப்பார்யார் வாரிசூழு
ம் வையமிசை, இணங்கார் யார்நின் றேத்தார்யா ரேவற்
பணிசெய் யார்யார்நன், மணஞ்சார்முற்றங்காத்திருந்து
வாழ்நாண்மகிழார் யார்யாரே. (எஎ)

(இ-ள்.) வாரி சூழும் வையம்மிசை - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில், அணங்கு ஆற்று அருவில் ஏந்தி - (பகைவர்கள், துஷ்டர்களுக்கு) அச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற அருமையாகிய வில்லைத் தங்கள் கையினிடத்தாங்கி, முறை அரசு ஆள்வனியச்சயதரரை - பரம்பரையாக அரசை நடத்திவருகின்ற வன்னிய வீரர்களை வணங்கார் யார் - வணங்காதவர் எவர்கள்கைகூப்பார் யார்-கும்பிடாதவர்கள் எவர்கள்இணங்

கார் யார் - சிநேகத்தைத் விரும்பி யிணக்கஞ் செய்யாதவர்கள் எவர்கள்? நின்று எத்தார்யார் - சந்நிதியில் நின்றுக்கொண்டு துதிக்காதவர்கள் எவர்கள், ஏவல் பணிசெய்யார் யார்- ஏவிய பணிவிடைகளைச் செய்யாதவர்கள் எவர்கள்? நல்மணம் சார்முற்றம் காத்து இருந்து நல்ல மங்கலத்தைச் செய்கின்ற அரண்மனை வாயிலில் காத்திருந்து, வாழ் நாண் மகிழார் யார் யார் - தங்களுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளாதவர்கள் எவர்கள் எவர்கள்? எ-று.

கருத்து. இவ்வுலகத்தில் வன்னியர்களை வணங்காதவர்களும், கும்பிடாதவர்களும், சிநேகத்தை விரும்பி இணக்கஞ் செய்யாதவர்களும், துதிக்காதவர்களும், பணிந்து ஏவல் செய்யாதவர்களும், வாயில் காத்திருந்து உயிர் பிழைக்காதவர்களும், இல்லை என்பதாம்.

இதில் தொழுதன் முதலியசிறப்பென்றதனால்அரசர் மூவகையிற்பதினெண்குழூஉ அடங்கிய தென்க.அதாவது மந்திரியர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், சாரணர் என ஐந்தும்? மந்திரியர். கருமாதிகாரர், சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாக்கள் படைத்தலைவர், இவுளிமறவர்,யானைவீரர், எனத்துணைவர்கள் எட்டும்; நட்பாளர், அந்தணாளர், மடைத்தொழிலர், மருத்துவக்கலைஞர், நிமித்திகப்புலர் என ஐந்தும் ஆகபதினெட்டென்க. இவர்களை தி - கஉ - வ - தி "அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதியர் - தவாற்றொழிற் றூதர் சாரணரென்றிவை அரசர்க்காகு மைம்பெருங் குழூவும் - காரணத்திளைஞருங் கமவிதிகாரருங் - கனகசுற்றமுங் கடைகாப்பாளரும்-நகரமாக்களு நனிபடைத் தலைவரு - மிவுளிமறவரும் யானைவீரரும் மடைத்தொழிலாளரும் மருத்துவக்கிளைஞரு - மாசர்க்கெண் பெயராகு மென்ப - வடுதநட்பாளரும் மடைத்தொழிலாளரும் - மருத்துவக்கிளைஞரும் நிமித்தகாரரும - நீணில வேந்தர்க் குரைத்த வைம்பெய - ருறுதிச்சுற்றமு முரைத்த முப்பாலு - முயர்குடை வேந்தர்க்குப் பகுத்த ப்தினெண்கிளைப்

பாலோரே" என்னும் கருசு - வது சூ - க. இதனால் வணங்குவோர்களையும், கைகூப்புவோரையும், ஏவல் கேட்போரையும், துதிப்போரையும் வாயில் காப்போரையும், அவரவர்கள் தகைமைக்குத் தக்கதாக வமைத்துக் கொள்க. தனித்தனி ஒவ்வொரு சிறப்புங்கூறினென்னையோ வெனின்! இப பிரபந்தம் எழுபதென்னும் வரையிகந்து படுமென்னுங் கருத்தால்சுருங்கச் சொல்லலென்னும் அழகுபற்றிஇங்ஙனம் கூறினாரென்க.

செல்வாக்கின் சிறப்பு.

செல்வாக்கின் சிறப்பென்பது:—செல்வாக்கின் பெருமை. அதுதொழுதன் முதலிய அங்கமுடைமையால் பயன்படுதலின் இங்கே தொழுதன் முதலிய சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

பாவசையு நாவலர்பால் பத்திமிக வைத்துதவும்,
பூவசையு மணிமார்பர் புகழினுக்கோர் நிகரின்றான்,
மாவசையாப் பெருஞ்செல்வர் மாதிரங்காக்கும் வனியர், நாவசைய நிரந்தரமும் நாடசையா திருந்திடுமோ.

(இ-ள்.) பா அசையும் பாவலர் பால்மிகப் பத்திவைத்து உதவும் - பாட்டுகளைச் சொல்லும் (நாவினையுடைய) வித்வான்களிடத்து மிக்க அன்புவைத்து உதவுகின்ற, பூ அசையும் மணிமார்பர் - மாலைபுரளும் அழகிய மார்பினைக் கொண்டவர்களும், மா அசையாப்பெருஞ் செல்வர் - இலக்ஷுமி நீங்காத ஸர்வ ஐசுவரியங்களையு முடையவர்களும், மாதிரம் காக்கும் வனியர் - உலகத்தைக்காவல் செய்கின்றவர்களுமாகிய வன்னியர்களது, புகழினுக்கு ஓர் நிகர் இன்று - கீர்த்திக்கு வொருஒப்புங் கிடையாது ;(ஆகையா லிவர்களது) நா அசைய - நாவானது அசைய, நிரந்தரமும் நாடு அசையா

திருந்திடுமோ - எப்பொழுதாகிலும் நாடசையா திருக்குமா? (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் நாவசைய நாடசையும் என்பதாம்.

இதில் பத்திவைத்தற்கு ஆதாரமாகிய இடம் இதயமாதலின் "பூவசையு மணிமார்பர்" என்றார் என்க.

புகழ்ச்சிறப்பு.

புகழ்ச்சிறப்பென்பது:—கீர்த்தியின் பெருமை அது செல்வாக்கினுதலின், இங்கே செல்வாக்கின் சிறப்புக்குப்பின் வைத்து இரண்டு கவிகளாற்கூறினார்.

ஆந்துணையாம் வன்னியர்போ லார்துணைப்பட்
டாதரிப்பார், போந்தரிகள் வணங்குமிவர் புகழ்சிறி
தோயாம்புகழ்தற், கேந்துகர மிரண்டினும் பொன்னி
லக்கமறச்சொரியினுமிவ், வேந்தர்புகழ்க்கிணைநாவால்
வேறுபுகழ் கூறேமால். (சக)

(இ-ள்.) ஆம் துணை ஆம் - தகுதியினையுடைய வற்றிற்குத் துணையாகின்ற, வன்னியர்போல் - வன்னியரைப்போல, துணைப்பட்டு ஆதரிப்பார் ஆர் - துணைப்பட்டு ஆதரிப்பவர்கள் யாவர்? (ஒருவருமில்லை யென்றபடி) யாம்புகழ்தற்கு-எம்மாலே புகழ்ந்து சொல்வதற்கு, அரிகள் போந்து வணங்கும் இவர்கள் புகழ்சிறிதோ-பகைவர் வந்து வணங்கும் இவ்வன்னியர்களது புகழ் கொஞ்சமாகவா இருக்கிறது? (ஆகையால்) ஏந்து கரம் இரண்டினும் பொன் இலக்கம் அறச் சொரியினும் ஏந்தா நின்ற எமது கையிரண்டினும் (வழக்கமாகக் கவிக்கு ஆயிரம் பொன்னென்றும் முறையை நீக்கி) பொன்னைக் கணக்கில்லாது (மழைபோலும்) பெழிந்தாலும், இவ்வேந்தர் புகழ்க்கு இணை நாவால் வேறு புகழ் கூறேம் - இவ்வரசர்கள் புகழுக்கு இணையாக எந்நாவினல் வேறு ஒருவர் புகழையும் சொல்லமாட்டேம். எ-று.

ஆல் - அசை.

கருத்து: வன்னியர்களைப்போலும் துணைப்பட்டு ஆதரிப்பவர் உலகத்தில் ஒருவருமில்லை யாதலால் எமது கைகளில் கவியொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன்னென்னும் வரையின்றிப் பொழிந்தாலும் இவ்வரசர்கள் புகழுக்கிணையாக வேறு ஒருவர் புகழையுங் கூறமாட்டேம் என்பதாம்.

இதில் "இனி இதுபோலும் வேறே ஒருவரையும் பாடமாட்டேனென்று சபதமும் செய்தாராயிற்று. ஆயிரம்பொன்னென்னும் வரையறையை இவரது சரித்திரங்களினும் வாழ்த்தின் முதற்கவியினுங் காண்க.

இதுவும் அது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வளமருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகுபல் லவராயன் மரபிற்றோன்றிக், களமருவு கறையுடைய கண்ணுதல்கச் சியின்வாழே கம்பரேசற், குளமருவு மன்பினரா யொளிர்மகுட மணிப்பொற்றே ருதவிமேனாள், தளமருவு தாமரைபோன் முகவணியர் படைத்தபுகழ் சாற்றற் பாற்றே. (௫௦)

(இ-ள்.) மேனாள் - ஆதியில், தளம் மருவு தாமரை போல் முகம் வணியர் - இதழ் பொருந்தியதாமரை மலர் போலுங் குளிர்ந்த முகத்தினையுடைய வன்னியர்கள், வளம் மருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகு பல்லவராயன் மரபில் தோன்றி - வளப்பத்தைக்கொண்ட திருமங்கை யாழ்வாரால்சொல்லுந் தகுதியினையுடைய பல்லவராஜன்வமிசத்தில் உதித்து, களம் மருவு கறைஉடையகண்ணுதல் கச்சியின்வாழ் ஏகம்பரேசற்கு - கண்டத்தினிடத்து பொருந்திய விஷக்களங்கத்தினையும் நெற்றிக்கண்ணினையு முடைய கச்சியின் வாழ்வாகிய ஏகாம்பர நாதற்கு, ஒளிர் மகுடம் - விளங்காநின்ற இரத்தின கிரீடமும், மணிப்பொற் றேர் - அழகிய

இரத்தின இரதமும், உதவி - கொடுத்து, படைத்த புகழ் அடைந்த புகழை, சாற்றல் பாற்றோ - சொல்லும் பகுதியினை யுடையதா? (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து, ஆதியில் இவ்வன்னியர்கள் திருமங்கையாழ்வாரால் சொல்லிய பல்லவராஜன் வம்மிசத்தில் தோன்றினவர்களாகி, ஏகாம்பரநாதற்கு கிரீடம்தேர் முதலியவைகள் கொடுத்து புகழ் பெற்றதை இவ்வளவென அளவிடக்கூடாது என்பதாம்.

இதனால், இவ்வன்னியர்கள் விஷ்ணுவாலய சிவாலய தருமங்கள் ரொம்பவும் பிரபலமாக நடத்துகின்றவர்களெனக் குறிப்பிட்டார்.

இதில் "வளமருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகு பல்லவராயன் மருபு" என்றதற்கு திராவிடவேதமாகிய நாலாயிரப் பிரபந்தம் திருமங்கையாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளியஷட் பிரபந்தத்துள் பெரிய திருமொழி பரமேசுவர விண்ணகரம் பரமபாத விஷயம் பல்லவனும் சோழனுமென்பார் அநுகூல விர்த்திகளைப் பண்ணும் பரமேசுவர விண்ணகரத்தை யனுபவித்துப் பேசும் பாசுரங்கள்.

"சொல்லுவன் சொற்பொருடானவையாய்ச் சுவையூறொலி நாற்றமுந் தோற்றமுமாய், நல்லரனாரணன் நான்முகனுக் கிடந்தான் றடஞ் சூழ்ந்தழகாயகச்சி, பல்லவன் வில்லவனென்றுலகிற் பலராய பலவேந்தர் வணங்கு கழற், பல்லவன் மல்லையர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமிதுவே"

இது - க - வது பாசுரம்;

திண்படைக் கோளரியினுருவாய்த் திறலோனகலஞ் செருவின் முன்னாட்,புண்படப் போழ்ந்த பிரானதிடம்பொரு மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி,வெண்குடை நீழற் செங்கோனடப்ப விடைவேல் கொடி வேற்படை முன்னுயர்த்தப், பண்புடைப் பல்லவர் கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமிதுவே"

இது - ௬-வது பாசுரம் மற்றைய பாசுரங்களை அந்நூலைக் கொண்டு அறிந்து கொள்க. "ஒளிர் மகுட மணிப்பொற் றேருதவி" என்றதற்கு, ஏகாம்பரச் சம்பன் அல்லது ஏகாம்பரச்செம்பியன் என்னும் பல்லவமகாராஜன் முன்னிலையில் இரட்டைப் புலவர்கள் அரங்கேற்றிய ஏகாம்பரநாதர் உலா "சம்புகுலத் தொருவன் சாற்றுகைக்கா மென்றளித்த - செம்பொன் மணிமகுடம் சேர்வித்து" என்னும் ௬௧-வது கலிவெண்பாவானும், "வடித்த சுடர்வேற்சம்பன் வாழ்மல்லிநாதன் - கொடுத்த திருத்தேர்மேற்கொண்டு" என்னும் ௧௦௨-வது கலிவெண்பாவானும் உணர்க. * சம்புகுலத்தவன் சம்பன் அது சம்பியனெனினும் செம்பியனெனினும் இழுக்கா; என்னை? ஜபம் செபம், ஜயம் செயம் கந்தகம் கெந்தகம் என மரீஇ வழங்குவனபோல்; ஜம்புகுலத்தவன் சம்பன் என்னும் மொழியானது இயதோன்றி, செம்பியன் என மருஉ மொழியாயதென் உணர்க. ஏகாம்பரநாத ருலாவை ஏகாம்பரச் செம்பியன் காலத்தில் இரட்டைப் புலவர்கள் அவன் முன்னிலையில் அரங்கேற்றியதென்பதைத் தொண்டமண்டல சதகம்.

"மேதைப்புலவரெண் ணேகாம்பர சம்பு மெச்சநெடுங்
காதைப் புலவ ரிரட்டையர் பாடுங்கலம் பகமு
மோதற் கரியநல் லேகம்ப வாண ருலாவு மந்த
மாதைப்பனுவலும் பாராட் டிடுந்தொண்ட மண்டலமே"

என்னும் ௮௬-வது கவியாலுணர்க.

மாசகற்றற் சிறப்பு.

மாசகற்றற் சிறப்பென்பது:—குற்றம் நீக்குதலின் பெருமை. அது புகழ்தங்குதற்கு இடமாதலின், இங்கே புகழ்ச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

---

* சுவாயம்பு குலத்தவன் சயபனசெம்பியன் என மரீஇய வென்பாரும் உளர். அப்படியமையினும் அமைக்க.

வேறு.

மின்னுமிரவி தனிற்றோன்றும் வேந்தர் குலத்தில் வருமாசும், மன்னு மதியந்தனிற்றோன்று மன்னர் குலத்தில் வருமாசுந், துன்னுந்திரைத்தண் கடலுலகிற் றொலைக்குந்தூய்தாங் கனற்றோன்றும், பன்னுபுகழ்கொளரசர்களே பார்க்கின் மாசு தீர்ந்தாரே. (ரு0)

(இ-ள்.) துன்னும் திரைத் தண் கடலுலகில் - நெருங்கிய அலைகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில், மின்னும் இரவி தனில் தோன்று வேந்தர் குலத்தில் வருமாசும் - பிரகாசிக்கின்ற சூரியனிடத்துத் தோன்றிய அரசர் குலத்தில் உண்டாகுங் குற்றத்தையும், மன்னு மதியம் தனில் தோன்றும் மன்னர் குலத்தில் வரு மாசும் - நிலைபெற்ற சந்திரனிடத்துத் தோன்றிய அரசர் குலத்தில் உண்டாகுங் குற்றத்தையும், தொலைக்கும் - நீக்காநின்ற, தூய்து ஆம் கனல் தோன்று - பரிசுத்தமாகிய அக்கினியிடத்துத் தோன்றியதாகப், பன்னும் புகழ்கொள் அரசர்களே - சொல்லுகின்ற புகழினைக் கொண்ட அரசர்களே, பார்க்கின் மாசுதீர்ந்தார் - ஆராயும் பொழுது குற்றந்தீர்ந்தவர்களாகிறார்கள். எ-று.

கருத்து. சூரியகுலத் தவர்களினும், சந்திரகுலத்தவர்களினும், அக்கினிகுலத் தவர்களே பரிசுத்த முடையவர்கள் என்பதாம்.

இதில் வன்னியரென எடுத்துக் கொண்டதற்கு விசேடம் சென்னார் என்க.

பெருந்தன்மையின் சிறப்பு.

பெருந்தன்மையின் சிறப்பென்பது :— பெருந்தன்மையின் பெருமை. இது குற்றத்தை நீக்குதலா லாதலின்; இங்கே மாசகற்றற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து இரண்டு கவிகளால் கூறினர்.

கலைபான் மிக்கோ ருலகளிக்குங் கருத்தான் மிக்கோர் கனகமணி, மலைபான் மிக்கோர் நிலவுகுடை வளத்தான் மிக்கோருடை மாறு, நிலைபான் மிக்கோ ரினிதோங்கு நெறியான் மிக்கோ ரிகல்வெல்லுஞ், சிலையான் மிக்கோர் வன்னிமன்னர்க் கெவர்தான் மிக்கோர் தெளிதரினே. (ருஉ)

(இ-ள்.) தெளிதரின்-ஆராயுங்கால், கலைபால் மிக்கோர்-பதினெண் வித்தைகளாற் சிறந்தவர்களும், உலகு அளிக்கும் கருத்தால் மிக்கோர் - உலகத்தைக் காக்குங் கருத்தினாற் சிறந்தவர்களும், கனகமணி மலையால் மிக்கோர் - அழகிய பொன் மலையினாற் சிறந்தவர்களும், நிலவு குடைவளத்தால் மிக்கோர் -விளங்குகின்ற குடைவளத்தினால் சிறந்தவர்களும், இனிது ஓங்கு நெறியால் மிக்கோர்- இனிதாக உயரும் ஒழுக்கத்தினாற் சிறந்தவர்களும், இகல் வெல்லும் சிலையால் மிக்கோர் - பகையை வெல்லும் வில்லினால் சிறந்தவர்களும், (உடையவர்களாதலின்) வன்னிமன்னர்க்கு - இவ்வன்னியரென்னும் அரசர்களுக்கு, எவர் தான் மிக்கோர் - யாவர் தான் சிறந்தவர்கள் (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் முறைபோலும் ஒவ்வொரு விஷயங்களினும் மேலானவர்கள் என்பதாம்.

இதில் பதினெண் வித்தைகளாவன:—வேதம் நான்கு, அங்கம் ஆறு, மீமாம்சை, நியாய நூல், புராணதிகள், தரும சாத்திரங்கள் ஆகபதினான்கும்; ஆயுர்வேத மென்கிற வயித்திய சாஸ்திரம், தனுர் வேதம் என்கிற ஆயுதசாஸ்திரம், காந்தர்வ வேதம் என்கிற சங்கீத சாஸ்திரம், அர்த்த சாஸ்திரம் என்கிற இராஜ நீதி சாஸ்திரம் ஆக நான்கும்; சேர்ந்து பதினெட்டென்க. "கலையான் மிக்கோர்" என்றதற்கு கலைக்கியானங்கள் அறுபத்து நான்கிலுஞ் சிறந்தவர்களும் எனவும் "கனகமணி மலையான் மிக்கோர்" என்றதற்கு சுவர்ணம்,

இரத்தினம், மலை முதலிய வளங்களில் சிறந்தவர்களும் எனவும் பொருள் கொள்வாரும் உளர். அப்படி கொள்ளினுங் கொள்க. கலைக்கியானங்கள் அறுநான்கும் இவர்களுக்கு உண்டென்பதை திருவிளையாடல் மாறியாடின படலத்தில் காண்க. பதினெண் வித்தைகளை விஷ்ணு புராணத்துட் காண்க.

இதுவும்அது.

ஆக்கமுன்னிடி லுயரறத்தை யாக்குவர்
போக்க முன்னிடிற் பொருந்தாரைப் போக்குவர்
காக்கமுன்னிடிற் கடனிலத்தைக்காப்பர்நல்
லூக்கமுன்னிடு குணத்தோர் பண்ணுடரே. (௫௩)

(இ-ள்). பண்ணுடர் - தமிழுடரென்னுஞ் சேர சோழ பாண்டியராகிய வன்னியர்கள், ஆக்க முன்னிடின் - ஆக்க வேணுமென நினைத்தால், உயர் அறத்தை ஆக்குவர் - உயர்வாகிய தருமத்தை உண்டாக்குகிறார்கள், போக்க முன்னிடில் - அழிக்க வேணுமென நினைத்தால், பொருந்தாரைப் போக்குவர்-பகைவர்களை அழிக்கிறார்கள், காக்க முன்னிடில் இரக்ஷகஞ் செய்ய வேணுமென நினைத்தால், கடல் நிலத்தைக் காப்பர் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை இரக்ஷிக்கிறார்கள், (ஆகையால் எந்த விஷயத்திலும்) ஊக்கம் முன்னிடு குணத்தோர் - மன வெழுச்சியை முன்னிட்ட குணத்தினையுடையவர்களாகிறார்கள். எ-று.

முன்னல் இடின் என்றது முன்னிடின் எனவாயது; நினைத்தல்தரின் எனப்பொருள்.

கருத்து. வன்னியர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் மனவெழுச்சியை முன்னிட்ட குணத்தினையுடையவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள் என்பதாம்.

இதயவண்மைச் சிறப்பு.

இதய வண்மைச் சிறப்பென்பது:—இதய வளத்தின் பெருமை, அது பெருந்தன்மைக்கு அவசியம் வேண்டும் ஆதலின், இங்கே பெருந்தன்மையின் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சமயவளமுஞ் சிவனுமைமா றலத்தின் வளமுங்
குலவளமு,மமையு நிலத்தின் வளமு முழு வாளர் வளநல்
லறவள முந், தமையொப் பிலர்கற் புறுவளமுஞ் சகல
வளமுந்தமிழ்வேந்த, ரிமையப்பொருப்பர் பண்ணுடை
ரிதயவளத்தின் றிறத்தானே (நிச)

(இ-ள்). தமிழ் வேந்தர் இமயப் பொருப்பர் பண்ணுடர் - தமிழ் அரசர்களும் இமய மலையையுடையவர்களும் ஷெடி தமிழ்நாடர்களுமாகிய சேர சோழ பாண்டிய வன்னியர்களினது, இதயவளத்தின் திறத்தால் - இதய வண்மையின் திறத்தினால், சமயவளமும் (தாங்கள் வணங்குகின்ற) சமயங்களின் வளங்களும், சிவன் உமைமால் தலத்தின் வளமும் - சிவன் பார்வதியாகிய காமாக்ஷி விஷ்ணு இவர்கள் வசிக்கின்ற ஸ்தலமாகிய தங்களுக்குரிய காஞ்சீ நகரத்தினது வளமையுங், குலவளமும் - இவர்களது குலத்தின் வளமையும், அமையும் நிலத்தின் வளமும் - பொருந்திய இவர்கள் அரசுக்குரிய நாட்டினது நிலவளமையும், உழவாளர் வளம்- (அந்த நிலத்தைப் பயிரிடப்பட்ட குடிகளாகிய) வேளாளர்களுடைய வளமையும், நல் அற வளமும் - நல்ல தருமத்தின் வளமையும், தமை ஒப்பிலர் கற்பு உறு வளமும் தங்களுக்கொப்பில்லாத கற்புடைய ஸ்திரீகளின் வளமையும், சகல வளமும்-(இவைமுதலாகிய)சகல வளமைகளையும் (உடையது வாயிருக்கின்றது) இவ்விராஜ்யம் எ-று.

கருத்து:—வன்னியர்களது இதயவண்மையால் சகல வளப்பங்களும் நிறைந்திருக்கின்றது என்பதாம்.

இதில், செல்வம், விளைவு, பல்வளம், செங்கோன்மை, கொல்குறும்பின்மை, பிணியின்மை என நன்னாட்டமைதி ஆறையுங்காண்க. இவைகளை திவாகரம் தி-கஉ-தி. "செல்வம் விளைவு பல்வளஞ் செங்கோன்மை - கொல்குறும் பின்மை கொடும்பிணியின்மை இவ்வயினாறு நன்னாட்ட மைதி" என்னும் அசு-வது சூத்திரத்தானும் காண்க. அன்றியும் அரசியல் ஆறனுள் குடியும் கூழும் அடங்கிய தென்க "தமிழ் வேந்தர்" என்றதனால் தமிழைச் சங்கமுதலிய வைத்து தமிழ் நாட்டின் பரிபாலிக்கின்றவர்கள் என்க. நாடு என்னை! தமிழ் 'வடவேங்கடந் தென்குமரியா யிடை தமிழ்க் கூறும் நல்லுலகம்" எனினும்,

"சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகங், கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங், கங்க மகதங் கடாரங் கௌடங் கடுங்குசலந், தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதினேழ்புவி தாமிவையே"

என்னும்பதினேழ் நிலத்தால் சூழப்பெற்றதெனினும்,

"தென்பாண்டி குட்டங்குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றியருவவதன் வடக்கு—நன்றாய்
சீதமலாடு புன்னாடு செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிரு நாட்டெண்."

எனக்கொடுந்தமிழ் நாடுகள் பன்னிரண்டுடன் செந்தமிழ் நாடு ஒன்றையுஞ் சேர்க்கப் பதின்மூன்று நாட்டின் பகுதியினையுடைய தெனினும் ஆமென்க. அது "பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே, யங்கதமுதுச்சொலோடவ்வேழ் நிலத்தும், வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின், நாற்பெயரெல்லை யகத்தவர் வழங்கும், பாட்டின் வழிய தென் மனார் புலவர்."

என்றார் ஆதலின் சேரசோழ பாண்டியராகிய மூவேந்தருள்ளும் அடங்குமென்க. இம்மூவேந்தரும் வன்னியரென்

பார். "தமிழ் வேந்த ரிமயப்பொருப்பர் பண்ணுடர்" என்றாரென்க.

இதனாலேயே "கம்பசூத்திரம் கம்பசூத்திரமென" வழங்கும் வழக்கம்போல் தமிழும் தனது பெயரை வேந்தர்களுக்குக் கொடுத்துத் தமிழ்வேந்தரென்றாக்கி, வேந்தர்களுடைய பட்டப்பெயர் பலவினுளொரு பெயரைத் தான்வகித்துப் "பள்ளித்தமிழ்" என பண்டிதாள் பாமராள் யாவரும் அவரவர்கள் தகைமைக்குத் தக்கதாக வழங்க உலகத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றதென்க.

இவ்வேந்தர்களின் பட்டப்பெயர்க ளாவன; சேரனார், சோழனார், பாண்டியனார், உடையார், நயனார், * கண்டர், பள்ளிகள், சாமந்தர், பல்லவர், அஞ்சாதசிங்கம், கங்கணவுடையார், மழுவர், பொறையர், அரசுபள்ளி, இராயர், படையாக்ஷியர், நாயகர், கிடாரங்காத்தவர், நீலங்கிரியார், வாளண்டையார், வீரமிண்டர், வல்லமையுடையார், இராஜாளி, சமுக்ஷியர், தந்திரியார், இரட்டிகள், துரைகள், பண்டாரத்தார், பூபதிகள், பரமேசுவரனார், காளிங்கராயர், சம்புராயர், முதலியவைகள் என்க. இவைபோலும் இன்னும் அநந்த பட்டப் பெயர்களை அநுபோகத்திற் கண்டுணர்க.

இராஜசமுகச் சிறப்பு.

இராஜசமுகச் சிறப்பென்பது:—இராஜசமுகத்தின் பெருமை. அது இதயவளத்தி னுளாதலின், இங்கே இதயவண்மைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

வானோர் விபர்க்குஞ் சமுகஞ்சமுது மறையோர் வாழ்த்துஞ் சமுகமலர்த், தேனார் திருக்குஞ் சமுகமன்னர் திறைக ளளக்குஞ் சமுகம்விழி, மானார் நடிக்குஞ்சமுக

* இந்த கண்டர் என்னும்பதமே கவுண்டர் என நிற்கின்றது.

மதி வல்லோர் துதிக்குஞ் சமூகமொன்னா, ராறு திறை
ஞ்சுஞ் சமூகம்வன்னி யரசர்சமூக மதுதானே. (நரு)

(இ-ள்) வானோர் வியக்கும் சமூகம் - தேவர்கள் சந்தோஷிக்கின்ற சமூகமும், முது மறையோர் வாழ்த்தும் சமூகம் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்கள் ஆசீர்வாதஞ் சொல்லுகின்ற சமூகமும், மலர்த் தேன் ஆர்ந்திருக்கும் சமூகம் - இலக்ஷுமி நாளு நிறைந்திருக்கின்ற சமூகமும், மன்னர் திறைகள் அளக்கும் சமூகம் - அரசர்கள் கப்பம் என்னும் அரசிறைகளை அளக்கின்ற சமூகமும், விழிமானார் நடிக்கும் சமூகம் - மான்போன்ற விழிகளையுடைய பெண்கள் நடனஞ் செய்கின்ற சமூகமும், மதிவல்லோர் துதிக்கும் சமூகம் - அறிவில் வல்லவர்கள் துதிக்கின்ற சமூகமும், ஒன்னார் ஆறுது இறைஞ்சும் சமூகம் - பகைவர்கள் தமது உயிர் கெடாது நிலை பெறும்படி வணங்குகின்ற சமூகமும், (ஆகின்ற தெதுவோ) அது தான் வன்னி அரசர் சமூகம் - அது தான் வன்னியரென்னும் அரசர்கள் சமூகமாகும். எ-று.

கருத்து. தேவர்கள் வியக்கின்றதும், பிராமணர்கள் வாழ்த்துகின்றதும், இலக்ஷுமி நிறைந்திருக்கின்றதும், அரசர்கள் கப்பங்கள் செலுத்துகின்றதும், பெண்கள் நடிக்கின்றதும், புலவர்கள் துதிக்கின்றதும் பகைவர்கள் வணங்குகின்றதும், ஆகிய சமூகம் எதுவோ அதுதான் வன்னியரென்னும் அரசர்கள் சமூகம் என்பதாம்.

பதியிருத்தற் சிறப்பு.

பதியிருத்தற் சிறப்பென்பது:-நகரிற்றங்குதலின் பெருமை. அது சமூகம் கொடுத்தற்குச் சிறத்தலின், இங்கே இராஜ சமூகச்சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

பண்ணூடர் தமதுபெரும் பதியிருப்ப தாலிமையோர்க்
கெண்ணார்ந்தசிறப்பிருக்கு மிம்பர்மனு முறையிருக்குங்

கண்ணுமுத் தமிழிருக்குங் கற்றோர்க்குப் புகழிருக்கும்
விண்ணூர்ந்த மழையிருக்கு மிடியிருக்க மாட்டாவே. ()

(இ-ள்.) பண்ணுடர் - தமிழுடரென்னுஞ் சேர சோழ பாண்டிய வன்னியர்கள், தமது பெரும்பதி இருப்பதால் - தமது பெரிய பதியிருக்குந் தன்மையினால், இமையோர்க்கு எண் ஆர்ந்த சிறப்பு இருக்கும் - தேவவுலகத்தவர்களுக்கு எண்ணிறைந்த சிறப்புகளிருக்கும், இம்பர் மனுமிறை இருக்கும் - பூவுலகத்தவர்களுக்கும் மனுதரும சாஸ்திர முறைமையிருக்கும், முத்தமிழ் கண்ணு இருக்கும் - இயல் இசை நாடகம் என்னும் மூன்று தமிழும் பெருமையாக விருக்கும், கற்றோர்க்குப் புகழ் இருக்கும் - (அம்முத்தமிழையும் படித்த) வித்வான்களுக்கும் கீர்த்தி இருக்கும், விண் ஆர்ந்த மழை இருக்கும் - ஆகாயத்தில் பரவி உலகு செழிக்கும்படி சொரிகின்ற மழைத்துளிகளும் இருக்கும், (ஆனால்) மிடி இருக்க மாட்டா - தரித்திரமென்பது மாத்திரம இருக்க மாட்டாது. எ-று. எ. அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் பதியிருத்தலால் தரித்திரமென்பது மாத்திரம் இருக்கமாட்டாது என்பதாம்.

மன்னர் சூழ்தற் சிறப்பு.

மன்னர் சூழ்தற் சிறப்பென்பது:—அரசர்கள் சூழ்ந்து கொள்ளுதலின் பெருமை. அது பதியிருத்தலினு லாதலின், இங்கே பதியிருத்தற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

பொன்னணையு மரதனம்போற் புகழணையும் பெருநிதிபோன், மன்னணையு நெடும்படைபோன் மலரணையு மளியினம்போற், றன்னிகரா ரெனத்தழலிற் சகலகலையுடனுதித்த, மன்னரையே மன்னரெலா மதித்தணைந்து வாழ்வாரே. (௫௭)

(இ-ள்.) பொன் அணையும் அரதனம்போல் - பொன்னைச் சேர்ந்திருக்கின்ற இரத்தினம்போலவும், புகழ் அணையும் பெருநிதிபோல் - புகழைச்சேர்ந் திருக்கின்ற பெரிய திரவியத்தைப்போலவும், மன் அணையும் நெடும்படைபோல் - அர

சனைச் சேர்ந்திருக்கின்ற நீண்ட படைகளைப்போலவும், மலர் அணையும் அளி இனம்போல் - மலரைச் சேர்ந்திருக்கின்ற வண்டுக் கூட்டங்களைப் போலவும், தன் நிகர் ஆர் என - தனக்கு ஒப்பு ஆர் ஒருவருமில்லையென்று சொல்லும்படி, தழலில் சகல கலையுடன் உதித்த மன்னரையே - அக்கினியினின்றும் சர்வ கலைகளோடும் பிறந்த அரசர்களையே, மன்னரெல்லாம் மதித்து அணைந்து வாழ்வார் - அரசர்கள் எல்லாம் மதித்துச் சேர்ந்திருந்து வாழ்கின்றார்கள் எ-று.

கருத்து. வன்னியர் என்னும் அரசர்கள் அவ்வரசர்களுக்குள்ளாகவே ஒருவரை யொருவர் மதித்துச் சேர்ந்திருந்து வாழ்கின்றார்கள் என்பதாம்.

மொழிதவறாமைச் சிறப்பு

மொழிதவறாமைச் சிறப்பென்பது :— சொற்றவறாமையின் பெருமை. அது மன்னர்சூழ்தற்குக் கருவியாதலின், இங்கே மன்னர்சூழ்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்துக் கூறினார்.

விண்ணொளிர்வெங் கதிரொளியும் விதுவொளியும்
விளக்கொளியுந், தண்ணொளிகான் மணியொளியுந் தகைசான்ற வெளியாமோ, கண்ணொளியா யிறைவனியர் காத்தருள் பொய் யாவொளியே, மண்ணொளியா வெளியெனமா மறையொளியா வழுத்தலினே. (ருஅ)

(இ-ள்.) கண் ஒளி ஆய் உறை வனியர் - கண்ணின் சிறுமணி ஒளியென எவ்வுயிரையும் நினைத்துக்காத்துறைகின்ற வன்னியர்கள், காத்து அருள் பொய்யா ஒளியே - தம்மைக் காத்துச் சொல்லுகின்ற மொழி தவறாமையாகிய வொளியே, மண் ஒளியா ஒளி என் - மண்ணில் மறையாத ஒளியென்று, மறை ஒளியா வழுத்தலின் - வேதங்கள் இரகசியமாகச் சொல்லுகின்றதனால், விண் ஒளிர் வெம் கதிர் ஒளியும் - ஆகாயத்தின்கண் விளங்குகின்ற வெவ்விய சூரியனுடைய வொளியும் விது ஒளியும் - (இரவில் ஒளி கொடுக்கின்ற) சந்திரனுடைய வொளியும், விளக்கு ஒளியும் - விளக்கினுடைய வொளியும்,

தண் ஒளி கால் மணி ஒளியும் - குளிர்ந்த கிரணத்தைக் கக்குகின்ற இரத்தினத்தினுடைய வொளியும், தகை சான்ற ஒளி ஆமோ - பெருமைதங்கிய வொளியாகுமா? [இவைகள் மண்ணில் மறையுந் தன்மையுடையவை யென்றபடி.] எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது பொய்யாமை என்னும் ஒளியானது சூரியன், சந்திரன், விளக்கு, இரத்தினம் இவைகளி னொளிகளைப்போல மறையாத் தன்மையுடையதாக விருக்கின்றது என்பதாம்.

நாயனாரும் "எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் - பொய்யா விளக்கே விளக்கு" என்றாரென்க.

சாந்த முதலியவற்றின் சிறப்பு.

சாந்த முதலியவற்றின் சிறப்பென்பது:—சாந்த முதலியவற்றின் பெருமை. அது மொழிதவறாமைக்குச் சிறந்த உருவாதலின், இங்கே மொழிதவறாமைச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

சாந்தமிராட் சகத்தாலுந் தகைபெறுவை பவத்தாலும்
ஆர்ந்தபுய பலத்தாலு மழகமைந்த திறத்தாலும்
ஏந்துபுக ழான்மாலிந் திரன்குகன்வே ளெனவன்னி
வேந்தர்சிறந் திருப்பதையிம் மேதினியே விளம்பிடுமால்.

(இ-ள்.) வன்னிவேந்தர் - வன்னியரென்னும் அரசர்கள், சாந்தம் புகழ் ஏந்து அரன் எனவும்-சாந்தத்தால் புகழினைக் கொண்ட சிவபிரான் எனவும், இரக்ஷகத்தால் மால் எனவும்- இரக்ஷகத்தினால் விஷ்ணு எனவும், தகைபெறு வைபவத்தால் இந்திரன் எனவும் - பெருமையையுடைய வைபவத்தினால் இந்திரன் எனவும், ஆர்ந்த புயபலத்தால் குகன் எனவும்-நிறைந்த புயபலத்தினால் சுப்பிரமணியன் எனவும், அழகு அமைந்த திறத்தால்வேள் எனவும் - அழகு பொருந்திய தன்மையினால் மன்மதன் எனவும், சிறந்திருப்பதை - சிறந்திருக்கின்றதை, இம்மேதினியே விளம்பிடும் - இவ்வுலகமே சொல்லும். எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் சாந்தத்தால் சிவபிரானெனவும், இரக்ஷகத்தால் விஷ்ணுவெனவும், வைபவத்தால் இந்திரனெனவும், புயபலத்தால் சுப்பிரமணியனெனவும், அழகால் மன்மதனெனவும் சிறந்து விளங்குந் தன்மையை இவ்வுலகமே சொல்லுகின்றது என்பதாம்.

கோடைவளத்தின் சிறப்பு.

கொடை வளத்தின் சிறப்பென்பது:—கொடை வளத்தின் பெருமை. அது சாந்தமுதலிய குணங்களோடும் பொருந்திக் கொடுக்கவேண்டியதாதலின், இங்கே சாந்தமுதலியவற்றின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வையந் தழைப்ப மறைதழைப்ப மறையோர்புரியு மகந்தழைப்பச், செய்யு முனிவர் தவந்தழைப்பச் செங்கோறழைப்பச் சீர்தழைப்ப. பெய்யு முகில்போற் றுங்கவன்யர் கைமாறுகவா மற்பெறுவோர், கையுந் தழைப்ப மெய்தழைப்பக்கனகம் பொழிவார்காணீரே.

(இ-ள்.) துங்கவன்யர் - உயர்வினையுடைய வன்னியர்கள், வையம் தழைப்ப - உலகு தழைக்கவும், மறை தழைப்ப வேதங்கள் தழைக்கவும், மறையோர் புரியும் மகம் தழைப்ப பிராமணர்கள் செய்யும்யாகங்கள் தழைக்கவும், முனிவர் செய்யுந் தவம் தழைப்ப - முனிவர்கள் செய்கின்ற தவங்கள் தழைக்கவும், செங்கோல் தழைப்ப - இவர்களது செங்கோல்தழைக்கவும், சீர் தழைப்ப - அதனால் பல சிறப்புகளும் தழைக்கவும், பெய்யும் முகில்போல் - பொழிகின்ற மேகத்தைப்போல், கைம்மாறு உகவாமல் - வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாது, பெறுவோர் - வாங்குபவர்களது, கையுந் தழைப்ப மெய்தழைப்பக் கனகம் பொழிவார் - கைதழைக்கவும் சரீரந் தழைக்கவும் சுவர்ணத்தைப் பொழிகிறார்கள், காணீரே அறியீர்களா? (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் மேகத்தைப்போல வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாது, வாங்குபவர்களது கைதழைக்கவும், மெய்தழைக்கவும், சுவர்ணத்தைப் பொழிகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் "பெறுவோர் கையுந் தழைப்ப மெய் தழைப்ப கனகம் பொழிவார்" என்றதற்கு இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலம் 'ஈந்தேகடந்தா னிரப்போர்கட லெண்ணினுண்ணா, லாய்ந்தே கடந்தா னறிவென்னு மளக்கர் வாளாற், காய்ந்தே கடந்தான் பகைவேலை கருத்து முற்றத், தோய்ந்தே கடந்தான் றிருவிற் றொடர்போக பௌவம்' என்னும் பாடலிலுங் கூறினார் என்க.

வள்ளறன்மைச் சிறப்பு.

வள்ளறன்மைச் சிறப்பென்பது.வள்ளறன்மையின்பொருமை. அது கொடுத்தல் வண்மையினாலாதலின், இங்கே கொடைவளத்தின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

புள்ளிபல வாயினும்புன் பூசைபுலி யாகாவே
வெள்ளிபல வாயினும்வான் வெண்மதியொன் றாகாவே
துள்ளல்பல வாயினுமோர் தூய்கருட னாகாவே
வள்ளல்பல ராயினுநல் வன்னியர்க்கொப் பாகாரே.

(இ-ள்.) புன் பூசை புள்ளி பல ஆயினும் (ஓர்) புலி ஒப்பு ஆகா - அற்ப தன்மையையுடைய பூனைகள் புள்ளிகளைக் கொண்டு பலவாகக்கூடி இருப்பினும் (அவைகள்) ஒரு புலிக்கு ஒப்பாகா, வெள்ளி பல ஆயினும் வான் வெண்மதி ஒன்று (ஒப்பு) ஆகா-(ஒளி செய்தலைக்கொண்டு) நக்ஷத்திரங்கள் பலவாகக் கூடியிருப்பினும் பெருமையையுடைய ஒரு சந்திரனுக்கு ஒப்பாகா, துள்ளல் பல ஆயினும் ஓர் தூய்கருடன் ஒப்பு ஆகா - (பறத்தற்றொழிலைக்கொண்டு) கொசுகுகள் பலவாக கூடியிருப்பினும் (அவைகள்) ஒரு பரிசுத்தகருடனுக்கு

ஒப்பாகா (எனப்போல்), வள்ளல் பலர் ஆயினும் - (வன்னியர்களையன்றி மற்றவர்களும்) வள்ளல் தன்மையைக் கொண்டு பல பெயர்களிருந்தாலும், (அவர்களெல்லாம்) நல் ஒருவன்னியருக்கு ஒப்பு ஆகார் - நன்மையைக் கொண்டிருக்கின்றவர்களாகிய வன்னியர்களுள் ஒருவருக்கு கூட ஒப்பாகமாட்டார்கள். எ-று,

கருத்து. வன்னியர்களே வள்ளறன்மையிற் சிறந்தவர்கள் என்பதாம்.

அடுத்தவர்க்குத்தாழ்வின்ரேனற் சிறப்பு.

அடுத்தவர்க்குத் தாழ்வின்றெனற் சிறப்பென்பது; தம்மை அடுத்தவர்களுக்குத் தாழ்வில்லை யெனலின் பெருமை. அது வள்ளறன்மைச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

மேருவினைச் சார்ந்தவரை மிடியணுகு மோதேவ
தாருவினைச் சார்ந்தவரைத் தழற்பசிவந் தணுகிடுமோ
நேருரை செயாவனிய நிருபர்நெடுங் கழலிணையைச்
சாருமவர் தமையிறையுந் தாழ்வென்ப தணுகுறுமோ.

(இ-ள்.) மேருவினைச் சார்ந்தவரை மிடி அணுகுமோ - பொன்மலையை அடுத்தவர்களைத் தரித்திரம் அடையுமா? தேவதாருவினைச் சார்ந்தவரை தழல்பசிவந்து அணுகிடுமோ - கற்பகத் தருக்களை யடுத்தவர்களை அக்கினியின் றன்மையையுடைய பசி வந்துஅடையுமா? (எனப்போல) வனியநிருபர் - வன்னியரென்னும் அரசர்களது, நேர் உரை செயா நெடும் கழல் இணையை - ஒப்பு சொல்லக்கூடாத நீண்ட இரண்டு பாதங்களையும், சாரும் அவர் தமை - வந்து அடுத்தவர்களை, தாழ்வு என்பது அணுகுஉறுமோ - தாழ்வென்று சொல்லப்படுவதானது (எப்பொழுதாயினும்) அடையுமா? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களை அடுத்தவர்களுக்கு எந்த காலத்தும் தாழ்வு அணுகாது என்பதாம்.

உமையருள்பெற்றோரெனற்சிறப்பு.

உமையருள் பெற்றோரென்ற சிறப்பென்பது—உமையா ளின் அருளைப் பெற்றவர்கள் எனலின் பெருமை. அதுஅடுத் தவற்குத் தாழ்வு வாராதென்னுந் தன்மைக்கு முதற்காரண மாதலின், இங்கே அடுத்தவர்குத் தாழ்வின்றெனற் சிறப்புக் குப்பின்வைத்து கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கலைமகடன்மைந்தரெனக் கலைஞானம் பெறுகை யினுல்கடலசூழ்பூமித், தலைமகடன் மைந்தரெனச்சகமு முது மரசாளுந்தன்மையானீ, டலைமகடன்மைந்தரென வாக்கத்தாற் றழலிலவ தரித்த றன்னல், மலைமகடன் மைந்தரென வரமளிக்கப் பெறும்வனியர் மகிமை யென்னே. (கூரு)

(இ-ள்.) தழலில் அவதரித்தல் தன்னால் மலைமகள் தன் மைந்தர் என - அக்கினியிற் பிறந்ததினால் பார்வதி தன்புத் திரர்களென, வரம் அளிக்கப் பெறும் வனியர் - வரங்கொ டுக்கப் பெறுகின்ற வன்னியர்கள், கலை ஞானம் பெறுகையி னுல் கலைமகள்தன் மைந்தரென - கலைக்கியானங்களை அடை கின்ற தன்மையால் சரஸ்வதியின் புத்திரர்கள் எனவும், சகம் முழுதும்அரசு ஆளுந்தன்மையால் பூமித்தலைமகள் தன்மைந் தர் என-உலகமுழுவதையும் அரசாளுகின்ற தன்மையினுலே பூமிதேவியின் புத்திரர்கள் எனவும், ஆக்கத்தால் நீடு அலைம கள் தன் மைந்தர் என-ஐசுவரியத்தை அடைந்திருக்கின்ற தன்மையினுல் இலக்ஷுமியின் புத்திரர்கள் எனவும் (ஆகிறுர் கள் ஆதலால்) மகிமைஎன் - இவர்கள், மகிமை என்ன சொல்லுகிறது! எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் அக்கினியிற் பிறத்தலால் பார் வதியானவள் தன் புத்திரர்களென வரங்கொடுக்கப் பெறு கின்ற காரணத்தைக்கொண்டும், கலைக்கியானங்களை அறிந் திருத்தலால் சரஸ்வதியின் புத்திரர்கள் எனவும், உலகமுழு

வதையும் அரசாளுகிறதினால் பூமிதேவியின் புத்திரர்கள் எனவும், ஐசுவரியத்தை யடைந்திருக்கின்றதனால் இலக்ஷுமியின் புத்திரர்கள் எனவும் யாவரும் சொல்லுகின்றார்கள் ஆதலால் இவர்கள் மகிமையைஎன்ன சொல்லுகிறது என்பதாம்,

அஷ்டஐசுவரியச்சிறப்பு.

அஷ்டஐசுவரியச் சிறப்பென்பது—எட்டு ஐசுவரியத்தின் பெருமை அது உமையருளைக் கொண்டும் ஆதல்வேண்டியிருத்தலின், இங்கே உமையருள் பெற்றோரெனற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

வேறு,

சாகரத்துலகினிட்டைச் சம்புமாமுனி யியற்றும்
யாகவுற்பவராம்வன்ய ரியாவையும்புரக்குமாறு
வகனமக்கள்சுற்றமடிமை பொன்மணிநெல்லேகம்
ஆகாசாட்சியோடெட் டயிச்சுவரியம் பெற்றாரே (௬௪)

(இ-ள்.) சாகரத்து உலகில் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த உலகத்தில், நிட்டைசம்பு மாமுனி இயற்றும் யாக உற்பவர் ஆம் வன்யர்-யோக நிஷ்டையைக் கொண்ட சம்பு வெனும் மஹா இருடியினாலே செய்த யாகத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வன்னியர்கள், யாவையும் புரக்கும் ஆறு - சர்வத்தையும் காக்கும் வழியாக, வாகனம் - (தேர் யானை குதிரை முதலிய) வாகனங்கள் என்ன, மக்கள் - புத்திரர்கள் என்ன, சுற்றம் பந்துக்கள் என்ன, அடிமை - அடிமைகள் என்ன, பொன் - பொன் என்ன, மணி - (மாணிக்கம் வைரம் முதலிய) இரத்தினங்கள் என்ன, நெல் - நெற்கள் என்ன, ஏகம் ஆகு அரசாட்சி ஓடு - ஏகமாகிய அரசாட்சி [அதாவது ஏகசக்கிராதிபத்தியத்துடன்] (ஆகிய) எட்டு ஐச்சுவரியங்களையும் பெற்றவர்களாகிறார்கள். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள்; வாகனம், மக்கள், பந்து, அடிமை, பொன், இரத்தினம், நெல், ஏக சக்கிராதிபத்தியம்

ஆகிய இவ்வெட்டு ஐசுவரியங்களையும் உடையவர்கள் ஆகிறார்கள் என்பதாம்.

தசாங்கச்சிறப்பு

தசாங்கச் சிறப்பென்பது:—பத்துவித அங்கத்தின் பெருமை. அது அஷ்ட ஐசுவரியத்தோடும் இருத்தலே மேலானதாதலின், இங்கே அஷ்ட ஐசுவரியச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்

வளங்குலவு பண்ணாடு மதக்களிறாண் புலித்துவசம், விளங்குமகமேருமனோ வேகரதமும்முரசு, களங்கறுகங்காநதிவெங் கனற்பரிவாடாமாலை, துளங்கலிற் பொற்சிலை பெற்றோர் துதிபெற்றவன்னியரே. (சுரு)

(இ-ள்.) துதி பெற்ற வன்னியர் - யாவரும் துதிக்கப் பெறுகின்ற வன்னியர்கள், வளம் குலவு பணாடு - வளப்பத்தைக் கொண்டு விளங்கா நின்ற தமிணாடும், மதக்களிறு-மதத்தைக் கொண்டப் பட்டத்துயானையும். ஆண்புலித்துவசம் - ஆண்புலிக்கொடியும், விளங்கு மகமேரு - விளங்கா நின்ற மஹாமேரு மலையும்; மனோவேகரதம் - மனோவேகத்தைக்கொண்ட இரதமும், மும்முரசு - மும்முரசும், களங்கு அறுகங்காநதி - (மூழ்குபவர்களது) குற்றத்தை நீக்கா நின்ற கங்கைநதியும், வெம் கனல் பரி - வெவ்விய அக்கினிக் குதிரையும், வாடாமாலை - பொன்னரிமாலையும், துளங்கல் இல் பொற்சிலை - அசைதலில்லாத அழகிய விற்பெற்ற காஞ்சி நகரும் (ஆகிய) (இப்பத்தங்கங்களையும்) பெற்றோர் - பெற்றவர்கள் ஆகிறார்கள்.

கருத்து. வன்னியர்கள் தமிணாடும், யானையும். ஆண்புலிக்கொடியும், மஹாம்மேரு மலையும், மனோ வேகத்தைக் கொண்ட இரதமும், மும்முரசும்,கங்கா நதியும், அக்கினிக் குதிரையும், பொன்னரி மாலையும், காஞ்சி நகரும் ஆகிய பத்தங்கங்களையும் உடையவர்கள் என்பதாம்.

இதில். காஞ்சீ நகரானது விற்பெற்ற நகரெனக்குறிக்க வேண்டி "துளங்களில் பொற்சிலை" என்றார் என்க. தசாங்கமாவது-நாடு, நகர், மலை, ஆறு யானை, குதிரை, தேர், மாலை, முரசு, கொடி, இதை தி-கஉ-தி. "ஆறு மலையும் யானையுங், குதிரையும் - நாடு மூருங் கொடியு முரசுந் - தாருந் தேருந் தசாங்கமெனப்பெறும்" என்னும் கசசு-வது. சூ. க.

இப்படி தசாங்கங் கூறவந்தவர் சேரனுக்குரியது வஞ்சி நாடு, கருவூர் நகர், விற்கொடி, கொல்லிமலை, பொருனையாறு, பாடலங்குதிரை, போந்தின்மாலை, யானை, தேர், முரசு.

சோழனுக்குரியது சோழநாடு, உறையூர் நகர், புலிக்கொடி, நேரிமலை, காவிரியாறு, கோரங்குதிரை, ஆத்திமாலை, யானை, தேர், முரசு.

பாண்டியனுக்குரியது பாண்டியநாடு, மதுரைநகர், மச்சக்கொடி, பொதியமலை, வையையாறு, கனவட்டங்குதிரை, வேப்பமாலை, யானை, தேர். முரசு.

சூரிய குலச் சோழன் கிளைபலவில் ஒன்றாகிய * தொண்டைமானுக் குரியது தொண்டைமானாடு, காஞ்சீபுரம்நகர், புலிக்கொடி, நந்திமலை, பெண்ணையாறு ஆதொண்டைமலை, யானை, குதிரை, தேர். முரசு;

இம்முக்குலத்தவர்களும் ஆதியில் அக்கினி குலத்தவர்களுக்கு உருத்திரபுரம் நாடும், நகரும், சிலாநதி, புலிக்கொடி இரத்தின இரதம், அக்கினிக்குதிரை, அறமாலை, யானை, முரசு; சூரியகுலத்தவர்களுக்கு அயோத்தியை நாடும் நகரும், சர

திருக்கழுக்குன்ற புராணம் நாட்டுப்படலம்.

முக்கணன் கணநாதர்க்குண் முதன்மைத் துண்டீரனன்டு
மிக்க துண்டீர நாடாத் தண்டகவேந்தன் றாங்கி
தக்க தண்டக னன்னுடாய்த் தபனன் மாகுலத்துச்சோழன்
தொக்கதார் தொண்டமான் காத்தாயது தொண்டை நாடே.

என்னும் 2-வது கவியில் தபனன் மாகுலத்துச் சோழன் என்றதனல் உணர்க.

யுநதி, கொடி, இரதம், குதிரை, மாலை, யானை, முரசு; சந்திர குலத்தவர்களுக்கு, அஸ்தினபுரம் நாடும் நகரும், கங்கைநதி, இவர்கள் கொடி மாலை சமயம்போல் பலவிதமாக இருக்கிறது. இரதம் குதிரை, யானை, முரசு; இம்மூவருக்கும் பொதுவில் மலை இமயமென்று சொல்லப்படுகிற மஹாமேருவே என்க. மன்வந்தரங்களினாதியாய் இன்னும் இம்முக்குலத்துள்ளாகியமற்றைய வரசர்களுடைய தசாங்கங்களைச் சொல்லப்புகின் அதிகமாக விரியும். நிற்க, இவைகளுள் இந்நூலின் மேற்கோள்காட்டிய திருவிளையாடற் கவியில் "தள்ளருமரபின் முன்போல் தமிழ் வேந்தர்தமையுந் தந்தான்" எனக்கூறியதுபோல, இன்னூலின் ருச-வதுகவியில் "சகல வளமுந் தமிழ் வேந்தர் இமையப் பொருப்பர் பண்ணுடர்" எனக்கூறியிருக்கிறபடியால், தமிழ்வேந்தர் மூவருள் அக்கினிகுலத்தோனாகிய சேரனது தசாங்கத்தைச் சொல்லலாம்; அப்படியல்ல சம்புகுலமென்றுதோன்ற திவாகர நிகண்டுமுதலிய நூற்களில் சோழனுக்கு மாத்திரம் செம்பியனெனப் பெயர்கொடுப்பின் மற்றையவிரண்டு குலத்தைத்தழுவுமென்னுங் கருத்தால் கூறியிருக்கிறதுபோல சோழனது தசாங்கத்தையே கூறிவிடலாம்; அல்லது பாண்டியனது தசாங்கத்தையாவது அப்படி ஆக்கலாம்; இவைகளைவேறே நீக்கி வேறே ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் தனித்தனியே உற்பத்தி புராணங்களுள் கூறியிருக்கிறது போலவாவது சொல்லிவிடலாம்; அப்படியாக இத்தசாங்கத்திலேயோ முற்கூறிவந்த பகுப்புகளில் ஒவ்வொரு பகுப்பிலும் ஒன்று, அல்லது இரண்டுமூன்றும் கூறுதலையும் எடுத்தாளப்பட்டு முடிவில் பத்தாக்கித், தசாங்கங் கூறப்பட்டிருக்கிறதே அஃதென்னையோவெனின்? நன்று கூறினாய்! பூவுலகத்தில் அரசர்களுக்குள் மூன்றுதரம் உள. அவையாவன சக்கிரவர்த்தி, மஹாராஜா சிற்றரசர் என. இவைகளில்சக்கிரவர்த்தி மஹாராஜா இரண்டையும் ஒன்றாக்கி முடிமன்னர் அல்லது பெருநிலமன்னர் என்றும், சிற்றரசரைக் குறுநிலமன்னர் என்றும் இருதரமாகக் கூறுவாறுமுளர். இப்பூவுலகத்

தரசர்களுள் மூன்றுதரமுண்டென்பது என்னை? ஞானவாசி ட்டம் ஐந்தலர்கதை.

மைந்தரொருபதுளராகி மறைநூணிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்
றந்தை தாயரிறந்ததேகத் தனையர் கைலைத்தல மெய்தி
சிந்தை செய்வார் நல்குரவு தீரவுயர் வன்னியராவோ
மந்தரிலை சற்றுதலினாலதிகமிலை மன்னவராவோம்"

என்னும் கூ - வது கவியாலும்,

அதுவுஞ்சிறிதாம் புவியனைத்துக் கரசராவோ மதுசற்று
ணிதிதுன்னிய விந்திர ராவோ மிகழ்த்துமதுவுநெடிதல்ல
பதுமஞ் செறியுமயனுதல் பழுதில்பதவியெனத்துணிந்தா
ருதிதமனத்துப் பதின்மரு மொத்துயரும் பதுமாதனத்திருந்

என்னும் எ-வது கவியானும் உணர்க. [து.

இருதரப்பகுதியை திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு,

"திரு மறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று
சிவவேதிய ரரனைவழிப்பட்ட புராண மீரிரண்டு
குரைகழன்மா மாத்திரரொன் றறுவர் முடிமன்னர்
து றுநில மன்னவரைவர் வணிகர்குலத் தைவா
இருமை நெறி வேளாளர் பதின்மூவ ரிடைய
ரிருவற் சாலியர்குயவர் தயிலவினையாளர்
பாதவர்சான்றூர் வண்ணூர் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவ ரோரொருவராம் பகருங்காலே."

என்னும் உகூ-வது கவியாலுணர்க.

அவை யிற்றை இந்நூலில் தொல் காப்பிய சூத்திரங்கள் போல படை கொடி குடை முரசு களிறு புரவி தேர் வாள் முடி முதலிய மஹாராஜாக்களுக்குரிய அங்கங்களின் சிறப் பையும், இத்தசாங்கத்துக்கு முன்கூறிய கூச-வது கவியாகிய அஷ்ட ஐசுவரியச் சிறப்பில் "ஏகமாகரசாக்ஷியோ டெட்ட யிச்சுவரியம் பெற்றூரே" என்றதுடன் சஉ-வது கவியில் ஆக்கினை சக்கிரச் சிறப்பாகிய மகாராஜாவிற்கு மேற்பட்ட சக்கிரவர்த்தியின் அங்கத்தையுங் கூறியிருக்கின்றமையால்,

ஒத்துப்பார்க்குமிடத்து சக்கிரவர்த்தி முதல் மேலிருந்து கீழிறக்கி மஹாராஜா குறுநிலமன்னர் வரையிலும், குறுநில மன்னர் முதல் கீழிருந்து மேலேற்றி மஹாராஜா சக்கிரவர்த்திவரையிலும் ஒரே தரமாக்க உலக முழுமையும் அரசாக்ஷி செய்து வருகிற க்ஷத்திரிய ரென்னும் வன்னியர்களாதலின்; தனியே ஒரு இடத்துக்குரிய தசாங்கத்தைக் குறிப்பிட்டால் அவ்வவ்விடத்தை தவிர மற்றைய விடங்களையுந் தழுவாது என்னுங் கருத்தால் எல்லாத்தசாங்கங்களையும் ஒன்றாகக்கூட்டி அவ்வவ் விடங்களுக்கும் உரியவர்கள் என்னும் தன்மை தோன்றும் வண்ணம் பொதுவில் நிதானித்து ஒவ்வொரு பகுப்பிலும் தலைமை உடையது எதுவோ அதைத் தனித் தனி ஆய்ந்தெடுத்து அவைகளையும், மேன்மை தோன்றும்படி தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவைகளையும் சேர்த்துத்தசாங்கங்கூறினார் என அறிக. அவ்வங்கங்களில் தலைமையுடையவற்றை அடுத்த கூகூ-வது கவியாகிய அரசின் சிறப்பிற் கூறியிருக்கின்றார். அதைக்கொண்டு மற்றையவைகளையும் உணர்ந்து கொள்க

அரசின்சிறப்பு.

அரசின் சிறப்பென்பது:—தலைமையுடைமையின் பெருமை. அது தசாங்கத்தைக் குறித்தே யாதலின், இங்கே தசாங்கச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நாடுபலவினுக்கரசு பண்ணைநகர்க்கரசு நலஞ்சேர்கச்சி, நீடுவரைகளுக்கரசு மாமேருநதிக்கரசு நிறைநீர்க்கங்கை, பீடுபெறு சிலைக்கரசவ் வுருத்திரன் வெஞ்சிலையகிலும் பெரிதுகாக்கச்; சூடுமணிமுடியரசுக் கரசுவன்னியரசன்றிச் சொலவேறுண்டோ. (கூகூ)

(இ-ள்.) நாடு பலவினுக்கு அரசு பண்ணை - (முற்கூறிய அங்கம் பத்தும் ஆராயுங்கால்) நாடுகள் பலவற்றுள்ளும் தலைமையுடையது தமிழ்நாடும், நகர்க்கு அரசு நலம் சேர் கச்சி -

நகரங்கள் யெவற்றினுக்குந் தலைமையுடையது நன்மைகள் நிறைந்த காஞ்சீ நகரமும், நீடுவரைகளுக்கு அரசு மாமேரு - உயர்ந்து விளங்கும் மலைகள் எவ்வற்றினுக்குந் தன்மையுடையது மஹா மேரு மலையும், நதிக்கு அரசு நிறை நீர்க்கங்கை - நதிகள் எவ்வற்றினுக்குந் தலைமையுடையது நீர் நிறைந்த கங்கா நதியும், சிலைக்கு அரசு பீடு பெறு அ உருத்திரன் வெம் சிலை - விற்கள் எவற்றினுந் தலைமையுடையது பெருமிதங் கொண்ட அவ்வுருத்திரனுடைய வில்லும் ஆதலின், (இவைகளோடு) அகிலம் பெரிதுகாக்க - உலகத்தை மிகவும் காவல் செய்யும்படி, அரசுக்கு - தலைமையுடைமைக்கு, மணி முடிசூடும் வன்னி அரசு அன்றி - இரத்தின கிரீடந்தரிக்கும் வன்னியர்கள் இராஜ்ஜியபாரஞ் செய்தலை யல்லாமல், வேறு சொல உண்டோ - வேறு சொல்வதற்கு இடம்இருக்கிறதா? (சொல்வீர்களாக) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களுடைய இராஜ்ஜியபாரமே தலைமையுடையது என்பதாம்.

இதில். முன்கூறிய நகர் கூறி, வில்லையுங்கூறி யிருப்பதால் விற்பெற்ற நகர் காஞ்சி யென்றும், தலைமையுடைய சிலவற்றைக்கூற மற்றையவைகளு மாமெனத் தெரிவித்தலு மறிக.

வில்லின்புகழ் கூறுதற்சிறப்பு.

வில்லின் புகழ்கூறுதற்சிறப்பென்பது - வில்லினது புகழைச் சொல்லுதலின் பெருமை. அது அரசுக்கு உறுதி தருதலின், இங்கே அரசின் சிறப்புக்குப் பின்னவைத்து கூறினர்.

வேறு.

மேவருமேருவொத்த வீரபண்ணுடையர் வில்லைத்
தேவரேகூறல்வேண்டுந் திசைமுகனுதியாய
மூவருங்கூறல்வேண்டு முனியகத் தியனனந்தன்
வாய்வளங்கூறல்வேண்டு மற்றெவர் கூறுவாரே. (சு௭)

(இ-ள்.) வீரபண்ணடர் - வீரத்தைக்கொண்டிருக்கின்றவர்களாகிய தமிழுடரென்னுஞ் சேர சோழபாண்டிய வன்னியர்களது, மேவு அரு மேரு ஒத்தவில்லை - பெறுவதற்கு அரிய மகம்மேருவைப் போலும் (உயர்ந்து பருத்த) வில்லின் சிறப்பை, (அதன் பெருமை முதலியவை விளங்கத்) தேவரே கூறல் வேண்டும் - தேவர்களே சொல்லல் வேண்டும், திசை முகன் ஆதி ஆய மூவரும் கூறல் வேண்டும் - பிர்ம்மா முதலாகத் திரிமூர்த்திகளுஞ் சொல்லல் வேண்டும், முனி அகத்தியன் அனந்தன் வாய்வளங் கூறல்வேண்டும் - இருடியாகிய அகத்தியனாவது ஆதிசேடனாவது தமது வாய்வளத்தினால் சொல்லல் வேண்டும், மற்று எவர்கூறுவர் - வேறே யாவர் சொல்லல் வல்லவர்கள்? (அனைய தாதலால் என்னாலே சொல்லசாத்தியமாமென்பதுஎன்னை) என்றபடி எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லின் சிறப்பை தேவர்களும், திரிமூர்த்திகளும், அகஸ்தியரும், ஆதிசேஷனும் சொல்லல் வேண்டுமே யொழிய எம்போலியரால் சொல்லி நிறைவு பெறுவதன்று என்பதாம்.

இதில் சர்வகலைகளையுந் தெரிந்தவர்களாதலோடும் ஆயுள் மிக்குடையவர்களாதலின், அநாதிகாலமாக இவ்வன்னியர்கள் செய்திருக்கும் அற்புதங்களும் தருமங்களும், உதவிகளும், விஜயங்களும் ஒவ்வொன்றுந் தனித்தனியாக அனுபோகத்துடன் ஆகம் அளவையானும், காக்ஷி அளவையானும் சொல்லல் கூடுமென்பார்; தேவரும் மூவரும் அகத்தியனுங்கூறல் வேண்டுமென்றும், கலைகள் ஆயுளோடும் இரண்டாயிரம் நாவு முடைமையால் அனந்தனும் வாய்வளங்கூறல் வேண்டும் என்றுங் கூறினார்.

இதுவரையில் அரசு கூறினவர் இனி வாழ்த்து கூறினாராயிற்றென்க.

வாழ்த்து.

வாழ்த்தென்பது-துதித்தல் அது இந்நூலும் இந்நூலுட் கூறும் வம்சமும். இவ்வம்சத்துக்குரிய இராஜ்ஜியபாரமும், இராஜ்ஜியபாரத்துக்குக் காவலாகிய அரணும், அரணுக்குப்பலத்தைத்தரும் வின்முதலிய படைகளும் ஊழி ஊழியாக அனவரதமும் நிலைத்து விளங்கல் வேண்டும் என எண்ணிக் கடவுளைத் துதித்தல் பரிசு தருபவன் முன்னிலையிலாதலின், இங்கே பரிசுதருந் தகைமையையுடைய அரசுக்குப்பின்வைத்து பரிசுதரல், வாழ்த்து என இரண்டு சிறப்பாக நான்கு கவிகளால் கூறினர்.

பரிசு தரற்சிறப்பு.

பரிசுதரற்சிறப்பென்பது:—பரிசுகொடுத்தலின்பெருமை. அது துதித்தலைக்கொள்ளும் அரசினதாதலின், இங்கே அரசுறுப்பாகிய வில்லின் புகழ்க் கூறுதற் சிறப்பைத்தழுவி வாழ்த்துறுப்புச்குக் காரணமாக முதலில்வைத்து கூறினர்.

வேறு,

அவிக்காதரங்கூர் புனிதர்மகிழ்ந்தருள்வன்னியரை
யாய்புகழச், செவிக்காரமுத மெனக்கேட்டுச் சிந்தை
யுவந்து சீர்தூக்கிப், புவிக்காயிரம்பொ னிறைநீக்கிப்
பொற்றண்டிகைபூ டணத்தோடு, கவிக்காயிரம்பொன்
பரிசளித்தான் கருணாகரத்தொண்ட வன்னியனே.

(இ-ள்.) அவிக்கு ஆதரம் கூர் புனிதர் - அவிர்ப் பாகத்துக்கு இச்சை மிகுந்த தேவர்கள், மகிழ்ந்து அருள் வன்னியரை - மகிழ்ந்து கிருபையைச் செய்யாநின்ற வன்னியர்களை, யாம்புகழ - யாம் (அவர்களது குலத்துக்குரிய அரசியிலை வில் முதலிய அங்கங்களைக்கொண்டு புகழ, கருணாகரத் தொண்ட வன்னியன்) தொண்டமண்டலத்தை ஆளும்,கருணாகரச்சோழ

னை வன்னியன், செவிக்கு ஆர் அமுதம் எனக்கேட்டு - சாதுக்கு நிறைந்த தேவ அமிர்தம் எனக்கேட்டு, சீர் தூக்கி - கவியின் உறுப்பு முதலியவைகளை ஆராய்ந்து, சிந்தைஉவந்து - மனம்மகிழ்ந்து, புவிக்கு இறை ஆயிரம் பொன் நீக்கி - (எம்மால் அனுபவஞ் செய்துவருகிற) பூமிக்காக (வருஷந்தோறும் கொடுக்கவேண்டிய பகுதியில்) ஆயிரம் பொன்னைத் தள்ளிக்கொடுத்து, பொன்தண்டிகை பூடணத்தோடும் - பொன் பல்லக்கு பலவித ஆபரணங்களோடும், கவிக்கு ஆயிரம்பொன் பரிசு அளித்தான் - கவியொன்றுக்கு ஆயிரம் பொன்னாக (எழுபத்தொன்பதினாயிரம் பொன்னும்) பரிசு கொடுத்தான். எ-று.

கருத்து யாம் வன்னியர்களை அவர்களது குலத்துக்குரிய அரசியலை வில்முதலிய அங்கங்களைக் கொண்டு புகழ தொண்டமண்டலத்தை யாளும் கருணாகரச் சோழவன்னியனைவன் தேவ அமிழ்தமெனக்கேட்டு, கவியின் உறுப்பு முதலியவைகளை ஆராய்ந்து மகிழ்ந்து, எம்மால் அனுபவஞ்செய்துவருகிறபூமிக்காகவருஷந்தோறும் செலுத்தும்வரியில் பொன் ஆயிரம்நீக்கி, பல்லக்கு ஆபரணங்களோடும் கவியொன்றுக்கு பரிசு ஆயிரம் பொன்னாக எழுபத் தொன்பதினாயிரம் பொன்னும் கொடுத்தான் என்பதாம்.

இக்கருணாகரன் தொண்ட மண்டலம் ஆண்ட சோழன் என்பதை படிக்காசு தம்பிரானால் செய்யப்பட்ட தொண்டமண்டல சதகம்

"பண்டையோர் நாளையிலோ ரேழ்கலிங்கம் பரணிகொண்டு, செண்டையு மேருவிற்றீட்டு வித்தோன் கழற் செம்பியன் செய், தொண்டை நன்னாடு புரக்கின்ற கோனந்தித் தோன்றலெங்கள், வண்டையர்கோனங்கருணாகரன் றொண்டமண்டலமே"

என்னும் 92-வது கவியிற்காண்க. அதுவுமன்றி,

முதலாவதுகுலோத்துங்க சோழனிடம் மந்திரியாகவும், சேனைத்தலைவனாகவுமிருந்த இக்கருணாகரத்தொண்டமான்

கலிங்கத்தின் பேரிற் போருக்குச் சென்று ஜெயம்பெற்று திரும்பியவனுகையால், ஜெயங்கொண்டார் பாடிய கலிங்கத்துப்பரணி காளிக்குக் கூளி கூறியது 30-வது கவியில்,

“இறைமொழிந்தளவி லெழுக லிங்கமவை
யெறிவ னென்றுகழ் ஞெழுதன
மறைமொ ழிந்தபடி மரபின் வந்ததல
திலகன் வண்டைநக ரரசனே.

ஷை 52, 53, 54-வது கவிகளில்

தண்ணுரின் மலர்த்திர டோளபயன்
ருனேவிய சேனை தனக்கடையக்
கண்ணுதிய சோழன் சக்கிரமாங்
கருணுகரன் வாரண மேற்கொளவே”

தொண்டையர்க்கரசின் முன்வருஞ்சுரவி
துங்கவேள்கொடி யுயர்த்தகோன்
வண்டையர்க்கரசு பல்லவர்க்கரசு
மால்களிற்றின்மிசை கொள்ளவே

மறித்தோடி யெவ்வரசுஞ் சரியவென்று
வருமனுக்கைப் பல்லவர்கோன் வளவர் வேந்த
னெறித்தோடை யிலங்குநடைக் களிற்றின்மேற்கொண்
டிரைவேட்ட பெரும்புலி போலிகன் மேற்செல்ல”

என்று வருவனவற்றில், குலோத்துங்கனும், கருணுகரனும் பல்லவச்சோழ அரசர்களென்பதும், கருணுகரன்தொண்டைமான் என்னும் பட்டம் பெற்றவனென்பதும், மன்னர்களுடைய வரலாற்றையும் வெற்றித்திரத்தையும் புகழும் பரணிப் பிரபந்தத்தில், காண்க.

வாழ்த்துச்சிறப்பு.

வாழ்த்துச்சிறப்பென்பது; துதித்தலின்பெருமை. அது பரிசுபெற்றபிறகு சொல்லுத லாதலின், இங்கே பரிசுதரற் சிறப்புக்குப்பின் ஈற்றில்வைத்து மூன்று கவிகளால் கூறினுர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தனுமறையெனுமிது வளர்கவே தரணியிலறநனி விளைகவே, மனுநெறிவகையுயிர் பெருகவே மணிமுத லியவள நிறைகவே, கனமுறைமையின்மழை பொழி கவே களையற வுயர்பயிர் தழைகவே, இனமொடு சுரபி கள் பெருகவே யிணையறுபுலிவிரு துயர்கவே. (௬௯)

(இ-ள்.) தனுமறை எனும் இதுவளர்க - தனுர் வேத மென்கிற இந்நூல் நீடூழி நிலைத்திருக்கக்கடவது; தரணியில் அறம் நனி விளைக - இவ்வுலகத்தில் தருமங்கள் மிகவும் பலி தமாகக் கடவன; மனுநெறிவகை உயிர் பெறுக - மனுதரும சாஸ்திர மார்க்கங்களை உயிர்கள் பெற்று வாழக்கடவன; மணி முதலிய வளம் நிறைக - இரத்தினமுதலிய வளப்பங் கள் நிறைந்து விளங்கக்கடவன; கனம் முறைமையின் மழை பொழிக - மேகங்கள் முறையோடும் தவறாது மழைபொழி யக்கடவன; களை அற உயர் பயிர் தழைக - களைகளில்லாது உயர்ந்து பயிர்கள் செழிக்கக் கடவன; இனமொடு சுரபிகள் பெருக - கூட்டங்களோடும் பசுக்கள் விருத்தியாகக் கடவன; இணை அறு புலி விருது உயர்க - ஒப்பில்லாத புலிக்கொடி உயர்ந்து தோன்றக்கடவது. எ-று.

ஏ - பலவும் அசைகள்.

இதுவும் அது.

வேறு.

அவிசொரி வேள்வியைப் பாடினமே யயோநிசம் பவர்தமை வாழ்த்தினமே,யவனிக்கிறைவனைப்பாடின மேயறமெண்ணான்குற வாழ்த்தினமே, தளக் கவிகை யைப் பாடினமே தழல்வெம் புரவியை வாழ்த்தினமே, தவமிகு வனியனைப் பாடினமே.தனிநெடுஞ் சிலையினை வாழ்த்தினமே. (௭0)

(இ-ள்.) அவிசொரி வேள்வியைப் பாடினம் - நெய்சொ ரியாநின்ற யாகத்தைப்பாடினோம், அயோனி சம்பவர் தமை வாழ்த்தினம் - அயோநி உற்பவர்களைத் துதித்தாம்; அவனிக்

கு இறைவரைப் பாடினம் - பூவுலகத்துக்கு அரசர்களைப்பாடி னோம்; அறம் எண்ணான்கு உற வாழ்த்தினம் - தருமங்கள் முப்பத்திரண்டும் பொருந்தும் படித்துதித்தாம், தவளக் கவிகையைப் பாடினம் - முத்துக்குடையைப் பாடினோம்; வெம் தழல் புரவியை வாழித்தினம் - வெவ்விய அக்கினிக்குத்திரையைத் துதித்தாம்; தவமிகு வனியரைப்பாடினம் - தவமிகுந்த வன்னியர்களைப் பாடினோம்; தனி நெடும் சிலையினை வாழ்த்தினம் - ஒப்பற்ற நீண்ட வில்லைத் துதித்தாம். எ-று.

இதுவும் அது.

கொச்சகம்.

பூவாழி மறைவாழி புகல்செம்பொற் சிலைவாழி
பாவாழி சுடர்வாழி பகர்சம்பு முனிவாழி
மாவாழி யகளங்க வனியர் பெருந்தமர்வாழி
கோவாழி யிவர்தனிச்செங் கோல்வாழி வாழியவே.

(இ-ள்.) பூவாழி - பூமி வாழக்கடவது; மறைவாழி - வேதங்கள் வாழக்கடவன; புகல்செம்பொன் சிலைவாழி - சொல்லுகின்ற மிக்க அழகினையுடைய சிலையெழுபதென்னும் இப்பிரபந்தம் வாழக்கடவது; பாவாழி - இதன் உள்ளுறுப்பாகிய கவிகளும் வாழக்கடவன; சுடர்வாழி - (அக்கினி சூரியன் சந்திரன் என்னும்) மூன்று சுடர்களும் வாழக்கடவன; பகர் சம்பு முனிவாழி - யாவரும் சொல்லுகின்ற சம்பு இருடியானவர் வாழ்க்கடவர்; மாவாழி - இலட்சுமி வாழக்கடவள்; அகளங்க வனியர் பெருந்தமர்வாழி - களங்கமில்லாத குணத்தினையுடைய வன்னியர்களது பெரியசுற்றத்தவர்கள் வாழக்கடவர்கள்; கோவாழி - இவர்களது அரசு வாழக்கடவது; தனிச்செங்கோல் வாழி வாழிய - ஒப்பற்ற செங்கோல் வாழக்கடவது வாழக்கடவது. எ-று.

சுபம்! சுபம்!!

சிலை எழுபது

முற்றிற்று.
